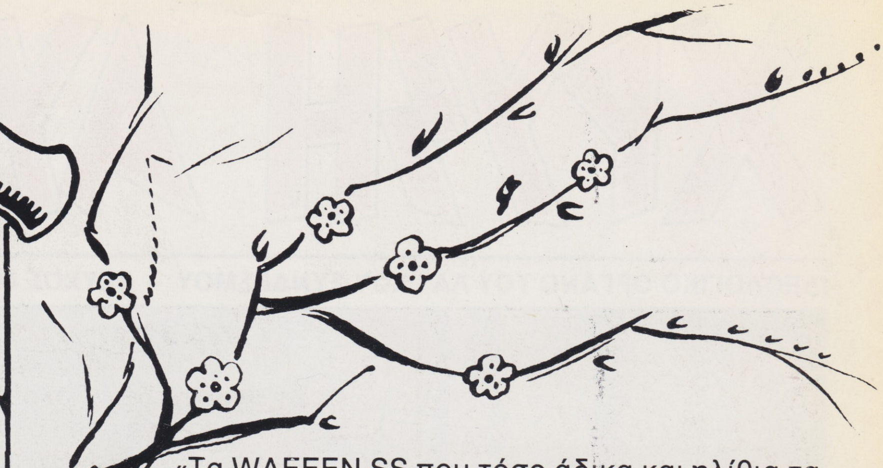
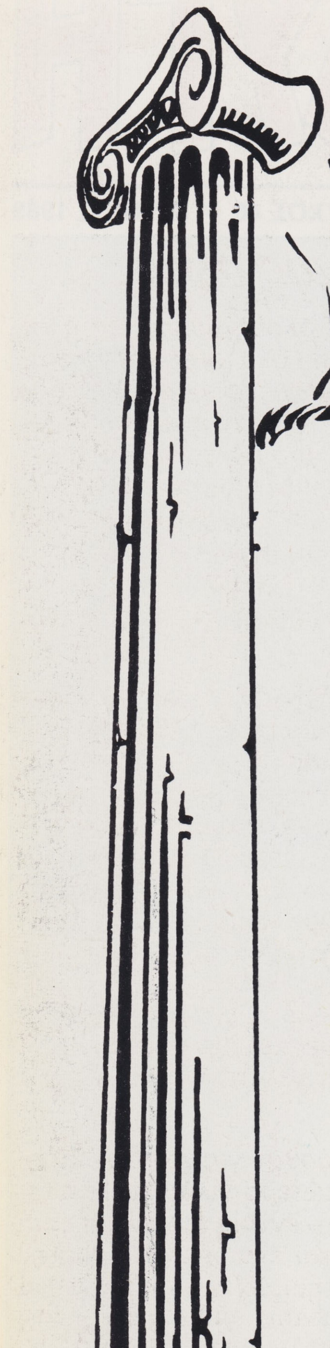
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ – ΤΕΥΧΟΣ 46 – ΙΟΥΝΙΟΣ 1989

LEON DEGRELLE

«Τα WAFFEN SS που τόσο άδικα και ηλίθια τα καταδίκασαν, ήταν αυτό: οι αριστοκράτες του ηρωισμού, που επεβάλλοντο σε όλους γιατί ήταν οι πιο γενναίοι, οι πιο θαρραλέοι, αυτοί που είχαν ένα ιδανικό, περασμένο από φωτιά και σίδερο και που πολεμούσαν για να του δώσουν τη νίκη.

Τα WAFFEN SSσυγκεντρωμένα σε μια θαυμάσια κοόρτη, τέτοια που η Ρώμη και η Ναπολεόντεια αυτοκρατορία δεν γνώρισαν ποτέ, οι αξιώτεροι από όλους τους στρατιώτες, όχι μόνο της Γερμανίας αλλά και ολόκληρης της Ευρώπης.

Λοιπόν γιατί να φοβηθούμε για το μέλλον, βλέποντας την Ευρωπαϊκή ενότητα που σχηματίζαμε, αποτελούμενη από ένα εκατομμύριο νέα παιδιά από 28 διάφορες χώρες, τα πιο ατρόμητα, τα πιο σκληρά και τα καλύτερα οπλισμένα σ' ολόκληρη την Ευρώπη; Ποιος θα τολμούσε να μας προκαλέσει; Και ποιος να μας αντισταθεί; Το μέλλον δεν ανήκε πια σε δολοπλόκους γέρους, προωρισμένους για τα μελλοντικά άσυλα, ανήκε σε μας, τους νεαρούς Λύκους».

LEON DEGRELLE

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Α.Τ. 46 – ΙΟΥΝΙΟΣ 1989 (100) – ΤΙΜΗ 200 ΔΡΧ.

ΑΘΗΝΑ: ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ 52 - 3ος ΟΡΟΦΟΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ-ΣΑΒΒΑΤΟ 7-10 μ.μ.
Τ.Θ. 8346 - ΟΜΟΝΟΙΑ

ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: ΙΩΝΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗ 28 - 2ος ΟΡΟΦΟΣ
Τ.Θ. 11207 - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ 54110
ΤΕΤΑΡΤΗ-ΣΑΒΒΑΤΟ 7-10 μ.μ.

ΒΟΛΟΣ: ΜΗΛΙΝΗΣ 9 & ΕΡΜΟΥ
ΤΕΤΑΡΤΗ-ΣΑΒΒΑΤΟ 7-10 μ.μ.

ΠΑΤΡΑ: Τ.Θ. 1259

Υπεύθυνος συμφώνως τω νόμω: Ν. Γ. Μιχαλολιάκος

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Περιεχόμενα

Στο τεύχος αυτό

Όπως είναι σχεδόν σ' όλους πασιφανές, η Ελλάδα είναι μια χώρα όπου όλα μπορούν να συμβούν, ιδιαίτερα δε όταν πρόκειται για περίοδο εκλογών. Έτσι στάθηκε αυτή τη φορά πάρα πολύ δύσκολο να εξασφαλίσουμε την έκδοση της «Χρυσής Αυγής». Όμως δεν υπήρχε περίπτωση να εγκαταλείψουμε αυτούς που θέλουν να γνωρίζουν. Ιδού λοιπόν το 46ο τεύχος, κάπως καθυστερημένο στην έκδοσή του, αλλά — πιστεύουμε — το καλύτερο έως τώρα τεύχος του περιοδικού μας.

Με ιδιαίτερη χαρά αφιερώνουμε το τεύχος αυτό στον μεγάλο Ευρωπαίο, στον Leon Degrelle, χωρίς τη συνεργασία και την ενθάρρυνση του οποίου θα ήμασταν κατά πολύ φτωχότεροι. Φυσικά φροντίσαμε το αφιέρωμα στον Degrelle να συμπέσει με την επέτειο των γενεθλίων του: γεννήθηκε στις 15 Ιουλίου 1906. Επιφυλασσόμεθα στο άμεσο μέλλον να κάνουμε γνωστό στο αναγνωστικό κοινό της πατρίδας μας το συγγραφικό του έργο σε πολύ ευρύτερη κλίμακα.

Το τεύχος αυτό έχει ακόμα ένα άρθρο για τις εκλογές, που όσο κι αν θέλαμε δεν θα μπορούσαμε να τις αγνοήσουμε: η αθλιότητα βρίσκεται δίπλα μας κάθε στιγμή.

Ακόμη, υπάρχει ένα άρθρο για τον Φρ. Νίτσε, ίσως τον μεγαλύτερο νεώτερο Φιλόσοφο, για την ανεργία των νέων, για την έννοια της φυσικής επιλογής (όπου επιχειρείται ένα ξεκαθάρισμα εννοιών γιατί έχει παρατηρηθεί μια σκόπιμη διαστρέβλωση επί του θέματος), για την Εθνικοσοσιαλιστική επιστήμη, καθώς βέβαια και οι μόνιμές μας στήλες.

Σαν αποτέλεσμα της καθυστερήσεως στην εμφάνιση του παρόντος τεύχους το επόμενο τεύχος της «Χρυσής Αυγής» θα κυκλοφορήσει στις 5 Αυγούστου.

ΤΟ ΑΔΙΕΞΟΔΟ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΜΑΣ ΚΑΘΗΚΟΝ

— Τέλειωσε η προεκλογική εκστρατεία, έγιναν οι εκλογές και το αποτέλεσμα μηδέν, ή μάλλον όχι μηδέν, αλλά επιπλέον αρνητικό για τα συμφέροντα του τόπου και του λαού μας. Πριν προχωρήσουμε όμως στα συμπεράσματά μας καλό είναι να επισημάνουμε δύο πολύ, κατά την άποψή μας, σημαντικά σημεία σχετικά με την προεκλογική εκστρατεία. Το πρώτο αφορά τα χρήματα που δαπανήθηκαν όχι σ' αυτή, αλλά και σε αυτή την προεκλογική περίοδο. Πράγματι, πρέπει να ντρεπόμαστε γι' αυτό το αίσχος. Δισεκατομμύρια δραχμών από τον τίμιο ιδρώτα του ελληνικού λαού σπαταλήθηκαν του κάκου στην προεκλογική φιέστα. Χρήματα τα οποία θα ήταν δυνατόν να χρησιμοποιηθούν για την υγεία, για την παιδεία, για την ανεργεία, για το στεγαστικό πρόβλημα, για την εθνική Άμυνα, για τον πολιτισμό. Χρήματα από το υστέρημα του ελληνικού λαού χρησιμοποιήθηκαν άσκοπα για μετακινήσεις οπαδών, για ταμπλό και αφίσες των επίδοξων σωτήρων, σπαταλήθηκαν του κάκου στη φιέστα των πολιτικάντηδων. Γι' αυτό και μόνο πρέπει να ντρεπόμαστε, μα όχι μόνο, πρέπει, έχουμε καθήκον να αναζητήσουμε την αιτία της συμφοράς, την αιτία της σπατάλης.

— Δεύτερο σημαντικό σημείο αυτής της προεκλογικής περιόδου ήταν το ύφος και το ήθος των πολιτικών κομμάτων. Πράγματι σε αισχρό σημείο έφτασε σε αυτήν την εκλογική μάχη η «επιχειρηματολογία» των αντιπάλων. Μίλησαν δε επώνυμοι δημοσιογράφοι και πολιτικοί για κατρακύλημα της δημοκρατίας. Εδώ λυπούμεθα, αλλά θα διαφωνήσουμε. Δεν κατέβηκε χαμηλά η δημοκρατία, ούτε κάι κατρακύλησε προς τα κάτω, απλούστατα αυτό είναι το αληθινό της επίπεδο. Αυτές δε οι εκλογές, θα μπορούσαμε να πούμε πως ήσαν οι πλέον ειλικρινείς των τελευταίων δεκαετιών, αφού οι αντίπαλοι φρόντισαν να δείξουν ξεκάθαρα τον πραγματικό εαυτό τους. Όσοι δε λένε πως αυτή η πολιτική λάσπης είναι πρωτοφανές γεγονός στη ζωή της ελληνικής δημοκρατίας ή αγνοούν ή θέλουν και τους συμφέρει να αγνοούν την πολιτική ιστορία του τόπου. Εμείς δεν θα μιλήσουμε για το πρόσφατο παρελθόν, αλλά για το τι συνέβαινε 100 χρόνια πριν. Ας μην ξεφύγουμε όμως από το θέμα μας, όποιος θέλει να μάθει για το παρελθόν και το ήθος της δημοκρατίας στον τόπο μας ας διαβάσει τον Παπαδιαμάντη και τον Ροΐδη, που έναν αιώνα πριν μιλούν γι' αυτά που και σήμερα γίνονται. Αυτά για την προεκλογική εκστρατεία και το ήθος θεσμών και προσώπων. Ας έλθουμε όμως τώρα στα συμπεράσματά μας σχετικά με τα αποτελέσματα των εκλογών της 18ης Ιουνίου 1989.

— Οι εκλογές της 18ης Ιουνίου είχαν έναν μεγάλο χαμένο, τον ελληνικό λαό, που επιτέλους πρέπει να αντιληφθεί πως λύση στα ζωτικά και κρίσιμα προβλήματά του, δεν πρόκειται να δώσουν οι κάλπες. Το αποτέλεσμα των εκλογών αυτών έφερε το από τον εκλογικό νόμο αναμενόμενον: ΤΗΝ ΑΚΥΒΕΡΝΗΣΙΑ! Η δημοκρατία για μια ακόμη φορά οδηγεί τον ελληνικό λαό σε αδιέξοδο. Ο καιροσκοπισμός της Ν.Δ., που χωρίς διαμαρτυρία δέχθηκε τον εκλογική νόμο του ΠΑΣΟΚ, ελπίζοντας στη βοήθεια της αριστεράς για πρόωρες εκλογές τότε, απεδείχθη για μια ακόμη φορά καταστροφικός για τη χώρα. Η δολιότητα και η πανουργία της αριστεράς έφερε τα αποτελέσματά της. Και έτσι σήμερα φθάσαμε στο σημείο, το ΚΚΕ να είναι ο ρυθμιστής της

πολιτικής ζωής της χώρας. Πού θα οδηγήσει αυτή η κατάσταση, κανείς δεν το γνωρίζει και κάθε πρόβλεψη, από τη στιγμή που δεν υπάρχει δυνατότης επιρροής στα πράγματα, είναι περιττή.

— Ο Αγώνας όμως πρέπει να συνεχιστεί και για τούτο πρέπει να επισημανθούν τρία σημαντικά δεδομένα, που προκύπτουν από τα αποτελέσματα των εκλογών.

ΠΡΩΤΟΝ: Το 40% των Ελλήνων ψήφισαν κλέφτες και όχι πιθανολογούμενους κλέφτες, φανερούς κλέφτες. Ο Παπανδρέου και η κλίκα του απεδείχθη ότι είχαν φτιάξει μια τράπεζα μαϊμού (την Τράπεζα Κρήτης). Στην τράπεζα αυτή έστειλαν τα χρήματα του ελληνικού λαού (Δημόσιοι Οργανισμοί, προβληματικές) και στη συνέχεια τα έκλεβαν. Και όμως, το 40% του ελληνικού λαού τους έδωσε ψήφο εμπιστοσύνης να κυβερνήσουν τον τόπο! ΠΟΙΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΘΕΛΕΤΕ ΟΤΙ ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ;

ΔΕΥΤΕΡΟΝ: Με τα καμώματα των πολιτικάντηδων των αστικών κομμάτων φθάσαμε στο σημείο οι καταδικασμένοι στη συνείδηση του ελληνικού λαού μπολσεβίκοι να είναι οι ρυθμιστές του πολιτεύματος. Όταν εμείς οι λίγοι, οι «κακοί φασίστες» μιλούσαμε για κομμουνιστικό κίνδυνο, οι αστοί πολιτικοί απαντούσαν και λέγανε πως κάνουμε στείρα κινδυνολογία. Τι έχουν να πούνε σήμερα... ΠΟΙΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΘΕΛΕΤΕ ΟΤΙ ΟΙ ΑΣΤΟΙ ΕΙΝΑΙ ΑΝΙΚΑΝΟΙ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΟΥΝ ΤΟΝ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΣΜΟ;

ΤΡΙΤΟΝ: Όταν στο παρελθόν, εμείς οι λίγοι, οι «κακοί φασίστες» μιλούσαμε για τουρκικό κίνδυνο και λέγαμε, και γράφαμε πως οι μουσουλμάνοι της Θράκης είναι φίδια, που ζεσταίνουμε στον κόρφο μας, οι δημοκράτες και μαρξιστές πολιτικοί απαντούσαν πως κινδυνολογούμε και πως οι Τούρκοι της Θράκης είναι Έλληνες (!!!) μουσουλμάνοι. Να, τα έργα τους! Σήμερα στην ελληνική Βουλή θα υπάρχει τουρκικό κόμμα, μάλιστα, εκεί κατάντήσαμε... ΠΟΙΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΘΕΛΕΤΕ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΕΤΕ ΠΩΣ ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ (ΑΡΙΣΤΕΡΟΙ ΚΑΙ ΔΕΞΙΟΙ) ΕΙΝΑΙ ΑΝΙΚΑΝΟΙ ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΟΥΝ ΤΑ ΔΙΚΑΙΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ ΜΑΣ;

— Αυτά είναι τα πραγματικά δυσάρεστα συμπεράσματα αυτών των εκλογών. Όμως σε καμμία περίπτωση δεν πρέπει να υποστείλουμε τη Σημαία, δεν πρέπει να χαρίσουμε αυτή τη χώρα στους δημοκράτες πολιτικάντηδες και στους μπολσεβίκους ανατροπείς. Χρειάζεται Αγώνας, Αγώνας για να διαφωτίσουμε τον «πάντα ευκολόπιστο και πάντα προδωμένο λαό μας» για τα κρίσιμα γι' αυτή την ίδια την υπόστασή του προβλήματα. Αυτό θα πρέπει να είναι το πρώτο μας βήμα. Διαφώτιση του λαού γιατί ο Αγώνας χρειάζεται λαϊκή συμπαράσταση. Ένας Αγώνας, που πρέπει σε αυτή τη φάση να έχει στόχους:

Α. Να καταλάβει ο λαός πόσο επιζήμιο είναι το πολίτευμα του κοινοβουλευτισμού.

Β. Να αντιληφθεί και ο τελευταίος Έλληνας τον κίνδυνο του μπολσεβικισμού και του τουρκικού επεκτατισμού.

ΣΕ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΘΕΣΗ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΒΕΙ ΚΑΘΕ ΕΛΛΗΝΑΣ ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ.

Συναγωνιστές με οδηγό μας τα λόγια του Εθνικού Ποιητή Κωστή Παλαμά, όσοι ζωντανοί ας πορευτούμε.

Ν. Γ. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ

«Βοσκή στη μάντρα της πολιτείας οι λύκοι,
στα όπλα Ακρίτες, μακριά οι φαύλοι και οι περιττοί,
καλαμαράδες και δημοκόποι και μπολσεβίκοι,
για λόγους άδειους και για του ολέθρου τα έργα βαλτοί».

ΑΝΕΡΓΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ποιος τη δημιούργησε και τη συντηρεί Ποιους πλήττει και ποιους ωφελεί Από ποιους και πώς θα εξαφανιστεί

«Ο ένας στους δύο νέους Έλληνες είναι άνεργος»: Ακόμη δεν έχει στεγνώσει το μελάνι με το οποίο αποτυπώθηκε στο χαρτί των εφημερίδων η θλιβερή διαπίστωση που έκανε η ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ο πιο... υπεύθυνος δημοκρατικός οικονομικός οργανισμός, που του ξεφεύγουν κάποιες αλήθειες κατά καιρούς παρά την έντονη αντίθεση των πολιτικάντηδων των οικονομικών υπουργείων! Ο ΕΝΑΣ ΣΤΟΥΣ ΔΥΟ ΝΕΟΥΣ ΑΝΕΡΓΟΣ. Κι αν αφαιρέσεις τις δεκάδες χιλιάδες φοιτητών και σπουδαστών που θεωρούνται μη άνεργοι. Κι αν αφαιρέσεις τις δεκάδες χιλιάδες εκτάκτων, συμβασιούχων, εποχιακών εργαζομένων που θεωρούνται επίσης μη άνεργοι. Κι αν αφαιρέσεις τις δεκάδες χιλιάδες νέες γυναίκες νοικοκυρές ή προθεσμιακά εργαζόμενες που επίσης θεωρούνται μη άνεργες. Τότε τα νούμερα που θα εμφανιστούν θα καταδείξουν ότι Η ΑΝΕΡΓΙΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΠΕΙΡΩΣ ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΟΤΕΡΩΝ ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ – ΘΑ 'ΠΡΕΠΕ ΚΑΠΟΙΟΥΣ ΝΑ ΠΙΑΝΕΙ ΣΥΓΚΡΥΟ, ΘΑ 'ΠΡΕΠΕ ΚΑΠΟΙΟΥΣ ΜΙΑ ΚΑΥΤΕΡΗ ΑΝΑΤΡΙΧΙΛΑ ΝΑ ΔΙΑΠΕΡΝΑ ΤΗ ΡΑΧΗ ΤΟΥΣ – ΘΑ 'ΠΡΕΠΕ ΟΙ ΕΝΟΧΟΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΙΣΘΑΝΟΝΤΑΙ ΤΗΝ ΩΡΑ ΤΗΣ ΤΙΜΩΡΙΑΣ ΠΟΥ ΕΡΧΕΤΑΙ. Μπορεί ο δημοκρατικός παχυδερμισμός και η καπιταλιστική... ευαισθησία ελέφαντος να τους δίνουν την ψευδαίσθηση της παντοτινής τους κυριαρχίας. Πλανώνται οικτρά όμως αν δεν βλέπουν ακόμη και στον ύπνο τους χέρια γερά και αποφασισμένα να τυλίγονται στο λαρύγγι τους... Είναι τα χέρια των νέων, είναι τα χέρια των Ελλήνων που θα πάρουν το δίκιο τους. Είναι τα χέρια όλων μας – γιατί όλων μας οι προσδοκίες συνθλίβονται στη χρυσωμένη καπιταλιστική προοπτική.

Όταν πριν χρόνια η χώρα μας έπαιρνε το δρόμο που της διάλεξε η... Διεθνής Κοινότητα των καπιταλιστών και των μπολσεβίκων και ήταν αυτός ο δρόμος που οδηγούσε στην αγκαλιά των πρώτων – δεν φανταζόταν κανείς ότι το τίμημα θα 'ταν κάθε μέρα και ακριβότερο. Αφού μας έριξαν – με την πρόθυμη συναίνεση ΟΛΩΝ των ντόπιων τοποτηρητών τους – σε έναν τετράχρονο εμφύλιο που αφάνισε ότι υπήρχε και έγινε ο νεκροθάφτης κάθε απόπειρας αναπτυξιακής λειτουργίας στην πατρίδα μας, δεν σταμάτησαν εκεί. Έριξαν τη διακυβέρνηση της χώρας στην πιο άθλια κλίκα ανθελλήνων, στα βρόμικα χέρια των λαμπρών εκπροσώπων της δημοκρατικής σαπίλας, στα βρόμικα χέρια των ραγιάδων, ασπόνδυλων, μωροφιλόδοξων αντικειμένων που το μόνο τους προσόν ήταν η ευκολία με την οποία λύγιζαν τη μέση τους μπροστά στις όποιες ορέξεις των ξένων αφεντικών. Ο διεθνής καπιταλισμός είχε βρει τους πιο τέλειους του υπηρέτες σ' αυτόν τον Τόπο – και συνεχίζει να τους έχει και θα συνεχίζει μέχρι το ΠΥΡΩΜΕΝΟ ΠΡΩΪΝΟ ΠΟΥ ΟΙ ΜΑΥΡΟΚΟΚΚΙΝΕΣ ΣΗΜΑΙΕΣ ΘΑ ΞΕΔΙΠΛΩΝΟΝΤΑΙ ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ.

Οι ντόπιοι χωροφύλακες του Σιωνισμού και της πλουτοκρατίας, αφού στέρησαν την πατρίδα μας από την παραμικρή υποδομή και τον παραμικρό προγραμματισμό ανάπτυξης, αφού έστειλαν εκατομμύρια Έλληνες στη ξενιτιά για την αναζήτηση του ψωμιού τους, βοηθώντας την ανάπτυξη ξένων λαών, αφού ερήμωσαν την ελληνική επαρχία και άφησαν να δημιουργηθεί ο υδροκεφαλισμός των άθλιων μεγαλουπόλεων, ΕΧΟΥΝ ΤΟ ΘΡΑΣΟΣ ΝΑ ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ ΟΤΙ ΔΟΥΛΕΨΑΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΟΠΟ, ΕΧΟΥΝ ΤΟ ΘΡΑΣΟΣ ΝΑ ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ ΟΤΙ ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΝ ΝΑ ΚΑΘΟΔΗΓΟΥΝ ΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΣΚΑΛΙ ΤΗΣ ΜΙΖΕΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΟΥΛΙΚΟΤΗΤΑΣ – ΠΟΥ ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΚΑΤΕΧΟΥΝ.

Δεν νομίζω να υπάρχει κανείς που να μην πιστεύει ότι Η ΑΝΕΡΓΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΠΡΟΪΟΝ ΠΟΥ ΦΥΕΤΑΙ ΚΑΙ ΕΚΤΡΕΦΕΤΑΙ – για πλείστους λόγους – ΣΤΑ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΑ ΧΩΡΑΦΙΑ. Ας πάρουμε τα πράγματα απ' την αχή. Ποιος είναι ο σκοπός του καπιταλισμού, ποιος είναι ο σκοπός της Πλουτοκρατίας. Ναι ή όχι η συσσώρευση κέρ-

δους. Ναι ή όχι η μανία πλουτισμού, η πίστη στο θεό ΧΡΗΜΑ είναι εκείνη που υπαγορεύει όλα τα βήματα στον αποτρόπαιο κόσμο της κεφαλαιοκρατίας. Ε, αυτό φτάνει – χωρίς να χρειάζονται οι παραμικρές γνώσεις οικονομίας, τις οποίες βέβαια δεν κατέχω ούτε και εγώ – για να κατανοήσουμε τη σύνδεση Ανεργίας και Καπιταλισμού. Εδώ δεν έχουμε αξία την ΕΡΓΑΣΙΑ αλλά το ΧΡΥΣΟ.

— Ποιος καπιταλιστής θα ενδιαφερθεί αν εσύ μείνεις χωρίς εργασία, τη στιγμή που αυτός θα κονομάει περισσότερα αν εσύ φύγεις και φέρει ένα σύγχρονο μηχάνημα. Θα 'πρεπε να γνωρίζετε φίλοι μου ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΤΙΛΗΨΗ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ. Αν μπορούσαν – και δεν μπορούν γιατί η ίδια η φυσική τάξη τους το επιτρέπει – θα μετοχοποιούσαν κι αυτές τις ίδιες τις ψυχές μας για να τις πουλήσουν μισοτιμής στο διάβολο όπως έχουν κάνει ήδη με τις δικές τους. ΟΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΕΣ ΜΑΣ ΘΕΛΟΥΝ ΖΩΑ ΠΟΥ ΑΝΑΛΟΓΑ ΜΕ ΤΙΣ ΔΙΑΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥΣ ΘΑ ΜΑΣ ΚΛΩΤΣΟΥΝ, ΘΑ ΜΑΣ ΠΕΡΙΠΟΙΟΥΝΤΑΙ (όταν βλέπουν τα δόντια μας) ΚΑΙ ΘΑ ΜΑΣ ΔΙΝΟΥΝ ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΚΟΚΚΑΛΟ. Δυστυχώς όμως γι' αυτούς, οι Λαοί δεν είναι ζώα, πολύ περισσότερο οι Έλληνες δεν είναι ζώα, κι όσο χρυσάφι να καταναλώσουν Η ΑΝΑΓΚΗ ΓΙΑ ΨΩΜΙ ΘΑ 'ΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΚΟΝΤΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΗ ΓΙΑ ΓΝΩΣΗ, ΓΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑΞΙΩΣΗ, κι όσο μπορούν να βάλουν χέρι στη μια ανάγκη άλλο τόσο δεν μπορούν στην άλλη, παρά τις χρόνιες φιλόδοξες προσπάθειές τους!

Αλλά γιατί συντηρούν την ανεργία – και πρωτίστως με ενδιαφέρει ΓΙΑΤΙ ΣΥΝΤΗΡΟΥΝ ΤΗΝ ΑΝΕΡΓΙΑ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ. Πρώτα και κύρια, φυσικά γιατί δεν τους ενδιαφέρει η αξία ΑΝΘΡΩΠΟΣ – ΜΙΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ.

Όταν μιλούν για ΕΥΗΜΕΡΙΑ κοιτάζουν τις φουσκωμένες τσέπες τους, τις μονοκατοικίες (των «υψηλών» προαστείων) που... τυχαίως διαμένουν, τις κρουαζιέρες που προγραμματίζουν σύμπασα την ετήσια περίοδο. Ξέρουν όμως κάτι σημαντικότερο οι κύριοι καπιταλιστές ότι, ΔΗΜΙΟΥΡΓΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΧΡΟΝΙΑ ΑΝΕΧΕΙΑ, ΔΥΣΤΥΧΙΑ ΚΑΙ ΕΞΑΘΛΙΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΕΟΑΛΙΑ τότε μπορούν ΝΑ ΤΗΣ ΠΟΥΛΟΥΝ ΕΥΚΟΛΑ ΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ ΤΟΥΣ, ΝΑ ΤΗΝ ΟΔΗΓΗΣΟΥΝ ΤΟ ΙΔΙΟ ΕΥΚΟΛΑ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΚΜΗ ΚΑΙ ΣΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΤΗΣ (μηδενισμός, αναρχία, νέγρικη μουσική, χουλιγκανισμός, περιθώριο, κ.λπ. κ.λπ.), ΝΑ ΤΗΝ ΟΔΗΓΟΥΝ ΣΤΟΝ ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ – γιατί ξέρουν πως οι αλυσίδες περνάνε εύκολα στα χέρια των λαών που δεν πιστεύουν στον εαυτό τους, στην Παράδοσή τους, στην Αυτοθυσία για τα εθνικά τους δίκαια. Οι αλυσίδες περνάνε εύκολα στα χέρια ανθρώπων και λαών που ξέχασαν τους οικογενειακούς και παραπέρα τους εθνολογικούς και φυλετικούς τους δεσμούς, που ξέχασαν την Ιστορία και τους Προγόνους και τους Απογόνους τους κάνοντας ΣΚΟΠΟ ΤΟΥΣ ΤΟ ΜΙΖΕΡΟ ΣΗΜΕΡΑ. ΓΙΑΤΙ ΞΕΡΟΥΝ ΠΩΣ ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΠΕΘΑΙΝΕΙ – με ακρίβεια μαθηματική – ΑΝ Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΤΟΥ ΜΙΣΗΣΕΙ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΗΣ. Βλέπουν λοιπόν ότι με τη χρόνια εξαθλίωση της νεολαίας θα φυτέψουν την αδιαφορία και το μίσος για τα πράγματα της Πατρίδος. Και σ' αυτό βέβαια συντείνει και η ξεχαρβαλωμένη παιδεία, με τις άχρηστες σπουδές που παράγει πτυχιούχους σωρηδόν, σε ειδικότητες με ανύπαρκτο αντίκρυσμα επαγγελματικής σταδιοδρομίας. Δεν υπολόγισαν καλά όμως – ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ – που θα πει σε όλους ότι για την κατάντια τους δεν φταίει η Πατρίδα, αλλά το Σύστημα του χρήματος, των εμπόρων και των στυγνών καπιταλιστών.

Κι όχι μόνο θα πει – το χρέος μας δεν είναι μόνο να μιλήσουμε. ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΟΔΗΓΗΣΟΥΜΕ ΤΟ ΛΑΟ ΣΤΗΝ ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΞΟΝΤΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ. Χρέος μεγαλειώδες και απαράβατο, που αν δεν το πραγματώσουμε δεν έχουμε το δικαίωμα να αυτοχαρακτηριζόμαστε ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ – τη στιγμή που γνωρίζουμε ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ. Για μας, αν ένας άνθρωπος δυστυχεί στην πατρίδα – ΤΟΤΕ ΟΛΗ η πατρίδα δυστυχεί. ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΝΟΜΟΣ ΜΑΣ ΣΤΗ ΔΥΣΚΟΛΗ ΠΟΡΕΙΑ ΠΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΜΕ – και δίκαια ο Αρχηγός μας έχει γράψει ότι τη διαλέξαμε ακριβώς γιατί ΕΙΝΑΙ ΔΥΣΚΟΛΗ. Δεν είμαστε, φίλοι μου, η ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ που θα 'ρθει στη θέση του ΠΑΣΟΚ ή το αντίστροφο, ΕΙΜΑΣΤΕ Η ΔΥΝΑΜΗ ΠΟΥ ΕΚ ΦΥΣΕΩΣ ΘΑ ΧΤΙΣΤΕΙ ΠΑΝΩ ΣΤΑ ΕΡΕΙΠΙΑ ΤΗΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ, ειδεμή δεν θα χτιστεί ποτέ!

Επιστρέφω, ΕΝΑΣ ΣΤΟΥΣ ΔΥΟ ΝΕΟΥΣ ΑΝΕΡΓΟΣ... Και να πως έχουν τα πράγματα: Έξι από τα εννιάμιση εκατομμύρια Ελλήνων σε δύο πενιχρά λεκανοπέδια στιβαγμένοι σα ζώα (Αθήνα και Θεσσαλονίκη). Παντελής η εγκατάλειψη της υπαίθρου. Το Κράτος και η θνήσκουσα αγροτιά σε μόνιμη ρήξη (ίσως γιατί το καπιταλιστικό χέρι δεν φτάνει για το τέλειο της άρμεγμα). Οι γέροι στα χωριά, φτιάχνουν μόνοι τους πριν πεθάνουν τους τάφους τους. ΜΑΚΑΒΡΙΟ ΑΛΛΑ ΑΛΗΘΙΝΟ (τουλάχιστον στην ιδιαίτερη πατρίδα μου,

τη Μάνη)! Και σαν να μην έφταναν αυτά, ξένοι εργάτες απ' όλη τη γη, Μαύροι και 'Ασπροι, Πακιστανοί, Πολωνοί, Αράπηδες όλοι ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΓΙΑ ΝΑ ΖΗΣΟΥΝ ΕΔΩ ΚΑΙ ΑΥΡΙΟ ΝΑ ΖΗΤΗΣΟΥΝ ΜΕΡΙΔΙΟ ΣΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΣΤΟ ΑΙΜΑ ΜΑΣ. ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΕΔΩ ΦΤΗΝΑ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΧΕΡΙΑ – ΕΞΟΧΑ ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΛΟΣΤΗΜΕΝΩΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΩΝ, ΚΛΕΒΟΥΝ ΤΟ ΨΩΜΙ ΜΑΣ, ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ ΜΑΣ, γιατί ποιος είπε πως θα πρέπει να πεθάνει ο 'Ελληνας ναυτικός για να αυγατίσουν τα γρόσια των εφοπλιστών.

Αναλογισθείτε πως λέγοντας 9,5 εκατ. ΕΛΛΗΝΕΣ το 1 εκατ. είναι Τούρκοι, γύφτοι 'Εγχρωμοι και άλλοι!

ΟΧΙ – ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ ΝΑ ΜΑΣ ΟΔΗΓΗΣΕΙ ΣΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ. Και την ίδια ώρα που όλα αυτά συμβαίνουν, οι καπιταλιστές πλουτοκράτες ξεπουλάνε τις τελευταίες επιχειρήσεις τους μπροστά... στην προοπτική του 1992 – φοβούμενοι την επίθεση κάποιων ανωτέρων τους καπιταλιστών. Ελληνικά κεφάλαια πάνε στην Ελβετία και στις ξένες τράπεζες – κανένας έλεγχος, καμιά ευθύνη πουθενά. Ο καπιταλισμός δίνει... τις τελευταίες εξετάσεις του πατριωτισμού του! Και παραπέρα αυτό το ηλίθιο κράτος των καπιταλιστών που έκανε εμπόριο κι αυτό ακόμη το ΑΠΑΡΑΒΑΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΚΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ. Το ρουσφέτι, το μέσον, το λάδωμα και η ψηφοθηρία των απατηλών υποσχέσεων δίνει και παίρνει 11 χρόνια μόλις πριν το 2000, 3 χρόνια μόλις πριν το περιβόητο 1992. Υπάρχουν άνθρωποι με δύο και τρεις αμοιβές για εργασίες που βέβαια δεν κάνουν (γιατί δεν θα προλάβαιναν εκτός και αν στον καπιταλισμό ξεπεράστηκε κι αυτή η ταχύτητα του φωτός!). Υπάρχουν άλλοι χωρίς οικογένεια ή χωρίς παιδιά που παίρνουν παχυλούς μισθούς και συντάξεις και υπάρχουν οι λιγοστοί πλέον ΠΟΛΥΤΕΚΝΟΙ οικογενειάρχες που μάταια προσπαθούν να χορτάσουν τα παιδιά τους· που πάνω τους αύριο θα κριθεί η ΥΠΑΡΞΗ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ...

'Οχι, κύριοι καπιταλιστές! Η συγκέντρωση των Ελλήνων στις άθλιες τσιμεντουπόλεις, η εγκατάλειψη της υπαίθρου και της αγροτιάς, ο θάνατος της Ελλάδος με την ΥΠΟΓΕΝΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ, τα φτηνά εργατικά χέρια, οι ξένοι, έγχρωμοι εργάτες και η χρησιμοποίησή τους επ' αγαθώ των σκοπών σας, τα κεφάλαιά σας που πάνε στην Ελβετία, το ρουσφέτι στη δύση του 20ου αιώνα ΜΠΟΡΟΥΝ ΒΕΒΑΙΑ ΝΑ ΣΑΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΟΥΝ ΤΕΛΕΙΑ – ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΤΕ ΟΜΩΣ ΟΤΙ ΑΝ ΕΛΘΕΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΘΑ 'ΝΑΙ ΘΑΝΑΤΟΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ. Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΟΜΩΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ ΔΕΝ ΘΑ ΕΛΘΕΙ – ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΕΝΑΣ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΗΣ ΝΑ ΜΕΙΝΕΙ ΚΡΑΤΩΝΤΑΣ ΤΗ ΔΑΔΑ ΤΗΣ ΦΥΛΗΣ, ΣΤΡΑΤΙΕΣ ΓΥΡΩ ΤΟΥ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ – ΟΛΟΙ ΟΣΟΙ ΔΕΝ ΘΑ 'ΧΟΥΝ ΝΑ ΧΑΣΟΥΝ ΠΑΡΑ ΤΙΣ ΑΛΥΣΙΔΕΣ ΤΟΥΣ – ΟΛΟΙ ΟΣΟΙ ΖΩΝΤΑΝΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΚΑΘΑΡΣΗ!

Ο καπιταλισμός, ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ και ΣΥΝΤΗΡΗΤΗΣ της Ανεργίας στην Ελλάδα – της Ανεργίας των Νέων. Για συγκεκριμένους σκοπούς, κρυφούς, βαθιούς και δόλιους – που κατάληξη θα 'ναι η Ελλάδα... της ΕΟΚ και του Διεθνισμού, μια πατρίδα που δεν θ' ανήκει στο Λαό της, αλλά στους εμπόρους, στους ξένους, σε όλους! Η Ελλάδα και η Ευρώπη «μουσειακά απομεινάρια» για τους στερνούς αναζητητές της γνώσης. ΟΧΙ, ΟΧΙ, ΟΧΙ.

'Ανεργοι, συνέλληνες, νέοι, ας συνταχτούμε! Σήμερα για να διώξουμε τους ξένους απ' τη Γη μας, για να διεκδικήσουμε το ψωμί μας, για να μοιραστούμε όσα είναι δικά μας και μας τ' αρπάζουν. Για να ξαναγυρίσουμε στη Μάνα Γη, στην Αγροτιά, για να ξαναγίνει ο Αγρότης κορυφή και όχι ουρά της κοινωνίας, για να φτιάξουμε οικογένειες κι ανθρώπους γερούς και φυσικούς, πολλούς, γιατί αν η Ολλανδία με 40.000 τ. χλμ. έχει 12 εκατ. Λαό, η Ελλάδα με το εύφορο έδαφος και το πιο εύφορο υπέδαφος (που έντεχνα αποκρύβεται) μπορεί να θρέψει αν όχι τριπλάσιο πληθυσμό αναλογικά, ας θρέψει διπλάσιο! ΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ ΖΥΓΙΖΟΥΝ ΒΑΡΕΙΑ ΣΤΗΝ ΠΛΑΣΤΙΓΓΑ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΩΝ ΛΑΩΝ. Ας συνταχθούμε για να ξαναδώσουμε ΠΝΟΗ ΖΩΗΣ, για να ξαναδώσουμε την ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΑΣΗ ΤΩΝ ΨΥΧΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ, για να τιμωρήσουμε όσους επιβουλεύονται το μέλλον μας.

'Ανεργοι, συνέλληνες, νέοι, ας συνταχτούμε! Το σύστημα και ο καπιταλισμός μας δίνει τα ναρκωτικά, την άπνοια και τη στυγνότητα της ζωής μας. Μας δίνει την αποξένωση και όλα τα αδιέξοδα που εμποδίζουν το διάβα μας στον κόσμο. Το σύστημα καταστρέφει το περιβάλλον και το θυσιάζει στο βωμό της κερδοσκοπίας – το σύστημα έφερε ολάκερο τον κόσμο μπροστά στην απόγνωση. Αυτό στέρησε το χαμόγελό μας, τη φυσική μας ζωή, την αθωότητα και την ανεμελιά μας, αυτό μας έκανε πονηρούς, μηδενιστές και θεσιθήρες, «οραματιστές», 20χρονους συνταξιούχους, αυτό λάβωσε όλα τα ευγενικά μας όνειρα ΚΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΟΛΕΜΗΣΟΥΜΕ ΑΝ ΘΕΛΩΜΕ ΝΑ ΖΗΣΟΥΜΕ.

Η ΑΝΕΡΓΙΑ ΘΑ ΠΕΘΑΝΕΙ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΗΜΟΓΙΑΝΝΑΚΟΣ

ΦΥΣΙΚΗ ΕΠΙΛΟΓΗ ΚΑΙ ΕΞΕΛΙΞΗ

Στη σειρά των άρθρων που αποσκοπούν στην εξοικείωση των αναγνωστών μας με τις βιολογικές έννοιες που κρίνονται απαραίτητες για την κατανόηση της Φυσικής πραγματικότητας και δη της Φυλετικής, παρουσιάζουμε τη βιολογική θεωρία της εξέλιξης και την αναπόσπαστη έννοια της Φυσικής Επιλογής.

Υπενθυμίζουμε πως όλες οι ιδιότητες και τα γνωρίσματα κάθε έμβιου όντος, είναι εκφράσεις των γονιδίων, του γενετικού του υλικού. Στην κληρονόμηση δε του γενετικού υλικού, από γενιά σε γενιά, οφείλεται η διατήρηση του είδους, γι' αυτό άλλωστε οι γονείς μοιάζουν με τους απογόνους, αλλά και τους προγόνους τους.

Υπενθυμίζουμε, επίσης, ότι το περιβάλλον δεν καθορίζει τις ιδιότητες και τα γνωρίσματα (μορφικά, λειτουργικά, ψυχικά, σωματικά), αλλά ***επιδρά*** *ευοδωτικά ή ανασταλτικά στις ήδη γενετικά προκαθορισμένες εντολές των γονιδίων. Έτσι ανάλογα με το περιβάλλον, ένας οργανισμός, ή ένας πληθυσμός, μπορεί να εκφράσει ή όχι κάποιες ιδιότητές του.*

Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός πως για κάθε γονίδιο (που βρίσκεται σε συγκεκριμένη πάντα θέση πάνω σε συγκεκριμένο χρωμόσωμα) υπάρχουν παραλλαγές, που λέγονται αλληλόμορφοι του γονιδίου. Οι παραλλαγές αυτές είναι και η αιτία της ποικιλομορφίας ακόμη και σ' ένα κλειστό πληθυσμό, όπως το είδος, αλλά και η φυλή, και η οικογένεια ακόμη (π.χ. για το χρώμα των μαλλιών, υπάρχει γονίδιο, που δίνει είτε ξανθό, καστανό, μαύρο χρώμα, όπως άλλο ή άλλα γονίδια, καθορίζει αν οι τρίχες θα είναι ίσες ή κυματοειδείς ή βοστρυχοειδείς κ.λπ.). Οι αλληλόμορφοι είναι οι παραλλαγές του γονιδίου (αυτός π.χ. που δίνει ξανθό, ο άλλος που δίνει καστανό κ.λπ.).

Υπενθυμίζουμε προς αποφυγήν συγχύσεως πως για κάθε γνώρισμα, έχουμε δυο γονίδια αφού έχουμε 23 ζεύγη χρωμοσωμάτων. Το ένα γονίδιο προέρχεται από τον πατέρα το άλλο από τη μητέρα. Έτσι η ΓΟΝΟΤΥΠΙΚΗ σύσταση, ενός ατόμου προϋποθέτει 2 γονίδια για κάθε εντολή που μεταφράζεται σε γνώρισμα, δηλ. σε ΦΑΙΝΟΤΥΠΟ.

Αυτό που όμως γίνεται αντιληπτό, είναι το αποτέλεσμα των εντολών (δηλαδή Φαινότυπος). Έτσι για κάθε ιδιότητα - γνώρισμα, που διαπιστώνουμε συνεργάζονται δυο εντολές - γονίδια. Όταν τα δυο γονίδια είναι του ίδιου αλληλόμορφου και τα δύο (π.χ. για ξανθό χρώμα μαλλιών), είναι σε ομόζυγη κατάσταση, ενώ όταν είναι διαφορετικά (ένα καστανό - ένα ξανθό) σε ετερόζυγη.

Ένα γονίδιο μπορεί να δίνει ισχυρότερη εντολή και να επικρατεί στο Φαινότυπο έναντι του άλλου. (Π.χ. Μεταξύ «καστανού» και «ξανθού» γονιδίου το αποτέλεσμα είναι πάντα καστανό. Τότε λέγεται Επικρατής, ενώ το αδύνατο Υπολειπόμενο. Άλλοτε συνεκφράζονται στο ίδιο ποσοστό.

Τα υπολειπόμενα γονίδια ως γίνεται αντιληπτό εκφράζονται μόνο όταν είναι σε ομόζυγη κατάσταση. (Π.χ. Στη Μεσογειακή αναιμία, όταν το κληρονομημένο από το ένα γονίδιο που ελέγχει εντολή σχετική με το αίμα, είναι παθολογικό, τότε αν στο ζεύγος το άλλο αντίστοιχο γονίδιο (από τον άλλο γονέα) είναι φυσιολογικό, τα αποτελέσματα είναι «υγιής» άνθρωπος με παθολογικό το ένα γονίδιο δηλαδή το γνωστό «στίγμα». Ενώ αν συμπέσει με παθολογικό, τότε προκύπτει άρρωστος με Μεσογειακή αναιμία).

Η εισαγωγή αυτή κρίνεται απαραίτητη για να διευκρινιστεί η ποικιλομορφία μέσα σε μια φυλετική κοινότητα, είδος, ή και οικογένεια που οφείλεται στην ύπαρξη των αλληλόμορφων γονιδίων και στο ανακάτεμα που γίνεται από γενιά σε γενιά.

Πλην όμως, αυτό που έχει σημασία είναι η ύπαρξη και η συγκεκριμένη συχνότητα ορισμένων αλληλομόρφων, που είναι συγκεκριμένα σ' ένα πληθυσμό.

Έτσι σε μια Φυλή, η ποικιλομορφία αποτελεί απλά έκφραση της συνύπαρξης αλληλο-

μόρφων γονιδίων που μεταδίδονται από γενιά σε γενιά και διατηρούν σταθερά τη συχνότητα των φαινότυπων, εφόσον δεν υπάρχει λόγος που να εμποδίζει τις τυχαίες διασταυρώσεις μέσα στην ίδια Φυλή.

Μια φυλή λοιπόν, είναι ένας πληθυσμός ατόμων, που λόγω της κοινής συγγενικής καταγωγής, έχουν συγκεκριμμένη σύνθεση «γονιδιακής πισίνας» και συγκεκριμμένης γονιδιακής συχνότητας αλληλομόρφων μέσα σ' αυτήν.

Μια φυλή διαφέρει από μια άλλη, γιατί η «γονιδιακή πισίνα» της μιας, έχει γνωρίσματα που αντιστοιχούν σε διαφορετικούς, ξένους αλληλόμορφους, καθώς και οι διαφορετική συχνότητα αυτών. (Π.χ. Χρώμα δέρματος, ομάδες αίματος).

Λέμε ότι δυο ζώα ανήκουν στο ίδιο είδος, όταν μπορούν να διασταυρωθούν και να δώσουν απογόνους γόνιμους. (Π.χ. Το άλογο και το γαϊδούρι δεν είναι του ίδιου είδους, αφού το μουλάρι είναι στείρο). Τα είδη χωρίζονται σε υποείδη.

Στους ανθρώπους, η φύση αναγνωρίζει όχι υποείδη, όπως στα άλλα ζώα, αλλά φυλές. Οι φυλές έχουν σχετικά στενά όρια στη «γονιδιακή τους πισίνα» και χαρακτηρίζονται όπως και τα είδη ή «υποείδη» από την τάση των μελών τους να διασταυρώνονται μεταξύ τους, υπακούοντας στην Φυσική νομοτέλεια της επιβίωσης του είδους, και της Φυλής.

Η επιβίωση ενός είδους σημαίνει α) Εύρεση τροφής β) Ικανό αριθμό απογόνων, που θα το συνεχίσουν. Το Περιβάλλον, με τις διάφορες αλλαγές του, (Φυσικές, οικολογικές κ.λπ.), καθώς και ο διαρκής ανταγωνισμός με άλλα είδη, αποτελούν τον Μόνιμο Παράγοντα Πίεσης πάνω σε ένα είδος. Το είδος θα επιβιώσει όταν μπορέσει να ξεπεράσει τις περιβαλλοντικές δυσκολίες, δηλαδή να ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΤΕΙ στο περιβάλλον. Περισσότερους απογόνους θα δώσουν τα άτομα που είναι καλύτερα προσαρμοσμένα, ενώ τα υπόλοιπα, δεν θ' αντέξουν και θα αφήσουν καθόλου ή λίγους απογόνους. Αποτέλεσμα: Η επόμενη γενιά στο σύνολό της να διαφέρει ως προς τη μεγαλύτερη συχνότητα των γονιδίων που τις έδωσαν το πλεονέκτημα προσαρμογής.

Αυτό αντανακλά στο γεγονός πως επιβιώνουν πάντα οι δυνατότεροι, (οι αδύνατοι χάνονται, γιατί δεν επιλέγονται).

Η πίεση επιλογής, του δυνατότερου, του καλύτερα προσαρμοσμένου και γόνιμου είναι αυτό που λέμε Φυσική Επιλογή, και είναι βασική παράμετρος της εξέλιξης.

Η Φυσική Επιλογή, ως αντιληπτόν πλέον, δρα στο φάσμα της γενετικής ποικιλότητας ενός πληθυσμού μεταβάλλοντας τις γονιδιακές συχνότητες προς ορισμένη κατεύθυνση.

Εδώ προκύπτει το ερώτημα, γιατί άραγε να υπάρχουν αλληλόμορφα ενός γονιδίου, τι εξυπηρετούν, και πώς δημιουργούνται.

Η πηγή των γονιδίων είναι οι τυχαίες μεταλλάξεις, δηλαδή, μεταβολές στην χαμηλή σύστασή τους, που γίνονται αυτόματα, και από τη στιγμή που γίνονται διαφοροποιούν τον απόγονο από τον γονέα ως προς μια ολοκαίνουργια ιδιότητα. Η συχνότητα των μεταλάξεων είναι 1:1.000.000 ανά γενιά. Είναι δηλαδή σπάνιες. Συνήθως στο 99% οι μεταλλάξεις έχουν μειονεκτικά αποτελέσματα για την επιβίωση του οργανισμού κι έτσι αυτός πεθαίνει νωρίς, πριν αφήσει απογόνους. Αν τύχει όμως, κι αυτό είναι εξαιρετικά σπάνιο, το νέο μεταλλαγμένο γονίδιο να δίνει κάποιο πλεονέκτημα προσαρμογής στον οργανισμό τότε με τις διασταυρώσεις εξαπλώνεται στον πληθυσμό και μάλιστα σε βαθμό που η Φυσική Επιλογή, του δίνει τη δυνατότητα να παρεκτοπίσει τα άλλα μέλη του είδους. Έτσι οι νέοι απόγονοι διαφέρουν από τους προγόνους τους, ως προς γνώρισμα που δεν υπήρχε πριν στην γονιδιακή πισίνα, αλλά είναι νεοεμφανιζόμενο. Αυτό σημαίνει την εξέλιξη του είδους ως προς ένα χαρακτηριστικό.

Η εξέλιξη των ειδών, και του ανθρώπου, είναι η ιστορία μερικών επιτυχιών, που έχουν βγει μέσα από πολλές αποτυχίες. (Πολλές αποτυχημένες μεταλλάξεις). Εδώ ακριβώς, διασαφηνίζουμε την παρεξηγημένη άποψη, ότι ο άνθρωπος προέρχεται από τον πίθηκο ή τον γορίλλα. Οι πίθηκοι είναι προϊόντα διαφορετικής εξέλιξης, ίσως ενός αρχέγονου είδους, που άλλες μεταλάξεις, και διαδοχικές διαδικασίες επιλογής, οδήγησαν και στον σημερινό άνθρωπο.

Όμως αυτό που έχει σημασία είναι, ότι από τη στιγμή που δημιουργείται ένα είδος, ή για να συγκεκριμενοποιήσουμε το θέμα, μια Φυλή, όπως η Λευκή Φυλή, δεν υπάρχει σχέση με τους γενετικά διαφοροποιημένους αρχάνθρωπους προγόνους της. Η Εξέλιξη δημιουργεί πάντα είδη, με αυξημένο αριθμό και πολυπλοκότητα γνωρισμάτων. Έχουμε δε προοδευτική εξέλιξη μορφολογικών και λειτουργικών χαρακτήρων.

Υπάρχει όμως και αρνητική εξέλιξη ή επαναστροφή, που οδηγεί στην εξαφάνιση του προηγμένου είδους.

Η Λευκή Φυλή, προέρχεται από τον άνθρωπο του Κρο - Μανιόν, τον ευρωπαϊκό τύπο του Homo Sapiens Sapiens, που αντικατέστησε εδώ και 35.000 χρόνια τον Νεαντέρνταλ στην Ευρώπη.

Η Κίτρινη και Μαύρη Φυλή, προέρχονται από άλλους Homo Sapiens όπως του Γκριμάλντι του Κομπ - Καπέλλ κ.ά.

Η Λευκή Φυλή, προϊόν της εξέλιξης είναι σήμερα, η κορωνίδα της εξελίξεως στην Φύση. Υπενθυμίζουμε δε ότι η έννοια Φυλή είναι δυναμική παράμετρος της εξέλιξης, ενώ το «είδος» είναι στατική.

Σαν Φυλή παρουσιάζει φυσιολογικά ποικιλομορφία και συγκεκριμένη συχνότητα αλληλόμορφων γονιδίων στην γονιδιακή πισίνα.

Οι αλληλόμορφοι γόνοι είναι παλαιότερα αποτελέσματα μεταλλάξεων, που δεν χάθηκαν γιατί είτε έδιναν κάποιο επιλεκτικό πλεονέκτημα, είτε συνκληρονομούνταν με γειτονικά γονίδια χωρίς τα ίδια να είναι μειονεκτικά.

Οι εσωτερικές διαφορές σε ομάδες ή τύπους π.χ. βόρειος τύπος ή μεσογειακός, αντανακλούν μια όχι διαφορετική σύσταση γονιδίων, αλλά μια διαφορετική κατανομή των συχνοτήτων των αλληλομόρφων, κυρίως εξαιτίας της ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΑΠΟΜΟΝΩΣΗΣ.

Παράδειγμα: Παίρνουμε από ένα πληθυσμό, στον οποίο 40% έχουν ίσα μαλιά, και 60% έχουν κατσαρά μαλιά, 10 άτομα και τα απομονώνουμε π.χ. σ' ένα νησί. Αν στο τυχαίο δείγμα των 10 ατόμων, έχουμε 9 άτομα με ίσα μαλιά, και 1 με κατσαρά είναι λογικό, σε μερικές γενιές να δημιουργηθεί πληθυσμός με 90% ίσα μαλιά και 10% κατσαρά μαλιά. Τελικά διαφορετικός ως προς αυτό το γνώρισμα από τον αρχικό. 'Οταν αυτό συμβαίνει για όλα τα γνωρίσματα, τελικά ο πληθυσμός διαφέρει φαινοτυπικά από τον άλλο, ως προς ορισμένα χαρακτηριστικά (χρώμα μαλιών, σχήμα προσώπου κ.λπ.), πάντα όμως στα πλαίσια της Φυσικής Ποικιλομορφίας της ίδιας Φυλής, στην όμοια δεν έχουν διεισδύσει ξένα γονίδια.

'Αλλοι μηχανισμοί ενδοφυλετικής ποικιλομορφίας είναι η γενετική απόκλιση, δηλαδή η τυχαία μεταβολή στη σύνθεση ενός πληθυσμού από επιδημίες, καταστροφές και ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΙΣ.

Αντιλαμβανόμαστε, πως η ζωή μιας Φυλής, δεν είναι παρά μια διαρκής πάλη με το περιβάλλον και τις άλλες φυλές, για την επιβίωσή της, και μεταφράζεται στην σταθερή κληρονόμηση των ιδιοσυστατικών χαρακτήρων της.

Αντιλαμβανόμαστε πώς οι φυλές που υπάρχουν, έχουν παράλληλη ίσως, αλλά διαφορετική προέλευση, και πως κάθε μια έχει τα δικά της πλεονεκτήματα που της επιτρέψαν να επιβιώσει στο περιβάλλον της. Αυτή η στεγανότητα που διασφάλισε η Φύση, σε καμιά περίπτωση δεν θα έπρεπε να παραβιαστεί. Η επιμειξία αποτελεί διείσδυση ξένου γενετικού υλικού, που αλλιώνει τη σύσταση και τις ιδιότητες της Φυλής, ειδικά της πλέον εξελιγμένης, καταδικάζοντάς την σε επαναστροφή.

Η επιμειξία είναι συχνότατος μηχανισμός παρακμής πολιτισμών που μετέφεραν κατακτητές σε λαό, με τον οποίο επιμείχτηκαν. (Π.χ. αρχαίοι 'Αριοι Ινδοί - Σημερινοί Ινδοί).

Ο άλλος μεγάλος κίνδυνος είναι η Υπογεννητικότητα, εξίσου επικίνδυνος μηχανισμός αφανισμού μιας Φυλής και του Πολιτισμού της.

Το σημερινό περιβάλλον, και οι αντιφυσικές θεωρίες που επικρατούν όπως και ο αντιφυσικός Τρόπος Ζωής των Λευκών, οδηγεί σε Υπογεννητικότητα, μια πραγματικότητα παραδεκτή απ' όλους, μα αντιληπτή μόνο απ' αυτούς που σέβονται τη Φύση, κι αγαπούν τη Φυλή τους.

Η επέμβαση του ανθρώπου στη Φύση, είναι καταστροφικό γι' αυτόν. Μια κοινωνία, που βοηθάει την αναπαραγωγή των αδυνάτων, των κληρονομικών νοσούντων χωρίς να παρεμβαίνει με την Ευγονική, συντελεί στη δημιουργία μιας νέας γενιάς που διαιωνίζει, εξαπλώνει και συσσωρεύει γενετικές μειονεξίες.

Στην Εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία, εφαρμόστηκαν Ευγονικοί νόμοι, για κληρονομικές παθήσεις, όπως η μικρόνοια, η σχιζοφρένεια, η κληρονομική επιληψία, η χορεία του Χάντιγκτον, κληρονομική τύφλωσις, και κόφωσις, βαριές σωματικές δυσπλασίες κ.λπ., με σκοπό τη δημιουργία μιας υγιέστερης κοινωνίας.

Στην Αρχαία Σπάρτη, και τον αρχαίο Λευκό Κόσμο, εφαρμόστηκαν συχνά μέθοδοι όπως ο «Καιάδας», μολονότι η Φυσική Επιλογή των διαρκών πολέμων, δεν επέτρεπε στους αδυνάτους μεγάλη επιβίωση, και συνεπώς αναπαραγωγή.

Σήμερα, βλέπουμε πως τα ικανότερα και ευφυέστερα μέλη της κοινωνίας, συνήθως έχουν λίγα παιδιά, ενώ άλλα λιγότερο προικισμένα μέλη, έχουν πολυπληθείς οικογένειες. Αυτό

έχει σαν αποτέλεσμα την επιλογή των λιγότερο ικανών σε βάρος των άλλων και συνολική ανεξελικτική στροφή της κοινωνίας. Αυτό σημαίνει ότι η Λευκή Φυλή κινδυνεύει εκτός από την επιμειξία και την υπογεννητικότητα και από αρνητική επιλογή.

Τελειώνοντας θυμίζουμε τα λόγια του Βρετανού Ανθρωπολόγου σερ 'Αρθρου Κέηθ: «'Οταν μια φυλή δεν θέλει ή δεν είναι ικανή να διατηρήσει περαιτέρω την ακεραιότητα της κληρονομικής της υποστάσεως, την οποίαν επί σειρά γενεών διεφύλαξε, τότε αυτή καταστρέφεται. Και μετ' αυτής εξαλείφεται συγχρόνως και μια δυνατότης εξελίξεως». Για να πει ο μεγάλος μας Ηγέτης Αδόλφος Χίτλερ, με κάθε δίκαιο: «Εάν δύναμαι να παραδεχθώ μια θεία εντολή αυτή θα πρέπει να είναι: ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΕΙΤΑΙ ΤΟ ΕΙΔΟΣ».

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΖΙΜΑΣ

ΟΙ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ

Πραγματικά, οι αυτοκτονίες των στρατιωτών, σμηνιτών και ναυτών, που συμβαίνουν κατά τη διάρκεια της θητείας τους, θα μπορούσαν σε μεγάλο βαθμό να θεωρηθούν και ως δολοφονίες. Το πραγματικό ζητούμενο βεβαίως είναι ο «δολοφόνος», ή ακόμα καλύτερα, ο ηθικός αυτουργός που σπρώχνει ένα νέο άνθρωπο να στηρίξει την κάνη του όπλου του στο στήθος του και να τραβήξει την σκανδάλη. «Των στρατιωτών οι αυτοκτονίες είναι δολοφονίες» ωρύονται τα διάφορα έντυπα της μαρξιστικής αριστεράς και των αναρχικών, τα οποία βεβαίως και μας αποκαλύπτουν με περισσή ευκολία τον «δολοφόνο»: το «στρατιωτικό κατεστημένο», βεβαίως, το οποίο καταπιέζει την προσωπικότητα του ατόμου, λένε, δεν σέβεται τα ανθρώπινά του δικαιώματα, λένε και γενικώς αυτό το «μιλιταριστικό» και «εθνικιστικό» πνεύμα του στρατού είναι το μόνο υπεύθυνο. Η υστεροβουλία τους είναι καταφανής: διαλύστε μας λένε τον στρατό για να μην χάνονται έτσι οι ζωές των νέων μας.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, η απάντηση για τους αναρχοκομμουνιστές και λοιπούς (μην ξεχνάμε πως και οι νεολαίες των αστικών κομμάτων συμπορεύονται με τους προαναφερθέντες «κυρίους» στο θέμα του στρατού) είναι πολύ απλή: μήπως και νεαροί πολίτες δεν αυτοκτονούν και μάλιστα σε πολύ μεγαλύτερη συχνότητα απ' ότι οι στρατευμένοι; Μήπως ανάμεσά τους δεν υπάρχουν π.χ. και κομμουνιστές; Άρα λοιπόν, ακολουθώντας και μεις τη συλλογιστική τους, μπορούμε ευλόγως να αποδώσουμε άπασα την ευθύνη στην κομμουνιστική ιδεολογία. Και μπορούμε έτσι να απαιτήσουμε τη διάλυση του κομμουνισμού για να σώσουμε τις ζωές (και όχι μόνο) των νεαρών συμπατριωτών μας. Βλέπουμε λοιπόν πως μάλλον πουθενά δεν στηρίζονται οι παραπάνω δοξασίες των διεθνιστών περί «ευθύνης του στρατιωτικού πνεύματος» και λοιπών αερολογιών. Κάποιος άλλος, λοιπόν, θα πρέπει να είναι ο ηθικός αυτουργός αυτών των θανάτων. Οπωσδήποτε όμως δεν είναι η υποτιθέμενη σκληρή στρατιωτική διαβίωση.

Παράλληλα με τις κλασικές μονάδες των τριών κλάδων των Ενόπλων μας Δυνάμεων, συνυπάρχουν και οι επονομαζόμενες Ειδικές Δυνάμεις, οι οποίες μέχρι πρότινος αποτελούσαν και την ομώνυμο μεραρχία. Και όπως είναι και ευρύτερα γνωστό, το επίπεδο εκπαιδεύσεως είναι σαφώς καλύτερο εκείνου των συνηθισμένων μονάδων, οι απαιτήσεις είναι μεγαλύτερες, οι ασκήσεις σκληρότερες, οι συνθήκες μάχης τις οποίες θα αντιμετωπίσουν δυσκολότερες. Και όμως, ο κορμός των ανδρών των Ειδικών μας Δυνάμεων αποτελείται από ΕΘΕΛΟΝΤΕΣ και το κυριότερο: οι αυτοκτονίες είναι ΑΝΥΠΑΡΚΤΕΣ. Κάποιος μικρός αριθμός βεβαίως εντάσσεται σε αυτές «αυθαιρέτως» (μη εθελοντικώς), αλλά κι εδώ οι περισσότεροι θα παραμείνουν, κάποιοι ίσως εγκαταλείψουν, αλλά και πάλι κανένας δεν θ' αυτοκτονήσει. Τον περασμένο χειμώνα μάλιστα, είχαμε κι ένα πολύ δυσάρεστο επεισόδιο σε μια επίδειξη των σκληροτράχηλων Ο.Υ.Κ. (Ομάδες Υποβρυχίων Καταστροφών) το οποίο μας στοίχισε ένα νεκρό και τρεις σοβαρά τραυματισμένους άνδρες. Και όμως, η προσέλευσις εθελοντών για τη μονάδα παρέμεινε σταθερή και κανένας από τους μαχητές της δεν πήγε ν' αυτοκτονήσει εξαιτίας της τόσο σκληρής διαβίωσης. Άρα λοιπόν κι εδώ διαπιστώνουμε πως μάλλον δεν ευθύνεται και η «σκληρότητα» της στρατιωτικής ζωής για τις αυτοκτονίες.

Ποιος άλλωστε θα μπορούσε να ισχυρισθεί κάτι τέτοιο τη στιγμή που η σημερινή κατάσταση στον στρατό είναι τόσο μαλακότερη απ' όσο πριν μερικές δεκαετίες. Όπως έχει προαναφερθεί σε κάποιο από τα τεύχη μας του '88, κάποτε που οι συνθήκες διαβίωσης στον στρατό ήταν σκληρές, κάποτε που το ατομικό καψίνι θριάμβευε, κάποτε που ο χρόνος θητείας ήταν για τον στρατιώτη 24 μήνες σωστοί και χωρίς μηνιαίες άδειες, κάποτε που οι στρατιώ-

τες δεν συμμετείχαν σε πορείες του Πολυτεχνείου, κάποτε που έστω και μια μέρα φυλακής δεν υπολογιζότανε στον χρόνο της θητείας, δεν είχαμε αυτοκτονίες. Για να το εξακριβώσουμε αυτό δεν έχουμε παρά να ρωτήσουμε τους πατεράδες μας, που πριν 30 χρόνια και παραπάνω ίσως ντύθηκαν το χακί. Και θα τους ακούσουμε να μιλούν με ΝΟΣΤΑΛΙΓΑ για τα χρόνια εκείνα και τη ζωή τους μέσα στους στρατώνες και στα παραμεθόρια φυλάκια.

Δεν φταίει λοιπόν ο στρατός για τις αυτοκτονίες ή κι αν φταίει, θα φταίει το λιγότερο. Άλλωστε, τόσοι πολίτες που αυτοκτονούν δεν υπηρετούν σε καμία «αιμοσταγή» μονάδα των Ε.Δ. μας και δυστυχώς συμβαίνει και οι άνθρωποι που υπηρετούν τη θητεία τους να κουβαλούν μαζί τους και τα διάφορα προβλήματα της προσωπικής τους ζωής, τα οποία πολύ λίγο έχουν να κάνουν με τη ζωή τους σαν στρατιωτών. Για εμάς, ο ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΣ ένοχος κάποιου ποσοστού των αυτοκτονιών είναι άλλος.

Οι νέοι Έλληνες φθάνουν στην ηλικία στράτευσής τους πιστεύοντας πως το μόνο που έχουν είναι δικαιώματα. Θέλουν να είναι ασύδοτοι (free, όπως θέλουν ν' αυτοαποκαλούνται ξενόγλωσσα), θέλουν να συνεχίσουν να είναι ανεύθυνοι. Χωρίς να έχουν γνωρίσει την παραμικρή μορφή στοιχειώδους (αυτο)πειθαρχίας αντιδρούν έντονα όταν ξαφνικά αυτή ορθωθεί μπροστά τους. Καλουπαρισμένοι μέσα στη σύγχρονη εκφυλισμένη καταναλωτική κοινωνία το μόνο που ξέρουν ν' απαιτούν και το μόνο για το οποίο πραγματικά νοιάζονται είναι ο ΕΑΥΤΟΣ τους. Αγύμναστοι, νωθροί, φυγόπονοι, αντιδραστικοί, διεθνιστές, ΦΟΒΙΣΜΕΝΟΙ περνούν την πύλη του στρατοπέδου. Κατά την εφηβεία τους το μόνο που έμαθαν για τον στρατό συνοψίζεται σε μια λέξη: ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ. Τόσα χρόνια τους βομβάρδιζαν με μηνύματα και συνθήματα αντιπολεμικά, φιλειρηνιστικά, ψευδανθρωπιστικά. Τους μπούκωναν με προπαγάνδα ωφελιμιστική, αντεθνική, ΑΝΤΙΗΡΩΙΚΗ, τους έπειθαν με γλυκά λογάκια να πετάξουν τα πολεμικά παιχνίδια τους, να μισήσουν τη βία, ν' αρνηθούν την αρσενική τους ΦΥΣΗ. Και ξαφνικά βρίσκονται μέσα στο στρατόπεδο, όσοι δεν ήταν «ξύπνιοι» για να το αποφύγουν με διάφορους σιχαμερούς τρόπους. Και ξαφνικά πρέπει να μάθουν να κρατούν όπλο, να γυμνάζονται, ν' αποκτούν ευθύνες, να ξαναγίνονται, ή μάλλον να πρωτογίνονται ΑΝΤΡΕΣ. Και οι περισσότεροι προσαρμόζονται, έστω και προσωρινά προτού ξαναπέσουν στα σαγόνια της παρηκμασμένης κοινωνίας μας. Και προσαρμόζονται και με κάποια κρυφή ευχαρίστηση που συχνά δεν τολμούν να την ομολογήσουν μήτε στον καλύτερό τους φίλο, μήπως και ο έξω κόσμος τους κατηγορήσει για «στρατοκράτες», «φασίστες» κ.λπ.

Κάποιοι, ελάχιστοι, όμως θα παραμείνουν προσκολλημένοι στον παλιό τους εαυτό, κάποιοι δεν θα μπορέσουν ν' αποτινάξουν από πάνω τους την ολέθρια επίδραση της προηγούμενής τους ζωής. Και θα σπάσουν. Οι περισσότεροι απ' αυτούς θα απολυθούν πρόωρα. Και κάποιοι ίσως αυτοκτονήσουν. Θα αυτοκτονήσουν γιατί δεν είχαν το σθένος ν' αντιμετωπίσουν τη νέα πραγματικότητα, θ' αυτοκτονήσουν γιατί το ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΟ ΤΗΣ ΨΕΥΔΟΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ τους είχε αφήσει ολοσχερώς ξεκρέμαστους. Οπωσδήποτε αυτές θα είναι και οι πιο αδύνατες φύσεις.

Εάν τα χρόνια που είχαν προηγηθεί της στρατιωτικής θητείας οι νέοι αυτοί τα είχαν ζήσει μέσα σ' ένα περιβάλλον διαφορετικό του προαναφερθέντος, τότε πιστεύουμε πως κατά τον Α ή Β τρόπο θα υπηρετούσαν κανονικά τη θητεία τους. Αλλά δυστυχώς αυτό δεν συμβαίνει σήμερα κι έτσι έχουμε και αυτές τις, ομολογουμένως, ελάχιστες ποσοτικά αυτοκτονίες. Αυτά τα ατυχή περιστατικά που εδραιώνουν την άποψή μας πως το ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΟ ΚΑΙ ΜΟΝΟ ΑΥΤΟ είναι ο κύριος υπεύθυνος των «δολοφονιών» των στρατευμένων μας νέων. Τα γεγονότα μας δικαιώνουν ξανά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΜΝΗΝΟΣ

ΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

– 28 Μαΐου 1989, ημέρα Κυριακή. Στον χώρο που βρίσκεται πίσω από τη Μητρόπολη Αθηνών, υπάρχει το άγαλμα του εθνομάρτυρα Χρυσοστόμου Σμύρνης. Τον χώρο αυτόν διάλεξε ο Λαϊκός Σύνδεσμος (Τ.Ο. Αθηνών) για να τιμήσει τη Μνήμη της 29ης Μαΐου του 1453. Η επιλογή αυτή είχε ένα συμβολισμό και μια αλήθεια. Τη Μεγάλη Αλήθεια πως ο Αγώνας για Εθνική Δικαίωση συνεχίζεται.

– Επιλέξαμε σαν χώρο Τιμής και Εθνικής Μνήμης τον χώρο μπροστά από το άγαλμα του Εθνομάρτυρα Επισκόπου Σμύρνης Χρυσόστομου, θέλοντας στο ιστορικό του πρόσωπο να τιμήσουμε τους νεκρούς και ήρωες της Μικρασιατικής Εκστρατείας, της ωραίας αυτής και ηρωικής προσπάθειας του Λαού μας να πραγματώσει τον Μύθο του Μαρματωμένου Βασιλιά. Με περηφάνεια λάβαμε μέρος σε αυτή την εκδήλωση, με περηφάνεια μα και με λύπη, γιατί αντί οι Έλληνες σήμερα να ασχολούνται με τον Τούρκο, που για μια ακόμη φορά απειλεί την Πατρίδα, αυτοί κυλιούνται στη λάσπη της κομματικής συναλλαγής.

– Αυτή την ώρα που η πλειοψηφία των συμπατριωτών μας ασχολείται με τη φαιδρή ιστορία των εκλογών, ΕΜΕΙΣ διαλέξαμε να την αφιερώσουμε στην ΕΘΝΙΚΗ ΜΝΗΜΗ.

– Το Στέφανο του Συνδέσμου έγραφε πάνω στην Κυανόλευκη κορδέλα του: «ΣΤΟΝ ΜΑΡΤΥΡΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΙΔΕΑΣ - ΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ». Κατετέθη από τον Συναγωνιστή Περίανδρο Ανδρουτσόπουλο.

– Στη συνέχεια, για τη σημασία της ημέρας και της εκδηλώσεως μίλησε ο Συναγωνιστής Γ. Δημογιαννάκος. Τον πραγματικά εμπνευσμένο του λόγο ετελείωσε ζητώντας από τους συγκεντρωμένους να ζητωκραυγάσουν για τη ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΔΑ, το όνειρο και τον πόθο κάθε πραγματικού Πατριώτη.

– Εκδήλωση για τη ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΔΑ στην καταναλωτική Κοινωνία του 1989 και επιπλέον σε περίοδο προεκλογική; ΝΑΙ, ΜΑΛΙΣΤΑ ΚΑΙ ΗΤΑΝ ΜΟΝΑΧΑ Η ΑΡΧΗ!

ΣΜΥΡΝΗΣ
ΕΦΕΣΟΥ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ
ΠΕΡΓΑΜΟΥ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΚΥΔΩΝΙΩΝ
ΜΟΣΧΟΝΗΣΙΩΝ
ΚΡΗΝΗΣ
ΒΡΥΟΥΛΛΩΝ
ΑΝΕΩΝ
ΠΡΟΥΣΗΣ

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΑΛΩΣΕΩΣ

Ο ΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ σας κάλεσε εδώ σήμερα να αποτίσουμε όλοι μαζί ελάχιστο φόρο τιμής στους Ήρωες του Ελληνισμού μ' αυτή τη λιτή και απέριττη τελετή.

Κάποιοι βιαστικοί και απαισιόδοξοι θ' αποφανθούν ότι «δεν είμαστε πολλοί», ότι «δεν έχουμε τα μέσα», ότι «είμαστε προγονόπληκτοι» και διάφορα άλλα. Είναι εκείνοι που θεωρούν τις περιστάσεις αντιμέτωπες με κάθε τι που ξεπερνάει την ωφελιμιστική σκοπιμότητα και το μικροαστικό συμφέρον τους. Και πράγματι, οι περιστάσεις τέτοιες είναι — μα οι περιστάσεις είναι δημιουργήματα των ανθρώπων και εμείς ακριβώς γιατί είμαστε Άνθρωποι, γιατί είμαστε Νέοι, γιατί είμαστε Έλληνες εθνικιστές δεν θ' ανεχτούμε αυτό που υπάρχει, μόνο και μόνο γιατί υπάρχει.

Φίλοι και φίλες, που αψηφίσατε τα χρυσαφένια δεσμά της απραξίας, που για τον καθένα μας χαλκεύει τοι σύστημα της παρακμής και βρίσκεστε εδώ στην πολύβουη και ρυπογόνα τσιμεντούπολη για να διεκδικήσετε μαζί μας το Δικαίωμα στη Γνώση της Ιστορίας μας, το αναφαίρετο δικαίωμα στην Τιμή των Προγόνων μας, που είσαστε εδώ για να φτιάξουμε τις δικές μας περιστάσεις και όχι να προσκυνήσουμε εκείνες που οι ανθέλληνες έφτιαξαν για την Πατρίδα μας.

Πριν 536 χρόνια, η εφιαλτική κραυγή ακούστηκε στην αιώνια πρωτεύουσα του Ελληνισμού, στην Κωνσταντίνου Πόλη, η Χιλιόχρονη Αυτοκρατορία έπεφτε: «ΕΑΛΩ Η ΠΟΛΙΣ» — αντιβουίζει στα αυτιά μας η λιγοστή γνώση της Ιστορίας — που μας χάρισε κυρίως το δικό μας ενδιαφέρον και όχι «η παιδεία της μικράς και εντίμου Ελλάδος» που αποξεραίνει καθημερινά τα νειάτα της Πατρίδος μας μέσα στις διεθνιστικές της ανοησίες. Αντιβουίζει στα αυτιά μας η τελευταία κραυγή στην Πόλη μας, σε μας για να θυμίζει ένα αξόφλητο χρέ-

ος και στους ραγιάδες για να γίνεται ένας εφιάλτης που θα ταράζει τον τρυφηλό και αιώνιο ύπνο τους.

Λένε, οι θλιβεροί υπέρμαχοι της λογικής, εκείνοι που καθημερινά πουλάνε την ψυχή τους στο διάβολο, λένε λοιπόν ότι τα Οράματα και οι Εθνικοί Στόχοι πεθάνανε και πως οι νόμοι της παραγωγής και της κατανάλωσης, οι χρυσοί νόμοι του εμπορίου και οι «καλοί» διαχειριστές των κρατών, έφεραν μιαν «άλλη» εξέλιξη που εμείς δεν μπορούμε να την παρακολουθήσουμε. Σ' όλους αυτούς τους φτηνούς υπερασπιστές του άθλιου σημερινού κατεστημένου θ' απαντήσουμε: Μάταιες οι διαπιστώσεις σας κύριοι, η Ιστορία δεν προχώρησε ποτέ με τη λογική σας, η Ιστορία ποτέ δεν θα σταθεί στο θλιβερό σας κουφάρι παρά μόνον για να ρίξει τους καυτερούς ποταμούς της οργής της. Οι λαοί δεν προχώρησαν με τα σημερινά σας πρότυπα, δεν ήταν ο καλός ψηφοφόρος, ο καλός καταναλωτής, ο καλός έμπορος, ο χρηματάνθρωπος – οι λαοί προχώρησαν απ' τους λίγους παράτολμους δημιουργούς, που αγνόησαν τις επιταγές της λεγόμενης «πλειοψηφίας» και ανοησίας και έδωσαν φως και ελπίδα στη Γη τους. Οι λαοί προχώρησαν όταν έφτυσαν τις άθλιες συντεχνίες των εξωμοτών πολιτικάντηδων και έχρισαν τους εκλεκτούς, τους καλύτερούς τους οδηγούς των πεπρωμένων τους.

Ας λένε, λοιπόν, οι υπέρμαχοι της λογικής – αγνοείστε τη φιλοσοφία τους δεν ταιριάζει σε Έλληνες, δεν ταιριάζει σε μας που διεκδικούμε αυτόν τον επίζηλο τίτλο του ΕΛΛΗΝΑ ΕΘΝΙΚΙΣΤΗ. Δεν ταιριάζει σε μας που το πήραμε απόφαση πως Η ΖΩΗ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΜΙΚΡΗ ΓΙΑ ΝΑ ΤΗΝ ΠΕΡΑΣΟΥΜΕ ΣΚΥΦΤΟΙ. Τα Οράματά μας, λοιπόν, είναι η τροφή της Δημιουργίας και ο κόσμος μας ανήκει γιατί αποτολμούμε εκείνα που φαίνονται αδύνατα. Ναι, ο κόσμος ανήκει στους οραματιστές, στους δημιουργούς, στους αγωνιστές και όχι στους όποιους οικονομολόγους. Κι αν σήμερα το χρήμα ρυθμίζει τις τύχες των λαών, αυτό δεν θα γίνεται πάντα, η εποχή μας γρήγορα θα γίνει παρελθόν, ένας κακός εφιάλτης της Ιστορίας.

Θα ισχυριστούν κάποιοι πως μας έπληξε η προγονολατρεία και σαν αρρωστημένοι Δον-κιχώτηδες περιπλανώμεθα στα καλντερίμια ξεχασμένων αιώνων, ξοδεμένου μεγαλείου και σκελετωμένης δόξας. Είναι αυτοί που εισπράττουν ξένα αργύρια από εκείνους που δεν είχαν ποτέ τους μήτε πατρίδα, μήτε παρελθόν, μήτε πολιτισμό, εκείνους που δεν έδωσαν ποτέ στον κόσμο τίποτα και τα θέλουν όλα, με το έτσι θέλω τα θέλουν όλα δικά τους. Είναι αυτοί που θα σου δώσουν το πλαστικό σημαιάκι για να τρέξεις κοντά τους με την ελπίδα να βολευτείς ή τέλος πάντων να ευνοηθείς απ' την πιθανή «νίκη» τους στις προσεχείς εκλογές. Είναι αυτοί που θα ξοδέψουν και πάλι τα δισεκατομμύρια για να εξασφαλίσουν, τι στη Γη μας με την κυριαρχία τους. Να εξασφαλίσουν τι, οι πουλημένοι πολιτικάντηδες, τι πέρα απ' τη δική τους παντοδυναμία και των πατρώνων τους, τι πέρα από σκάνδαλα, μίζες και τόσα άλλα που κάθε μέρα δηλητηριάζουν το μέλλον μας. Και όλα αυτά την ώρα που ο ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ελλοχεύει για τη νέα του επίθεση. Ποιος ενδιαφέρεται όμως αυτές τις αδίσταχτες μέρες της κοινοβουλευτικής φρενίτιδας, αυτές τις αδίσταχτες μέρες «του AIDS των ψυχών», που λέγεται αδιαφορία και αναισθησία. ΟΧΙ, κύριοι είμαστε κι εμείς εδώ, έξω απ' τα απατηλά σας σκηνικά, έξω απ' τα βρόμικα εκλογικά σας μαγειρέματα, έξω απ' τα προδοτικά σενάρια που ετοιμάζουν «σύμμαχοι» και «φίλοι» για την Πατρίδα μας. Είμαστε και εμείς εδώ, ΠΟΥ ΔΕΝ ΑΓΟΡΑΖΟΥΜΕ ΙΔΑΝΙΚΑ ΑΠΟ ΤΑ SUPER MARKET, και είναι εδώ η Στερνή Ελπίδα της Ελλάδας.

Φίλοι και συναγωνιστές,

Στις εκλογές που έρχονται κατεβαίνει αυτόνομο ΤΟΥΡΚΙΚΟ κόμμα στη Θράκη μας. Όλα τα γνωστά σας και γνωστά μας κόμματα έχουν στις λίστες τους Τούρκους ανθέλληνες, που κρύβονται κάτω απ' τη μάσκα του... «Έλληνα μουσουλμάνου»! Την ίδια ώρα που η μισή Κύπρος είναι δική τους και οι πολιτικάντηδες τους ανοίγουν την πόρτα της ΕΟΚ «για να μας τους φέρουν» το 1992 με την ενιαία αγορά. Η στρατιά του Αιγαίου είναι δίπλα στα ελληνικά νησιά μας και τα αεροπλάνα τους πρόσφατα εμπόδισαν δικό μας να προσγειωθεί στη Σκύρο – και σας καλώ να κοιτάξτε στον χάρτη για να δείτε πού είναι η Σκύρος!...

Ο Ελληνισμός ξεριζωμένος απ' την Πόλη, τη Σμύρνη, την Ίμβρο και την Τένεδο και οι Τούρκοι στη Θράκη μας γεννοβολάνε και ήδη εγγίζουν τις 200 χιλιάδες. Ναι, 200 χιλιάδες σκουλήκια και οι αδίσταχτοι ψηφοθήρες πολιτικάντηδες εκλιπαρούν τις ψήφους τους αντί να βρουν τη δύναμη να τους πετάξουν απ' τη

Γη μας, όπως πέταξαν εκείνοι στη φωτιά και στο ατσάλι τους Έλληνες της Ιωνίας και της Ανατολικής Θράκης, μόλις το 1955. Οι Ελλαδίτες πολιτικάντηδες, δεν βρίσκουν τη δύναμη ούτε να εφαρμόσουν τη δική τους συμφωνία, τη συμφωνία της Λωζάνης που προέβλεπε ίσο πληθυσμό τουρκικό με ελληνικό – εκεί εμείς εξαφανιστήκαμε κάτω απ' τη βία και τον τρόμο της Μογγολικής θηριωδίας, εδώ ζεσταίνουμε ένα φίδι στον κόρφο μας, εδώ είμαστε πάντα έτοιμοι «τι να δώσουμε» ή μάλλον τι να δώσουνε οι ξεφτίλες «Εθνάρχηδες» που κατά καιρούς μας κυβερνάνε – και εμείς ικανοί μόνο για τον ρόλο του κομπάρσου της προδοσίας, που συντελείται σε βάρος μας!

Το 1922 οι Τούρκοι ήταν 23 εκατ. και 8 εμείς. Σήμερα, 80 εκατ. οι Τούρκοι 9 εμείς (κι αν αφαιρέσουμε Γύφτους, Τουρκομογγόλους, Αφρικανούς, Ινδούς, Πακιστανούς κ.λπ. τότε οι αριθμοί από μόνοι τους είναι φοβεροί). Και η Υπογεννητικότητα κάνει θραύση εδώ – κανένα μέτρο για ν' αυξηθούν οι Γεννήσεις, κανένα μέτρο για να ελπίζει τούτη η δύσμοιρη Πατρίδα – μόνο οι γνωστοί προδότες «αντιρρησίες... συνείδησης» – οι Πολιτικάντηδες ΑΠΟΤΥΓΧΑΝΟΥΝ ΣΤΙΣ καθημερινές εξετάσεις του Πατριωτισμού τους. ΑΣ ΜΗΝ ΤΟΥΣ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΑΛΛΟ ΝΑ ΛΟΙΔΩΡΟΥΝ ΣΤΟ ΚΟΡΜΙ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΜΑΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ. Γεννηθήκαμε εδώ και ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ, αυτή η Γη είναι δική μας και όχι δική τους για να την ξεπουλήσουν.

Ο τουρκικός κίνδυνος δεν εξαφανίστηκε ποτέ, ούτε θα εκλείψει στο μέλλον, ας μην απατάται κανένας κήρυκας της... περιβόητης ελληνοτουρκικής φιλίας. Οι Μογγόλοι δεν θα του κάνουν χάρη, όταν φτάσουν εδώ χάρις στη βλακεία ή στην προδοσία του! Σήμερα, οι Τουρκομογγόλοι αμφισβητούν κάθε Ελληνική Γη εκτός... ίσως της Πελοπονήσου. Αμφισβητούν την Κύπρο, αμφισβητούν τα νησιά μας, την υφαλοκρηπίδα, το F.I.R., τη Θράκη ΚΑΙ ΕΜΕΙΣ. Περίμενα κι εγώ ο νέος, ο απλός, ο απλοϊκός Έλληνας ν' ακούσω μια φωνούλα έστω που να διακηρύσσει ότι και η Ελλάδα διεκδικεί τη Σμύρνη, την Προύσα, την Έφεσο, την Πέργαμο, την Τραπεζούντα, την Πόλη μας. ΜΗΠΩΣ ΕΙΠΑ ΚΑΜΙΑ ΠΟΛΗ ΤΟΥΡΚΙΚΗ. Μήπως τα εδάφη της Ανατολικής Θράκης, του Πόντου, μήπως η Ιωνία και η Κύπρος είναι εδάφη τουρκικά και από πότε. ΚΑΜΙΑ ΥΠΟΤΑΓΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΣΟ ΑΤΙΜΩΤΙΚΗ ΟΣΟ Η ΗΘΕΛΗΜΕΝΗ!

Δίκαιος ο αγώνας των Παλαιστινίων, συνέλληνες. Τους διώξανε οι Εβραίοι απ' την Πατρίδα τους το 1948. Ναι, μα τους Κύπριους αδελφούς μας οι Τούρκοι τους διώξανε το 1974 – γι' αυτούς δεν ισχύει το ίδιο δίκιο – γι' αυτούς δεν υπάρχει ανθρωπισμός. Εμείς μάθαμε, πως την Ήττα ξεπλένει πάντα μια Νίκη και όχι η Λήθη – πως τη Ντροπή ξεπλένει η Δόξα και όχι η Λησμονιά. Κι απ' το 1922 ο Λαός και η πατρίδα δεν κάνει τίποτα άλλο από το να ταπεινώνεται απ' τους Τουρκομογγόλους – όχι, πρέπει συνεχώς εμείς να χάνωμε και αυτοί να παίρνουν – άξιος ο μισθός σας εφιάλτες πολιτικάντηδες, μα αρκετά πια, ΠΟΥΛΑΤΕ ΤΗ ΜΑΝΑ ΣΑΣ – Η ΕΛΛΑΔΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΜΑΝΑ.

Έρχεται η ώρα που η Ιστορία θα πάρει το Δίκιο της – η οργή των Ελλήνων θα κάψει τους προσκυνημένους. ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ. Ανάμεσα από «φιλελεύθερους κοσμοπολίτες» και «μπολσεβίκους διεθνιστές», εμείς οι τελευταίοι πιστοί της Αυτοκρατορίας, παράξενες σκιές ενός παλαιού κόσμου, πρωτοπόροι μιας Νέας Εποχής αποστρέφουμε το καθαρό μας πρόσωπο απ' το μίζερο και αποπνιχτικό σήμερα, παίρνουμε τον πικρό δρόμο μιας ανάστροφης πορείας στον χρόνο για να βρεθούμε στην Αρμυρή έρημο, στο Σαγγάριο και στην Πύλη του Ρωμανού δίπλα στον Μαρμαρωμένο μας Βασιλιά. Η Νέα Πολιτεία, προβάλλει μέσα από φλόγες και αγώνες. Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΔΑ ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΥΡΩΠΗ – να το δικό μας όραμα. Η Πανεθνική σταυροφορία απολύμανσης της Πατρίδος μας από κάθε είδους καρκινώματα είναι ο τωρινός στόχος του Αγώνα που ο ΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ξεκίνησε – ο απώτερος στόχος, να αυτός, ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΤΡΙΔΑ, ένας εύρωστος καθαρός Λαός περήφανων και ηρώων με Πίστη στο μέλλον του σε ΜΙΑ ΕΥΡΩΠΗ ΕΛΕΥΘΕΡΗ, με σπασμένες τις αλυσίδες των υπερδυνάμεων.

Το ΣΗΜΕΡΑ ΔΕΝ ΜΑΣ ΑΝΗΚΕΙ ΚΑΙ ΔΕΝ ΤΟΥ ΑΝΗΚΟΥΜΕ, αφήνουμε λοιπόν τους αισχρούς εξωμότες πολιτικάντηδες να ψεύδονται με την ιδέα «τις απόλυτης κυριαρχίας τους», τα εκλογικά τους πανηγύρια, τα παζάρια και τις συναλλαγές τους. Θα παρέμβουμε μπροστά τους όταν δεν το περιμένουν – μέχρι τότε όμως η ανυποχώρητη προσπάθειά μας πρέπει ν' αγκαλιάσει όλο και περισσότερους Έλληνες. Θέλουμε στις τάξεις μας κάθε ΕΛΛΗΝΑ Ζωντανό. Όρθιο και Πατριώτη

που πάνω απ' όλα θεωρεί ιερό το συμφέρον της Πατρίδος.

Φίλοι και συναγωνιστές.

Πριν 536 χρόνια, ακούστηκε η φοβερή κραυγή «Εάλω η Πόλις». Πριν 536 χρόνια, ο τελευταίος Αυτοκράτορας, ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ, γινόταν ο Μαρμαρωμένος Βασιλιάς που πάνω του στήριξε το Γένος μας τη λαχτάρα της Ανάστασής του, μετά 400 χρόνια, το 1821, μετά 15 ολόκληρες γενιές, ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Η ΦΥΤΡΑ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ. 536 χρόνια μετά το τέλος της χιλιόχρονης αυτοκρατορίας, ο δρόμος είναι πλέον Μονόδρομος: ή με τις δυνάμεις του Λαϊκού Εθνικισμού ή με τον Θάνατο. Ή με το ΛΑΪΚΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ ή απάτριδες, μάρτυρες του τέλους αυτής της φωτεινότερης πατρίδας του κόσμου!

Με λίγους ή πολλούς εμείς θα δώσωμε τη μάχη — ΕΙΜΑΣΤΕ Η ΣΤΕΡΝΗ ΕΛΠΙΔΑ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ, ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΠΙΣΩ. Ελάχιστοι, πράγματι, έμειναν με Πίστη σ' ένα Ιδανικό. Λίγοι, ναι λίγοι απέμειναν πιστοί στην Ιδέα για μια Μεγάλη Πατρίδα, στην Ιδέα για καινούργια Δυνατή Ελλάδα. Αρκούν όμως για την Άγια μέρα, που έρχεται, που πρωτοπόροι θα σηκώσουν στον ελληνικό ουρανό τη Σημαία της Εθνικής ανόρθωσης απ' άκρη σ' άκρη σ' όλη τη χώρα. Και η μέρα αυτή θα 'ρθει, γιατί πρέπει να 'ρθει, γιατί το απαιτούν πρώτα απ' όλα οι ψυχές των Προγόνων μας που έσπειραν όπου Γης ελληνικής τα άγια κόκαλά τους. Και η μέρα αυτή θα 'ρθει γιατί κι αν ένας Έλληνας μείνει θα τη φέρει για το δίκιο της Ιστορίας, πρέπει να ξαναγυρίσουμε ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΕΣ. Εμείς ή τα παιδιά μας στις Σκλαβωμένες ελληνικές πατρίδες.

Για να μην ξανακουστεί η τρομερή κραυγή «Εάλω Πόλις» — για να μην πάμε απ' το «εάλω η Πόλις» στο «ΕΑΛΩ Η ΕΛΛΑΣ».

Δώσε τη μάχη σου για να δικαιούσαι να τραγουδάς μαζί μας στην Πόλη και στη Σμύρνη, όταν ο Ήλιος - αφέντης ανατέλλει στις αλύτρωτες πατρίδες μας, όταν η Ιστορία ξαναπαίρνει το δίκιο της.

Διπλό τριπλό θα πάρουμε αυτό που μας επάρθη
κι Πόλη κι η Αγιά Σοφιά δικιά μας θε 'να γένη
ΠΑΛΙ ΜΕ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕ ΚΑΙΡΟΥΣ ΠΑΛΙ ΔΙΚΑ
ΜΑΣ ΘΑ 'ΝΑΙ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΗΜΟΓΙΑΝΝΑΚΟΣ

ΕΛΛΗΝΑ ΠΑΤΡΙΩΤΗ

ΔΩΣΕ ΤΗΝ ΜΑΧΗ ΜΑΖΙ ΜΑΣ ΝΑ ΜΗΝ ΠΕΡΑΣΕΙ Η ΚΟΚΚΙΝΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΤΣΑΚΙΣΕΙ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ Η ΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΦΘΟΡΑ

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ

ΕΝΑΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

«...Δεν έχω καμμιά αμφιβολία ότι οι θυσίες και οι απίστευτοι άθλοι των WAFFEN SS θα βρουν τους δικούς τους επικούς ποιητές του αναστήματος ενός SCHILLER. Αυτό που ξεχώριζε τα SS ήταν η μεγαλωσύνη τους μέσα στις πιο αντίξοες συνθήκες. Ο πέπλος της σιωπής έπεσε πάνω στα WAFFEN SS μετά τον πόλεμο, αλλά τώρα όλο και περισσότεροι νέοι καταφέρνουν να μάθουν για την ύπαρξή τους, για τα κατορθώματά τους. Η φήμη τους μεγαλώνει σιγά σιγά και οι νέοι απαιτούν να μάθουν περισσότερα. Σε εκατό χρόνια όλα τα ψέματα θα έχουν ξεχαστεί, αλλά το μεγαλείο και τον ηρωισμό των WAFFEN SS θα τα θυμούνται. Θα είναι η ανταμοιβή ενός έπους».

Δεν είναι εύκολη υπόθεση να σκιαγραφήσει κανείς την προσωπικότητα του LEON DEGRELLE στα στενά πλαίσια ενός άρθρου. Η ξεχωριστή αυτή μορφή είναι σίγουρα ο τελευταίος από τους μεγάλους του Β' εμφυλίου Ευρωπαϊκού πολέμου. Πολιτικός, στρατιωτικός, δεινός ρήτορας και συγγραφέας, λάτρης της τέχνης, στοχαστής μεγάλης δυνάμεως, με δύο λόγια ένας πραγματικός HOMO UNIVERSALIS του 20ου αιώνος, προξενεί τεράστια εντύπωση σε όσους έχουν την ευκαιρία να τον συναντήσουν.

Όταν πολλά χρόνια πριν, στα 1925, ο δεκαεννιάχρονος τότε DEGRELLE γινόταν δεκτός στο περίφημο πανεπιστήμιο του LOUVAIN για να σπουδάσει νομικά, κανένας – ίσως ούτε και ο ίδιος – δεν μπορούσε να φανταστεί ότι άρχιζε μια λαμπρή πολιτική σταδιοδρομία, αλλά και μια ζωή που μοιάζει περισσότερο με περιπετειώδες μυθιστόρημα.

Το Βέλγιο δεν ήταν ποτέ – και αυτό ισχύει τόσο για τη δεκαετία του '20 όσο και για σήμερα – μια ενιαία χώρα. Αποτελείται από δύο ξεχωριστές εθνότητες με τελείως διαφορετικές γλώσσες, συνήθειες και αντιλήψεις. Οι Φλαμανδοί του Βορρά και οι γαλλόφωνοι Βαλλώνοι του Νότου προσέθεταν με τις διενέξεις τους ένα ακόμη σοβαρό πρόβλημα στο βελγικό κράτος, που κατά τη δεκαετία του '30 παράπαιε κάτω από το βάρος των προβλημάτων που συμπαρέσυραν στη δίνη τους ολόκληρη την Ευρώπη: οικονομική κρίση, ανίκανοι πολιτικάντηδες, μικρεμπορική νοοτροπία και φυσικά, κοντά σ' όλα αυτά, κατά μέτωπον επίθεση του μπολσεβικισμού που τότε βέβαια δεν γνώριζε ούτε «ειρηνική συνύπαρξη», ούτε «περεστρόικα»...

Σαν νέος άνθρωπος με ικανότητες και ανησυχίες, ο DEGRELLE αντιλαμβάνεται ότι είναι μάρτυρας μια συγκρούσεως τιτανίων διαστάσεων. Τα ισοπεδωτικά δόγματα έχουν εξαπολύσει μια άνευ προηγουμένου επίθεση για την άλωση του πολιτισμού. Αλλά ο πολιτισμός αντιστέκεται και αντεπιτίθεται. Στη Γερμανία για παράδειγμα το Εθνικοσοσιαλιστικό κόμμα βρίσκεται προ των πυλών της εξουσίας... Το 1933 όμως ο DEGRELLE έχει πολλά προβλήματα να αντιμετωπίσει και πολύ λίγο χρόνο για να μελετήσει την κοσμοθεωρία του νέου καθεστώτος. Από το 1931 ήδη έχει γίνει διευθυντής του καθολικού εκδοτικού οίκου REX. Στις στήλες των εφημερίδων του, της REX και της VLAN φιλοξενούνται πολύ συχνά θυελλώδη άρθρα του κατά του ισοπεδωτισμού στα οποία δεν παραλείπει να επικρίνει τον ανώτερο κλήρο για την ολιγωρία που δείχνει στην αντιμετώπιση των εχθρών της πατρίδας.

Όμως ο ανώτερος καθολικός κλήρος δεν έχει την παραμικρή διάθεση να ασχοληθεί με οτιδήποτε άλλο παρεκτός από το γέμισμα της κοιλιάς του. Η ριζοσπαστικότητα των θέσεών του και η μέσω αυτής κερδηθείσα δημοτικότητα ενοχλούν τους παπάδες. Θα σταθούν πάντοτε οι πιο φανατισμένοι πολέμιοί του, πολύ περισσότερο από οποιονδήποτε μπολσεβίκο αγκιτάτορα.

Το μεγάλο βήμα προς τα εμπρός γίνεται στα 1935, όταν ο DEGRELLE, διακηρύσσοντας σε έναν από τους πύρινους εκείνους λόγους του την ανάγκη ανανεώσεως της εθνικής πολιτικής ζωής, ιδρύει το κόμμα των Ρεξιστών. Με μια άνευ προηγουμένου προπαγανδιστική εκστρατεία, η οποία λόγω των πενιχρών οικονομικών μέσων στηρίζεται κατά 99% στην προσωπική ρητορική δεινότητα του DEGRELLE, το μήνυμα περνά σε όλο και μεγαλύτερες μάζες του πληθυσμού. Ο DEGRELLE οργώνει κυριολεκτικά με τις περιοδείες του ολόκληρο το Βέλγιο απ' άκρη σ' άκρη. Τα αποτελέσματα τον δικαιώνουν. Στις εκλογές του 1936 το νεαρό κίνημα αποσπά 270.000 ψήφους, το 11,5% του συνόλου και εκλέγει 12 γερουσιαστές και 21 βουλευτές.

Αυτό δεν άρεσε καθόλου στους πολιτικάντηδες, είτε καθολικοί λέγονταν αυτοί, είτε φιλελεύθεροι. Συσπειρώνονται λοιπόν για να αντιμετωπίσουν τον νεαρό ταραχοποιό. Μια τεράστια εκστρατεία ψεύδους και μίσους εξαπολύεται εναντίον των Ρεξιστών. Από κοντά και οι παπάδες που από καιρό έψαχναν την ευκαιρία να εκδικηθούν τον παλιό τους αντίπαλο: ο αρχιεπίσκοπος του Βελγίου καταδικάζει δημόσια τον DEGRELLE και τον Ρεξισμό. Το κίνημα στα επόμενα χρόνια παίρνει καθοδική πορεία, ενώ ο ίδιος ο DEGRELLE βρίσκεται τον περισσότερο καιρό κάτω

από αστυνομική επιτήρηση. 'Οταν ο πόλεμος φτάνει και στο Βέλγιο, την άνοιξη του 1940, ο DEGRELLE και πολλά από τα στελέχη των Ρεξιστών, συλλαμβάνονται από τις βελγικές αρχές. Μετά την κατάρρευση του Βελγίου φυλακίζεται στο γαλλικό στρατόπεδο συγκεντρώσεως του VERNET.

Απελευθερώνεται τελικά από τα γερμανικά στρατεύματα, αλλά η υγεία του έχει υποστεί βλάβη από τις βάρβαρες συνθήκες κρατήσεως (προφανώς το δόγμα: «οι Φασίστες δεν είναι άνθρωποι» έχαιρε μεγάλης διαδόσεως από τότε μεταξύ των δημοκρατικών «οργάνων της τάξεως»).

Σ' όλο αυτό το διάστημα ο DEGRELLE συνειδητοποιεί πλήρως ότι η σωτηρία της Λευκής Φυλής και του πολιτισμού δεν είναι υπόθεση ούτε ενός έθνους ούτε – πολύ περισσότερο – ενός ανθρώπου. Βλέπει με τα ίδια του τα μάτια την κοσμογονία του Εθνικοσοσιαλισμού στη Γερμανία και την τεράστια απειλή που επικρεμάται σαν Δαμόκλειος σπάθη πάνω από την Ευρώπη: τον μπολσεβικισμό και την πραγματικά πρωτοφανή στρατιωτική προετοιμασία του Στάλιν που απειλεί να την καταβροχθίσει. Η απόφασή του δεν αργεί: είναι με το μέρος της Ευρώπης, είναι με τον μόνον άνθρωπο που ηγείται μιας πραγματικά αντι – ισοπεδωτικής δυνάμεως, είναι με τον Αδόλφο Χίτλερ.

Πώς όμως θα κατόρθωνε να εξασφαλίσει για την αγαπημένη του πατρίδα τη θέση που της άρμοζε μέσα στην Εθνικοσοσιαλιστική Ευρώπη του μέλλοντος; Και εδώ η απάντηση είναι εύκολη για τον DEGRELLE.

Θα πολεμούσε στο πλευρό της Γερμανίας!

Κάτι τέτοιο όμως, στα τέλη του 1940 εύκολα το έλεγες μα δύσκολα γινόταν. Δεν είχε αναπτυχθεί ακόμη η Ευρωπαϊκή ιδέα στις τάξεις των διαφόρων πατριωτικών κινημάτων, ενώ στο γερμανικό στρατό κυριαρχούσε ακόμα το αξίωμα «μόνον οι Γερμανοί πρέπει να φέρουν όπλα». Υπήρχαν βέβαια τα SS, που την εποχή εκείνη είχαν δεχτεί τους πρώτους εθελοντές που δεν ήταν πολίτες του Γ' Ράιχ, αλλά οι εθελοντές αυτοί ήταν VOLKSDEUTSHEN, κατά την τρέχουσα ορολογία, δηλαδή σχεδόν Γερμανοί. Επιπροσθέτως, ήταν προφανές ότι στο Βέλγιο οι γερμανικές αρχές κατοχής ευνοούσαν τους Φλαμανδούς, που είναι μια πολύ συγγενική με τους Γερμανούς εθνότητα, ενώ οι Βαλλώνοι θεωρούνταν Γάλλοι και αφήνονταν μονίμως έξω απ' όλα τα μελλοντικά γερμανικά στρατολογικά σχέδια. Εκ πρώτης όψεως λοιπόν, φαινόταν ότι ένας άνθρωπος σαν τον DEGRELLE, Βαλλώνος, τριαντάπεντάρης με δύο παιδιά, χωρίς την παραμικρή στρατιωτική πείρα ή, έστω, εκπαίδευση, θα ήταν ο τελευταίος που θα περίμενε να συναντήσει κανείς στις τάξεις των εθελοντών του γερμανικού στρατού. Αλλά ο DEGRELLE δεν επρόκειτο να πτοηθεί από τέτοιες «μικροδυσκολίες» και έτσι ύστερα από πολλές «μάχες» με τη γερμανική στρατιωτική γραφειοκρατία δίνεται επιτέλους η άδεια να σχηματιστεί μια «βαλλωνική λεγεώνα» από εθελοντές η οποία εντάσσεται στις τάξεις του γερμανικού στρατού (ο DEGRELLE πρέπει να εκνευρίστηκε τρομερά όταν διαπίστωσε ότι η αντίστοιχη «φλαμανδική λεγεώνα» ενετάχθη απ' ευθείας στα SS και φαίνεται ότι αποφάσισε από τότε να δείξει στους Γερμανούς πόσο άδικο είχαν για την αξία των Βαλλώνων του).

Στις 8 Αυγούστου του 1941 η «βαλλωνική λεγεώνα», αποτελούμενη από χίλιους περίπου αγωνιστές από τον καιρό του Ρεξιστικού κινήματος, παρελαύνει στο κέντρο των Βρυξελλών καθ' οδόν προς τη Γερμανία. 'Εκπληξη στους παρισταμένους: ο DEGRELLE έχει καταταχθεί στη «βαλλωνική λεγεώνα» σαν απλός στρατιώτης, ενώ οι Γερμανοί του πρότειναν να τον ονομάσουν υπολοχαγό. Το «τρομερό παιδί» του Βελγίου αποσίζει για άλλη μια φορά να ακολουθήσει τον δικό του δρόμο: τον σκληρότερο.

Με την απόφασή του να επιτεθεί πρώτος αυτός κατά της Σοβιετικής Ενώσεως στις 22 Ιουνίου 1941, ο Χίτλερ πρόλαβε το χτύπημα που ετοιμαζόταν να καταφέρει κατά της Γερμανίας ο Στάλιν. Οι στρατιές της Γερμανίας και των συμμάχων της προελαύνουν κατά εκατοντάδες χιλιόμετρα στη Ρωσία, στην Ουκρανία, στις Βαλτικές χώρες. Οι απώλειες των μπολσεβίκων τεράστιες. Αλλά και τα ανθρώπινα όπως και τα υλικά τους αποθέματα ανεξάντλητα. Στα μέσα Οκτωβρίου το πρώτο χιόνι. Τον Νοέμβριο τα πάντα είναι παγωμένα. Ο χειρότερος χειμώνας εδώ και 150 χρόνια έχει φτάσει. Θερμοκρασίες 40 βαθμών υπό το μηδέν είναι κάτι το συνηθισμένο. Κάπου μέσα στη λευκή κόλαση οι άνδρες με τον τρίχρωμο βελγικό θυρεό στο μανίκι πασχίζουν να κρατηθούν ζωντανοί. 'Εχουν ήδη πάρει μέρος σε επιχειρήσεις εναντίον των παρτιζάνων και οι πρώτοι λεγεωνάριοι έπεσαν στην αφιλόξενη γη της Ανατολικής Ουκρανίας στα τέλη Νοεμβρίου. Αλλά οι απώλειες από κρυοπληξία και από κρυοπαγήματα είναι πολύ μεγαλύτερες από αυτές εξ αιτίας εχθρικής δράσεως. Ο DEGRELLE με το αστείρευτο κουράγιο του δεν παύει να εμψυχώνει τους συντρόφους του. Τον Φεβρουάριο του 1942 η λεγεώνα λαμβάνει θέσεις μάχης γύρω από το χωριό GROMOVAYA - BALKA. Λιγότεροι από 500 άνδρες με ελαφρά όπλα θα αποκρούσουν νικηφόρα επιθέσεις 4.000 σοβιετικών και 14 αρμάτων μάχης. Η λεγεώνα θα χάσει στις επιχειρήσεις του Φεβρουαρίου το ένα τρίτο των ανδρών της και 20 από τους 22 αξιωματικούς της.

León Degrelle

Όμως έχει εξασφαλίσει για πάντα τον σεβασμό φίλων και εχθρών. Ο DEGRELLE κερδίζει με τον τρόπο που αυτός ήθελε τα γαλόνια του υπολοχαγού. Δεν σταματά το συγγραφικό του έργο. Όποτε του δίνεται η ευκαιρία κρατά πολύτιμες σημειώσεις.

«...Προηγουμένως μπορεί να ζούσαμε μια κοινότυπη ζωή, σημαδεμένη από συνεχείς παραχωρήσεις στην καθημερινή ρουτίνα. Το μέτωπο μας δίδαξε την αυταπάρνηση. Δεν αισθανόμασταν ούτε μίσος, ούτε επιθυμία. Είχαμε ξεπεράσει τα σώματά μας και καταστρέψει τις φιλοδοξίες μας. Έτσι εξαγνισμένοι, μπορούσαμε να αφοσιωθούμε στον σκοπό μας. Και ο θάνατος δεν μας φόβιζε πια...».

Μετά τις μάχες του Φεβρουαρίου, η λεγεώνα αναδιοργανώνεται και ενισχύεται με πολλούς νέους εθελοντές από το Βέλγιο. Την ξαναβρίσκουμε τον Ιούνιο στην περιοχή του Καυκάσου, όπου παίρνει μέρος σε συνεχείς μάχες.

Στις αρχές του χειμώνα '42 - '43, όταν η γερμανική 6η στρατιά πιάνεται στην παγίδα του Στάλινγκραντ, η ηγεσία της λεγεώνας, μαζί και ο DEGRELLE, καλείται σε σύσκεψη με τον HIMMLER. Η ηγεσία των SS, εντυπωσιασμένη από την απόδοση των Βαλλώνων έχει φροντίσει να τους εντάξει στα WAFFEN SS, στην ELITE της Νέας Ευρώπης. Ο DEGRELLE βλέπει τις θυσίες των συντρόφων του να δικαιώνονται: στη μελλοντική Ευρώπη των πατρίδων οι Βαλλώνοι θα συνδιαλέγονται με τους Γερμανούς ως ίσος προς ίσο.

Αλλά η οικοδόμηση της Ευρώπης που οραματίζεται ο DEGRELLE και όλοι οι Ευρωπαίοι Εθνικοσοσιαλιστές είναι ακόμη μακριά. Προέχει ο σκληρός αγώνας επιβιώσεως απέναντι στον μπολσεβίκικο κίνδυνο, τον ολοένα γιγαντούμενο με πολεμικό υλικό που του παρέχουν αφειδώς οι Άγγλοι και οι Αμερικανοί. Έτσι, το φθινόπωρο του 1943 οι Βαλλώνοι παίρνουν ξανά τη θέση τους στη γραμμή του Ανατολικού μετώπου, αυτή τη φορά σαν «55η Ταξιαρχία SS WALLONIEN» (πολύ αργότερα θα γίνουν ολόκληρη μεραρχία: η «28η Μεραρχία Εθελοντών Γρεναδιέρων SS WALLONIEN», όπως ήταν η πλήρης ονομασία της). Οι μπολσεβίκοι με συντριπτική υπεροχή σε άνδρες και υλικό, έχουν ανακτήσει οριστικά την υπεροχή, παρ' όλες τις τρομακτικές απώλειες που υφίστανται σε κάθε σύγκρουσή τους με ευρωπαϊκά τμήματα. Η ταξιαρχία μάχεται σε έναν τομέα κοντά στο CHERKASSY όταν, τον Ιανουάριο του 1944, περικυκλώνεται, μαζί με πολλά άλλα γερμανικά τμήματα, από ισχυρές σοβιετικές δυνάμεις. Αυτό που θα γίνει γνωστό ως «ο θύλακος του CHERKASSY» έχει ήδη κλείσει. Οι μπολσεβίκοι χαίρονται στην ιδέα ότι θα σφαγιάσουν όλους τους περικυκλωμένους. Όμως δεν λαμβάνουν υπ' όψη τους τον DEGRELLE και τους Βαλλώνους. Ο άνθρωπος που κατέχει τη θέση του επιτελάρχη της ταξιαρχίας δεν είναι πια ο πολιτικός που βγάζει ωραίους λόγους, αλλά ένας πλήρης και έμπειρος πολεμικός ηγέτης.

Ο DEGRELLE, φύσει μετριόφρων, αποφεύγει να μιλά πολύ για τη συμβολή του στην επική μάχη για τη διάσπαση του κλοιού. Από αυτόπτες μάρτυρες όμως, έχουμε περιγραφές σύμφωνα με τις οποίες την ημέρα που αποφασίστηκε η διάσπαση του κλοιού ο DEGRELLE ήταν ξαπλωμένος σε ένα κρεβάτι εκστρατείας με σπασμένα πλευρά και 40 πυρετό. Οι Βαλλώνοι έπρεπε να συγκρατήσουν τις σοβιετικές επιθέσεις καθώς του είχε ανατεθεί ο ρόλος της οπισθοφυλακής. Ο DEGRELLE σηκώθηκε και πήγε στο σημείο όπου η μάχη μαινόταν με τη μεγαλύτερη λύσσα και, με το τουφέκι στο χέρι έμεινε μαζί με τους συμπολεμιστές του έως ότου βγήκαν από την παγίδα. Είναι βέβαιο – αν και ο ίδιος το αρνείται – ότι η ταξιαρχία και κατά συνέπεια όλα τα τμήματα που βρίσκονταν μέσα στον κλοιό, σώθηκαν από την ολοκληρωτική καταστροφή χάρη στην παρέμβαση και το προσωπικό παράδειγμα του ίδιου του DEGRELLE.

Αλλά το τίμημα ήταν βαρύτατο, για άλλη μια φορά. Τα δύο τρίτα των μαχητών της ταξιαρχίας δεν βγήκαν ποτέ από τον θύλακο. Ανάμεσά τους και ο διοικητής της, ο γενναίος LUCIEN LIPPERT.

Ο DEGRELLE καλείται από τον Χίτλερ στο RASTENBURG όπου του απονέμεται η ανώτατη τιμητική διάκριση, ο σταυρός των ιπποτών. Είναι σε μια από τις συναντήσεις του που ο Χίτλερ θα πει: «Αν είχα ένα γιο θα 'θελα να ήταν σαν τον DEGRELLE».

Με τα ευρωπαϊκά WAFFEN SS συμβαίνει κάτι το πρωτοφανές. Ενώ η ήττα διαφαίνεται στον ορίζοντα και όλο και περισσότεροι μαχητές θυσιάζονται, όλο και περισσότεροι εθελοντές προσφέρονται να υπηρετήσουν! Πρόκειται σίγουρα για τον μοναδικό στρατό της ιστορίας που το ηθικό του παραμένει ακλόνητο στην ήττα. Ο DEGRELLE θυμάται πολύ καλά περιπτώσεις νέων στις τελευταίες εβδομάδες του πολέμου, όταν πια δεν υπήρχαν ούτε στρατολογικά γραφεία, ούτε τίποτα, που ξεκινούσαν από το Βέλγιο για να βρουν τις θέσεις της μεραρχίας κάπου στην Ανατολική Πρωσσία και να συναντήσουν τις περισσότερες φορές τον θάνατο.

Ζωντανός χάρη στην απίστευτη εύνοια της τύχης, ο DEGRELLE είναι αποφασισμένος να μην αφήσει να πάνε χαμένες οι θυσίες των καλύτερων γιών της Ευρώπης. Είναι αποφασισμένος να αγωνιστεί για τον Εθνικοσοσιαλισμό στα δύσκολα χρόνια που έρχονται. Δεν μπορεί βέβαια να γυρίσει στην πατρίδα του. Η εξόριστη κυβέρνη-

ση που μόλις επέστρεψε από την Αγγλία όπου τα σεβαστά μέλη της σκότωναν την ώρα τους με κοσμικές εμφανίσεις, ίντριγκες των σαλονιών, αρκετό αλκοόλ και πολλή - πολλή χαρτοπαιξία, τον έχει καταδικάσει σε θάνατο. Παράλληλα, τις πρώτες ημέρες της «απελευθερώσεως» οι αντιστασιακοί, οι οποίοι, σημειωτέον, ξεφύτρωσαν κυριολεκτικά μέσα σε 24 ώρες, αφού πριν την είσοδο των Άγγλων στις Βρυξέλλες δεν υπήρχαν ούτε για δείγμα, επιδίδονται σε αθρόες εκτελέσεις πολιτικών αλλά και προσωπικών τους αντιπάλων, χωρίς να εμποδίζονται από κανέναν και τίποτα.

Παρ' όλα αυτά, ο DEGRELLE κατόρθωσε να αποφύγει μια μοίρα που περίμενε τους περισσότερους Ευρωπαίους αγωνιστές. Ζήτησε και πήρε πολιτικό άσυλο από την ισπανική κυβέρνηση. Εδώ και σαράντα τέσσερα χρόνια ζει στη Μαδρίτη και έχει αφιερώσει τη ζωή του στη διατήρηση και, όπου αυτό είναι δυνατό, στην προώθηση του Εθνικοσοσιαλισμού. Το συγγραφικό του έργο είναι πολύ μεγάλο και καλύπτει σε βάθος ιστορικό και πολιτικά ζητήματα. Σε προσωπικό επίπεδο ο DEGRELLE εντυπωσιάζει. Ο άνθρωπος αυτός, ο οποίος θα είχε κάθε δικαίωμα να περιφρονεί αυτούς που τον προσεγγίζουν και του μιλούν για τον Εθνικοσοσιαλισμό χωρίς να έχουν κάνει απολύτως τίποτα για την κοσμοθεωρία αυτή, δεν το κάνει. Αντίθετα, είναι ανοιχτός σε όλους και κάνει το παν για να βοηθήσει μια μελλοντική άνθιση της ευρωπαϊκής ιδέας. Αλλά κανένας δεν μπορεί να τον ξεγελάσει. Γνωρίζει πολύ καλά να διακρίνει το αληθινό από το ψεύτικο και τους αξιόλογους χαρακτήρες από τα σκουπίδια. Δεν είναι σίγουρα καθόλου τυχαίο που ο WIESENTHAL δεν κατάφερε ποτέ να αποσπάσει τη συγκατάθεση της ισπανικής κυβερνήσεως για την έκδοση του DEGRELLE. Ο Στρατηγός θα είναι πάντοτε καρφί στο μάτι του Εβραίου εγκληματία.

Η ζωή κάθε ανθρώπου κρίνεται πάντοτε με βάση την προσφορά του στη Λαϊκή του Κοινότητα. Με βάση το κριτήριο αυτό ο Στρατηγός έχει εδώ και πολύ καιρό πάρει τη θέση του ανάμεσα στους Αθάνατους της ιστορίας. Αλλά ο LEON DEGRELLE ξεχωρίζει και για κάτι άλλο: είναι ο νικητής σε όλες τις μάχες σε προσωπικό επίπεδο. Είναι αλήθεια ότι οι πολιτικές του δραστηριότητες την προπολεμική εποχή δεν καρποφόρησαν, όπως είναι επίσης αλήθεια ότι η Νέα Ευρώπη πέθανε στα πεδία των μαχών. Όμως αυτός κατέφερε να κάνει κάτι που λίγοι το έχουν κατορθώσει: να ζήσει κάθε στιγμή σε απόλυτη συνέπεια με τις πεποιθήσεις του και την ιδεολογία του. Και αυτό είναι μια νίκη κολοσσιαίας σημασίας.

Όταν τα διάφορα ασήμαντα ανθρωπάκια που αυτοαναγορεύονται «ηγέτες», «πολιτικοί», «φιλόσοφοι» και άλλα πολλά θα έχουν προ πολλού σαρωθεί από τον αμείλικτο άνεμο της ιστορίας, γι' αυτόν θα βροντοφωνάζουν πάντα οι καιροί:

«Ο Στρατηγός LEON DEGRELLE είναι ο ΝΙΚΗΤΗΣ!».

A mon cher et vaillant camarade grec, Nicolas G. Mihaloliakos,
avec toute la sympathie et l'affection de son ami

[signature] 3. XI. 87

Δεν είναι εύκολο για κανέναν να κρατηθεί όρθιος όταν τα πάντα φαίνεται να γκρεμίζονται. Δεν ήταν καθόλου εύκολο τα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια να συνεχίζεις να πιστεύεις στην Ευρώπη και στη Λευκή Φυλή και να συνεχίζεις ν' αγωνίζεσαι φανερά για τον Εθνικοσοσιαλισμό. Γι' ο Degrelle δεν είναι ένας κοινός θνητός, αλλά ένας από τους πρώτους εκπροσώπους της Νέας Ευρωπαϊκής Αριστοκρατίας, μιας Αριστοκρατίας με την πραγματική έννοια του όρου, που όσο κι αν φαίνεται ότι αφανίστηκε στα πεδία των μαχών, επιζεί σαν Μύθος. Είναι ο νεώτερος Ευρωπαϊκός Μύθος, ικανός να εμπνεύσει ακόμη αυτούς που θα αγωνιστούν στο μέλλον για την ελεύθερη Ευρωπαϊκή πατρίδα.

Ο Degrelle είναι κομμάτι αυτού του Μύθου.

LEON DEGRELLE

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΠΑ

Τον Ιούνιο του 1979 ο Πάπας Ιωάννης - Παύλος ΙΙ ιερούργησε μαζί με όλους τους επισκόπους της Πολωνίας στο στρατόπεδο συγκέντρωσης του Άουσβιτζ.

Ένα μήνα πριν ο Λέον Ντεγκρέλ, ως η μόνη ηγετική ελεύθερη προσωπικότητα της «άλλης πλευράς» του απευθύνει ένα γράμμα, για να του εκθέσει τις αντιρρήσεις του για την ενέργεια αυτή, η οποία θα καταξιώσει και από θρησκευτικής πλευράς την εκστρατεία μίσους και συκοφαντίας γύρω από το θέμα του «ολοκαυτώματος».

Οι Βελγικές αρχές απαγόρευσαν αυτή την έκδοση, διότι ο Λεόν Ντεγκρέλ είχε καταδικασθεί σε θάνατο το 1944.

Εν εξορία τη 20η ΜΑΪΟΥ 1979

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΥΤΟΥ ΑΓΙΟΤΗΤΑ ΠΑΠΑ ΙΩΑΝΝΗ – ΠΑΥΛΟ ΙΙ
Πόλη του Βατικανού

Πανάγιε Πατέρα,

είμαι ο Leon Degrelle και ήμουν ο Αρχηγός του Βελγικού Ρεξισμού (Το «Ρεξιστικό» Κίνημα) πριν τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Κατά τη διάρκεια του Πολέμου ήμουν Διοικητής των Βέλγων Εθελοντών στο Ανατολικό Μέτωπο και πολέμησα στην 28η Βαλλονική Μεραρχία των Waffen-ss. Τούτο βέβαια δεν θα θεωρηθεί από κανέναν σαν συστατική επιστολή. Είμαι παρ' όλα αυτά καθολικός όπως κι εσείς και πιστεύω ότι τούτο μου δίνει το δικαίωμα να γράψω σε σας σαν «αδελφός τη πίστη».

Σχετικά με την ανακοίνωση στον Τύπο ότι κατά τη διάρκεια της επικείμενης επισκέψεώς σας στην Πολωνία, από τις 2 μέχρι τις 12 Ιουνίου 1979, πρόκειται μαζί με όλους τους Πολωνούς Επισκόπους να ιερουργήσετε στο παλαιότερα, στρατόπεδο συγκεντρώσεως του Auschwitz. Επιτρέψτε μου να σας δηλώσω ευθέως ότι το βρίσκω απόλυτα σύμφωνο με την θρησκεία να προσεύχεται κανείς για τους νεκρούς, όποιοι και αν είναι αυτοί και σε οποιοδήποτε μέρος, ακόμα και μπροστά στους ολοκαίνουργιους φούρνους των κρεματορείων με τα αμόλυντα πυρότουβλά τους.

Εντούτοις είμαι ανήσυχος. Το γεγονός ότι είστε Πολωνός και η εμμονή σας σ' αυτή την αφοσίωση, επανεμφανίζεται αδιάκοπα στην ποντιφικαή σας συμπεριφορά. Είναι ανθρώπινο. Είσαστε ένας πατριώτης ο οποίος συμμετείχατε πολύ ενεργά κατά τη νεότητά σας, σε μια σκληρή, ανελέητη διαμάχη. Εάν οι παλιές εχθροπραξίες έκαναν σε σας μεγάλη εντύπωση, μπορεί να βρεθείτε στον πειρασμό να λάβετε μέρος, έχοντας γίνει τώρα Πάπας, σε διάφορες διαμάχες τις οποίες η ιστορία δεν έχει ακόμη επαρκώς διευκρινήσει. Ποια ευθύνη, παραδείγματος χάριν, είχαν οι διάφοροι εμπόλεμοι για την έκρηξη του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου; Ποιον ρόλο έπαιξαν συγκεκριμένοι υποκινητές; Ο καθένας γνωρίζει ότι ο Πρωθυπουργός σας, Στρατηγός Beck, ήταν μάλλον μια αμφίβολη προσωπικότητα. Έδρασε με τον απαιτούμενο βαθμό λογικής το 1939; Δεν απέρριψε, με άχρηστη υπερηφάνεια, συγκεκριμένες ευκαιρίες στο να επέλθει συμβιβασμός με την Γερμανική Κυβέρνηση το 1939;

Και τι για αργότερα; Ήταν ο Πόλεμος πραγματικά έτσι όπως έχει περιγραφεί; Ποια ήταν τα λάθη ή ακόμα και τα εγκλήματα των δυο πλευρών; Είχαν οι προβλεπόμενοι στόχοι τους πάντοτε υλοποιηθεί αντικειμενικά; Δεν έχει το εχθρικό δόγμα παρουσιαστεί εσφαλμένα, είτε λόγω αποτυχίας στο να του γίνει η ορθή μελέτη, είτε εσκεμένα επειδή η προπαγάνδα το απαιτούσε; Δεν αποδόθηκαν στον εχθρό σχέδια και πράξεις, οι οποίες υποτίθεται ότι έλαβαν χώρα, των οποίων η πραγματική ύπαρξη ποτέ δεν έχει τεκμηριωθεί;

Η Εκκλησία ήταν πάντοτε πολύ καλύτερα πληροφορημένη από οποιονδήποτε άλλον. Παρ' όλα αυτά, για δυο χιλιάδες χρόνια, ακολουθούσε μια προσεκτική πολιτική, και απέφυγε πάντοτε να λαμβάνει παρακινδυνευμένες θέσεις. Είχε αρχή να κρίνει πάντοτε από μαρ-

τυρίες, και το έπραττε πάντοτε με έναν ήπιο τρόπο, όταν ο χρόνος είχε εξαλείψει τα μίση και τα πάθη και είχε καθαρίσει το σιτάρι από τα ζιζάνια.

Ιδιαίτερα δε, επέδειξε καταφανώς άκρα περιστολή κατά τη διάρκεια του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου. Προφυλάχτηκε προσεκτικά να μην ενστερνισθεί τις φρενοβλαβείς απόψεις που επικρατούσαν εκείνο τον καιρό. Όταν θα βρίσκεστε στο πάτριο έδαφός σας, Πανάγιε Πατέρα και ειδικά στο Auschwitz – όπου πιθανόν να επαναδελεαστείτε από ορισμένα ασαφή και παρτιζανικά πνευματικά οράματα του παρελθόντος – πρόκειται απλά να προσευχηθείτε...;

Φοβάμαι πάνω απ' όλα, ότι οι προσευχές σας, ακόμα και η παρουσία σας σε τέτοια μέρη, δύναται αυτομάτως να εκτραπούν από την βαθιά σημασία τους και να χρησιμοποιηθούν σαν παραπετάσματα καπνού από ασυνείδητους προπαγανδιστές, για να επαναεκτοξεύσουν καμπάνιες μίσους κάτω από την κάλυψή σας. Αυτές οι καμπάνιες είναι βασισμένες πάνω σε ψέμματα και έχουν δηλητηριάσει ολόκληρο το θέμα του Auschwitz για περισσότερο από ένα τέταρτο του αιώνα.

Ναι, εννοώ ψέμματα. Ο μύθος των μαζικών εκτελέσεών στο Auschwitz εκμεταλλεύθηκε την συλλογική ψύχωση, η οποία, οφειλομένη σε μη ελεγχόμενες φήμες, έγινε αιτία να παραφρονήσουν αρκετοί κρατούμενοι του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου. Από το 1945 ολόκληρος ο κόσμος δέχτηκε επίθεση απ' αυτόν τον μύθο. Εκατοντάδες ψέμματα έχουν επαναληφθεί σε χιλιάδες βιβλία με μια αυξανόμενη φαρμακερή λύσσα. Αναπαράχθηκαν σε έγχρωμες αποκαλυπτικές ταινίες, οι οποίες είναι εξωφρενικές με τον τρόπο που γδέρνουν όχι μόνον την αλήθεια και την πιθανότητα, αλλά αν χρησιμοποιηθεί κοινή λογική, τα πλέον στοιχειώδη μαθηματικά και τα γεγονότα τα ίδια.

Μου ειπώθηκε, Πανάγιε Πατέρα, ότι ήσασταν στην **Αντίσταση** κατά τη διάρκεια του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, με όλους τους προσωπικούς κινδύνους που εμπεριέχονται σε μια μορφή πολέμου, αντίθετα με τον Διεθνή Νόμο. Μερικοί προσθέτουν ότι ήσασταν κρατούμενος στο Auschwitz. Όπως και πολλοί άλλοι φύγατε από κει, εφ' όσον είσαστε τώρα Πάπας: ένας Πάπας ο οποίος, απ' όλες τις ενδείξεις, φαίνεται ότι δεν μύρισε τόσο πολύ αέριο Zyklon-B. Μια και αναφέρθηκε, η Αγιοσύνη σας πρέπει να γνωρίζει καλύτερα από οποιονδήποτε άλλο ότι οι μαζικές εξοντώσεις με αέριο εκατομμυρίων ανθρώπων, ποτέ δεν έλαβαν χώρα. Οι αιρετικοί προπαγανδιστικές επανέρχονται τόσο πολύ σ' αυτές τις μαζικές σφαγές, αλλά εσείς – σαν αυτόπτης μάρτυρας – προσωπικά, είδατε να διεξάγεται έστω και μία...;

Ο κόσμος υπέφερε φυσικά στο Auschwitz, αλλά και άλλοι υπέφεραν επίσης. Όλοι οι πόλεμοι είναι βίαιοι. Εκατοντάδες χιλιάδες γυναίκες και παιδιά καρβουνιάστηκαν φρικιαστικά με τις απ' ευθείας διαταγές των Συμμάχων. Τουλάχιστον όσοι βρέθηκαν στην Δρέσδη ή το Αμβούργο, τη Χιροσίμα ή το Ναγκασάκι, τόσοι υπέφεραν ή και μερικές φορές πέθαναν στα στρατόπεδα συγκεντρώσεως του Τρίτου Ράιχ. (Από τους κρατουμένους, το 25% ήταν πολιτικοί ή μέλη της Αντίστασης και το 75% ήταν ενσυνείδητα αντιτιθέμενοι, σεξουαλικά διεστραμένοι ή κοινοί εγκληματίες).

Η κόπωση τους έκαμπτε. Η κατάρρευση του ηθικού εξόντωνε τις ασθενέστερες ψυχές. Οι βιαιοπραγίες μερικών σκοπών, που είναι αναπόφευκτες σε κάθε σύστημα φυλάκισης, προσετίθεντο στην πικρία λόγω έλλειψης προσωπικής μόνωσης, εξ' αιτίας της συγκέντρωσης τόσων πολλών ανθρώπων μαζί. Μερικοί απ' αυτούς τους φύλακες ήσαν Γερμανοί, αλλά πολύ συχνότερα αυτοί ήσαν μη - Γερμανοί: «Kapos» και άλλοι κρατούμενοι, οι οποίοι είχαν γίνει βασανιστές των συγκρατουμένων τους. Πρέπει μάλιστα να υπήρξαν και διεφθαρμένα υποκείμενα που παρήγαγαν, στο ένα στρατόπεδο ή στο άλλο, νεοφανείς μεθόδους για να σκοτώνεις ανθρώπους, βασανιστήρια, τερατώδεις παραξενιές και σποραδικές εκτελέσεις.

Παρ' όλα τα παραπάνω, ο Γολγοθάς της πλειοψηφίας των εξορίστων θα είχε φθάσει σε ένα τέλος με την χαρά της από μακρού αναμενόμενης μέρας της επιστροφής στην ειρήνη, αν η καταστροφή των επιδημιών, όπως ο τύφος, δεν ενέσκυπτε κατά τη διάρκεια των τελευταίων εβδομάδων. Αυτές οι επιδημίες αυξήθηκαν απείρως από τους απίστευτους βομβαρδισμούς οι οποίοι κατέστρεψαν σιδηροδρομικές γραμμές και δρόμους και έστειλαν πλοία γεμάτα με πρόσφυγες κατευθείαν στον πάτο, όπως στην περίπτωση του Lubeck. Αυτές οι επιδρομές εκμηδένισαν τα ηλεκτρικά δίκτυα, τους σωλήνες του νερού και τις δεξαμενές, απέκοψαν πλήρως τον επανασιτηρισμό,

επέβαλαν λιμό παντού και απέδωσαν όλη τη μεταφορά των εκκενούντων στη φρίκη.

Τα δυο τρίτα των κρατουμένων που πέθαναν κατά τη διάρκεια του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, απωλέσθησαν εκείνη την περίοδο, θύματα του τύφου, της δυσεντερίας, της πείνας και των ακατάπαυστων καθυστερήσεων στα κονιορτοποιημένα κανάλια των επικοινωνιών. Αυτά είναι εξακριβωμένα από τους επίσημους αριθμούς. Στο Dachau, για παράδειγμα, ακολουθώντας τα ίδια στατιστικά στοιχεία της Διεθνούς Επιτροπής, 54 κρατούμενοι πέθαναν τον Ιανουάριο του 1944 και 101 τον Φεβρουάριο του 1944. Το 1945 όμως, 2.888 πέθαναν τον Ιανουάριο και 3.977 τον Φεβρουάριο. Στο σύνολο των 25.613 κρατουμένων που πέθαναν σ' αυτό το στρατόπεδο στα 1940, 1941, 1942, 1943, 1944 και 1945, οι 19.296 απωλέσθησαν κατά τη διάρκεια των τελευταίων επτά μηνών των εχθροπραξιών. Εκείνο το χρονικό διάστημα η απ' αέρος τρομοκρατία των Συμμάχων δεν εξυπηρετούσε πλέον κανένα στρατιωτικό σκοπό, αφού η Συμμαχική νίκη είχε εξασφαλισθεί από τις αρχές του 1945. Σε καμιά περίπτωση δεν ήταν πλέον αναγκαίο εκείνο το τρομερό μακελειό.

Χωρίς αυτήν την βάρβαρη παραφροσύνη της τυφλής κονιορτοποίησης, χιλιάδες κρατουμένων θα είχαν επιζήσει, αντί να μετατραπούν σε μακάβρια εκθέματα τον Απρίλιο και Μάιο του 1945. Σμήνη από τερμίτες του τύπου και του σινεμά περιφέρονταν θορυβοδώς γύρω από αυτά τα εκθέματα, λαίμαργα για φωτογραφίες και ταινίες. Αυτά πάρθηκαν από αισθητικές γωνίες και είχαν εξασφαλισμένη εμπορική επιτυχία. Αργότερα μπήκαν ακόμη στον κόπο να ρετουσάρουν, διαστρέψουν και πλαστοποιήσουν αυτά τα οπτικά ντοκουμέντα με σκοπό να προσθέσουν τελειότερες λεπτομέρειες στην φρίκη, πράγμα που προκαλούσε ακόμα περισσότερο μίσος.

Οι «καλλιτέχνες» της πληροφόρησης θα μπορούσαν το ίδιο απλά να έχουν τραβήξει μίλλια παρόμοια φιλμ με τα κορμιά των γυναικοπαίδων της Γερμανίας, με τη διαφορά ότι αυτά ήταν εκατοντάδες φορές περισσότερα. Είχαν πεθάνει ακριβώς με τον ίδιο τρόπο: από την πείνα και από το κρύο ή πολυβολημένα πάνω στα ίδια παγωμένα επίπεδα βαγόνια και πάνω στους ίδιους αιματοκεκιασμένους δρόμους. Αλλά όπως έγινε και με τις φωτογραφίες της κολοσσιαίας εξολόθρευσης των Γερμανικών πόλεων που είχαν θάψει 600.000 κορμιά, λήφθηκε φροντίδα να μην γίνουν γνωστές τέτοιου είδους φωτογραφίες. Ήταν πιθανόν να είχαν προκαλέσει ανησυχία και προπάντων, είχαν προφυλάξει τη δημιουργία μίσους... Η αλήθεια είναι ότι το 1945 ο τύφος, η δυσεντερία, η πείνα και τα αναρίθμητα χτυπήματα από μια ανενόχλητη αεροπορία, έπληξαν αλλοδαπούς κρατούμενους και πολίτες του Τρίτου Ράιχ άνευ διακρίσεως.

Όσον αφορά τα υπόλοιπα, Πανάγιε Πατέρα, τους ισχυρισμούς για ένα μελετημένο σχέδιο γενοκτονίας, και ειδικά, για τον ισχυριζόμενο θάνατο εκατομμυρίων Εβραίων σε φανταστικούς θαλάμους αερίου Zyklon-B* στο Auschwitz, εξακοντίζονταν και πάλι εξακοντίζονταν με ένα απίστευτο θόρυβο για τόσα πολλά χρόνια. Δεν βασίζονται παρ' όλα αυτά στην παραμικρή επιστημονική εξέταση. Μέσα σε 30 ολόκληρα χρόνια ούτε ένα αποδεκτικό στοιχείο δεν στάθηκε δυνατόν να πλαισιώσει την παραμικρή επίσημη απόδειξη.

Είναι γελοίο να φαντάζεται και πολύ περισσότερο να ισχυρίζεται κανείς, ότι ήταν δυνατόν να δηλητηριάζονται με αέριο 24.000 άνθρωποι στο Auschwitz καθημερινώς — σε φουρνιές των 3.000 την φορά — σε ένα δωμάτιο 400 κυβικών μέτρων. Ακόμη λιγότερο μπορούσε αυτό να έχει συμβεί σε φουρνιές των 700 ή 800 σε κτίρια με ένα εμβαδό δαπέδου 25 τετραγωνικά μέτρα και ένα ύψος 1,9 μέτρων όπως υποστηρίχθηκε όσον αφορά το Belzec. Εικοσιπέντε τετραγωνικά μέτρα είναι το αντίστοιχο με το εμβαδό του δαπέδου μιας κρεβατοκάμαρας! Θα καταφέρνατε εσείς, Πανάγιε Πατέρα να βάλετε 700 ή 800 ανθρώπους μέσα στην κρεβατοκάμαρά σας;

Επτακόσιοι με 800 άνθρωποι μέσα σε 25 τετραγωνικά μέτρα κάνει 30 ανθρώπους στο ένα τετραγωνικό μέτρο. Ένα τετραγωνικό μέτρο 1,9 μέτρο ψηλό είναι το μέγεθος ενός τηλεφωνικού θαλάμου! Μπορεί να φανταστεί η Αγιότητά σας, τριάντα ανθρώπους να στοιβάζονται μέσα σ' έναν τηλεφωνικό θάλαμο στην πλατεία του Αγ. Πέτρου στη Ρώμη ή στο Μεγάλο Ιεροσπουδαστήριο της Βαρσοβίας; Ή απλά μέσα σ' ένα ντους;

Εάν το θαύμα των τριάντα ανθρωπίνων κορμιών στιβαγμένων σα σπαράγγια μέσα σε γυάλα για χρυσόψαρα, μέσα σ' έναν τηλεφωνικό θάλαμο ή εκείνο των 800 ανθρώπων, συγκεντρωμένων γύρω από το κρεβάτι σας, είχε ποτέ πραγματοποιηθεί, τότε αυτόματα ένα δεύτερο θαύμα ήταν απαραίτητο. Αλλιώς τα 3.000

άτομα – το αντίστοιχο δυο συνταγμάτων – τα στοιβαγμένα μαζί τόσο φανταστικά μέσα σ' ένα θάλαμο του Auschwitz, ή τα 700 ή 800 άτομα τα στιβαγμένα στο Belzec (με την υπόθεση ότι έχουμε 30 ανθρώπους στο τετραγωνικό μέτρο) θα είχαν απολλεσθεί σχεδόν αυτόματα, αφού θα είχαν υποστεί ασφυξία από την έλλειψη οξυγόνου!

Δεν θα είχε παραστεί καν η ανάγκη για αέριο! Προτού κανείς να είχε τελειώσει με το στοίβαγμα των τελευταίων αφικνυομένων, το αμπάρωμα της πόρτας και τη χορήγηση του αερίου μέσα στο δωμάτιο, οι περισσότεροι θα είχαν ήδη σταματήσει να αναπνέουν. Το Zyklon-B θα έφθανε μόνο σε πτώματα. (Αυτό το αέριο υποτίθεται ότι είτε ριχνόταν στο δωμάτιο μέσα από σχισμές, μέσα από τρύπες, μέσα από την καμινάδα, με τη μορφή ζεστού αέρα, με τη μορφή ατμού ή ήταν απλωμένο πάνω στο πάτωμα: μπορείτε να διαλέξετε όποιον τρόπο θέλετε!).

Ο καθένας που ενδιαφέρεται για την επιστήμη μπορεί να βρει ότι αυτό το Zyklon-B ήταν, σε κάθε περίπτωση, εύφλεκτο, κολλώδες και επικίνδυνο στη χρήση. Ένα χρονικό διάστημα παραμονής 21 ωρών θα χρειαζόταν ή καλύτερα θα απαραίτητο, πρωτού απομακρυνθεί το πρώτο πτώμα από τον θαυμαστόν αυτό θάλαμο.

Όπως μας έχει μεταφερθεί με μεγάλη ευχαρίστηση και χιλιάδες «πικάντικες» λεπτομέρειες, θα ήταν τότε κανείς ικανός να εξαγάγει όλα τα χρυσά δόντια και όλα τα σφραγισμένα δόντια, όντως μάλιστα, τα τελευταία συνετές κρυψώνες για διαμάντια! Αυτό υποθετικά έχει γίνει σε κάθε φουρνιά από 6.000 στέρεες σιαγόνες (3.000 άνθρωποι) τις οποίες ο θάνατος βρήκε μαζί και σε 48.000 σιαγόνες κάθε μέρα – εφ' όσον κανείς πιστεύει τον επίσημο αριθμό των 24.000 που πέθαναν καθημερινώς στο Auschwitz μονάχα!

Όσο άγιος κι αν είστε, Πανάγιε Πατέρα, θα πρέπει περισσότερο ή λιγότερο να υποχρεώνεστε να υποφέρετε τον οδοντίατρο μερικές φορές. Σας έγινε ποτέ εξαγωγή σε κάποιο δόντι, η σε δυο δόντια. Όταν αυτό συμβαίνει είναι κανείς στις καλύτερες των περιπτώσεων, με τον οδοντίατρο ο οποίος κάνει την επέμβαση. Αυτός έχει ισχυρούς καθρέπτες, ιδανικά εργαλεία και έναν ασθενή ο οποίος υπακούει στις εντολές του. Λοιπόν τώρα, πόση ώρα παίρνει μια εξαγωγή κάτω απ' αυτές τις ιδανικές συνθήκες; Ένα τέταρτο της ώρας: Μισή ώρα;

Σύμφωνα με τον μύθο, τα αηδιαστικά πτώματα του Auschuitz βρίσκονταν ξαπλωμένα στο έδαφος και ήταν απαραίτητο να διασταλλούν οι σκληρημένες σιαγόνες, πράγμα που γινόταν με μεγάλη δυσκολία, να χαλαρωθούν και μετά να ανοιχθούν τελείως, όλα αυτά με αναγκαστικά πρωτόγονα εργαλεία. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία υπήρχαν μόνον οκτώ άτομα που ασχολούνταν μ' αυτά, τα οποία έπρεπε να αφαιρέσουν το πουρί από τα δόντια και μ' αυτόν τον τρόπο να εξετάσουν λεπτομερώς όχι μόνο μια μαύρη κηλίδα σ' ένα δόντι, αλλά ολόκληρες και τις δυο σιαγόνες. Έπρεπε κατόπιν να εξαγάγουν, να τεμαχίσουν και να αδειάσουν το δόντι – όλα αυτά σε λιγότερο χρόνο απ' ότι ένας τέλεια εξοπλισμένος ειδικός...

Θα μπορούσε παρακαλώ η Αγιοσύνη σας να πάρει ένα μολύβι: Με ένα τέταρτο της ώρας για κάθε σιαγόνα και με οκτώ απελπισμένα άτομα απασχολημένα στις παραπάνω εργασίες, μας κάνουν 16 πτώματα κανονισμένα σε μια ώρα και 160 σε μια εργάσιμη μέρα 10 ωρών χωρίς ούτε ένα λεπτό ξεκούραση! Ακόμα και αν κάποιος ήταν μαίτρ της οδοντοϊατρικής και αν διπλασίαζε τον αριθμό των εξαγωγών, πράγμα που είναι σε κάθε περίπτωση σωματικώς αδύνατο θα μας έκανε 320 πτώματα. Τότε λοιπόν, Πανάγιε Πατέρα, τι στην περίπτωση των φουρνιών με 3.000 Εβραίους τη φορά; Και τι στις μέρες που 24.000 άτομα εκτελούνταν με Zyklon-B; Αυτό σήμαινε 48.000 σιαγόνες για να απασχοληθεί κανείς και πάνω από 760.000 δόντια για να εξεταστούν λεπτομερώς, ημερησίως. Απλά να περιοριστεί κανείς στα 6.000.000 νεκρών Εβραίων τα οποία η προπαγάνδα ασταμάτητα μας επαναλαμβάνει ξανά και ξανά (μερικοί έχουν διπλασιάσει ή τριπλασιάσει αυτό το νούμερο), θα έπρεπε αυτά τα άτομα να εξακολουθούν να βρίσκονται σε εργασία για χρόνια **μετά τον πόλεμο!** Αυτές οι εξαγωγές, και μόνον αυτές, με δέκα ώρες αδιάκοπης εργασίας θα έπαιρναν μέχρι 1875 εργάσιμες μέρες, ολόκληρης της ομάδας!

Αλλά αυτές οι εξαγωγές ήταν μονάχα μια προκαταρκτική επισημότητα. Φαίνεται ότι ήταν επίσης απαραίτητο να συλλέξουν τα μαλιά από εκατομμύρια κεφάλια. Κατόπιν, σύμφωνα με όσα όλοι οι «ιστορικοί» τον Auschwitz επιβεβαιώνουν από καθέδρας, όλοι οι πρωκτοί και οι μήτρες εξετάζονταν στη συνέχεια, προτού τα πτώματα περάσουν στους φούρνους. Αυτό γινόταν με σκοπό να αποκτηθούν τα διαμάντια και τα «κοσμήματα» τα οποία μπορεί να

βρίσκονταν στα βάθη αυτών των πρωκτών και των μητρών για να κλαπούν! Μπορείτε να το φανταστείτε, Πανάγιε Πατέρα; Έξι εκατομμύρια πρωκτοί και τρία - τέσσερα εκατομμύρια μήτρες για να ερευνηθούν από πάνω μέχρι κάτω, όταν μας έχουν εξηγήσει ότι στο τέλος των μαζικών εκτελέσεων με αέρια, τα πτώματα ήταν πασαλειμένα με περιττώματα, έμμηνα αίματα και άλλα εκκρίμματα! Τα δάκτυλα και τα χέρια των εντεταλμένων σ' αυτή τη δουλειά ατόμων, θα έπρεπε να ψηλαφούν αυτά τα ρυπαρά όργανα με σκοπό να εντοπίσουν τα κρυμμένα διαμάντια να τα βγάλουν έξω κολλώδη, να τα πλύνουν και νά πλυθούν οι ίδιοι 24.000 φορές την μέρα για τους πρωκτούς και 15 μα 20.000 φορές τη μέρα για της μήτρες! Είναι τελείως τρελό! Ολόκληρη η περίπτωση είναι τρελή. Και δεν αναφέραμε τις συμπληρωματικές δραστηριότητες όπως την παρασκευή λιπασμάτων και πλακών σαπουνιού, τα οποία ορισμένα άτομα, όπως ο παράφρων καθηγητής Poliakov, έχουν επισημάνει χωρίς να δειλιάσουν!

Αυτές οι εκτελέσεις με αέρια, τα κουρέματα, οι εξαγωγές και οι καθαρισμοί των οργάνων, υποθετικά επαναλήφθηκαν σε 6.000.000 Εβραίους ή σε 7.000.000 ή – σύμωνα με τον Πατέρα Riomet – σε 15 εκατομμύρια ή – σύμφωνα με το λεξικό Latouse – σε 20 εκατομμύρια (παραπάνω από τον αριθμό των Εβραίων όλου του κόσμου)! Εάν ήταν απαραίτητο να δεχθούμε τα «επίσημα» στοιχεία των εκμεταλλευτών της «ιστορίας» του Auschwitz σαν σωστά, αυτές οι εργασίες θα συνεχίζονταν ακόμη! Θα έπρεπε ακόμα να κρατάτε τη μύτη σας κοντά στους θαλάμους αερίων, Πανάγιε Πατέρα, και να ιδρώνεται ακόμα από τη θερμότητα των φούρνων του Auschwitz κατά τη διάρκεια της ιερουργίας σας!

Αν ο αριθμός των ***πραγματικών*** *και φυσιολογικών θανάτων στο Auschwitz είχε πολλαπλασιαστεί επί το δέκα ή το είκοσι, η απάτη θα μπορούσε να έχει διατηρήσει έναν συγκεκριμένο βαθμό αληθοφάνειας. Αλλά όσον αφορά τον αριθμό των εκτελέσεων με αέριο 700 ή 800 ατόμων ανά κρεβατοκάμαρα, τα πάρα πολλά ψέμματα κατάντάει να φαίνονται γελοία. Μόνο η ακατανόητη και αφάνταστη ηλιθιότητα ηλιθίων δύναται να εξηγήσει πως μια τόση μεγάλη ανοησία ήταν δυνατόν να εφευρεθεί, μελετηθεί, κηρυχθεί με τεράστια σαλπίσματα, κινηματογραφηθεί με ένα ασυνήθιστο μπαράζ και γίνει πιστευτή*.*

«Πιστεύω», *κάποιο άτομο δηλώνει γενναία σχετικά με το Ολοκαύτωμα,* ***«όλα όσα μου έχουν πει!».***

Τι παραδειγματική αποδοχή!

Όταν θα τελείται η ιερουργία στο *Auschwitz, όλες οι καρδιές θα σφίγγονται από την αγάπη του Θεού και ο άνθρωπος θα συμμετέχει σε μια ανανέωση της θυσίας. Πώς είναι δυνατόν να φανταστεί κανείς για ένα λεπτό, Πανάγιε Πατέρα, ότι ένας ιερέας, ένας Πάπας, θα φαινόταν να καλύπτει κύματα ενός τόσο ηλίθιου μίσους και τόσα υπερβολικά ψέματα κάτω από τον μανδύα του, την ίδια ακριβώς στιγμή που θα ύψωνε το δισκοπότηρο στον ουρανό! Αυτό το μίσος και αυτά τα ψέματα είναι ακριβώς αντίθετα από τη συγκινητική διδασκαλία του Χριστού! Όχι! Σίγουρα όχι! Απλά, δεν είναι δυνατόν!*

Εκατό βήματα από τους ψεύτικους θαλάμους αερίων του Auschwitz το μήνυμά σας μπορεί μονάχα να είναι ένα δείγμα φιλανθρωπίας, αδελφοσύνης και επίσης αληθείας, χωρίς τα οποία ολόκληρο το δόγμα καταρρέει. Πρόκειται να πάτε στο Auschwitz με σκοπό να συγκινηθείτε και να ενατενίσετε σε έναν από τους υψηλούς τόπους ανθρώπίνου πόνου. Οι αιτίες αυτού του πόνου και οι υπεύθυνοι γι' αυτόν θα προσδιοριστούν αντικειμενικά με τον χρόνο από μια γαλήνια ιστορία. Δεν θα καθοριστούν καταφεύγοντας σε εκβιασμένες ομολογίες ή σε συκοφαντίες ψευδομαρτύρων.

Ο Πάπας είναι υπεράνω αυτών των τσακωμών του δρόμου. Είναι κοντά στις ψυχές που έχουν υποφέρει και οι οποίες, εξαιτίας αυτής της ταλαιπωρίας, έχουν ανυψωθεί πνευματικά, γιατί δεν υπάρχει καμία κόλαση, κανένας Γολγοθάς ή θάνατος που μπορεί να μην εξυψωθεί.

Η θυσία, η σωματική και νοητική ταλαιπωρία και η αγωνία προκάλεσαν μεγαλειώδεις επιδείξεις της ψυχής, ξεπηδώντας σε ζωές οι οποίες, φυσιολογικά, πιθανόν να παρέμεναν μέτριες. Αυτό συνέβη παντού: Στα πεδία των μαχών του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, όπου τόσοι πολλοί στρατιώτες έπεσαν μετά από άπειρες ταλαιπωρίες, όπως επίσης και στα στρατόπεδα εργασίας, όπου πολυάριθμοι άνθρωποι πέθαναν, θύματα διαμαχών οι οποίες τους συνεπήραν και τους τσάκισαν. Τέτοια ήταν και η περίπτωση του Auschwitz και τέτοια ήταν και η περίπτωση του Ανατολικού Μετώπου σ' όλη τη διάρκεια των χρόνων του αγώνα και της θυσίας εκατομμυρίων νεαρών

Ευρωπαίων, οι οποίοι από το 1941 μέχρι το 1945 αντιμετώπισαν τη σφοδρή επίθεση του Κομμουνισμού.

Φρικαλεότητες έχουν στα σίγουρα διαπραχθή σ' όλη τη διάρκεια ολόκληρης της ιστορίας του ανθρώπου. Το Auschwitz, σε όποιο βαθμό δεν ήταν ούτε η πρώτη και ούτε πρόκειται να είναι η τελευταία. Το βλέπουμε αυτό πάρα πολύ καλά και σήμερα, όταν τόσα πολλά, ανίκανα να αμυνθούν, γυναικόπαιδα κατασφαγιάζονται στα Παλαιστινιακά στρατόπεδα. Πολτοποιούνται από την ισραηλινή αεροπορία, η οποία εφαρμόζει τον νόμο των αντιποίνων πάνω σε αθώους ανθρώπους, εις των οποίων τη μνήμη, δυστυχώς, δεν πρόκειται πιθανώς ποτέ να τελεσθεί μια ιερουργία... Παντοδύναμοι άνθρωποι έχουν κάνει κατάχρηση της δυνάμεώς τους εκατοντάδες φορές. Έθνη έχουν χάσει την ψυχραιμία τους. Όχι μονάχα ένα συγκεκριμένο, αλλά **όλα** μαζί. Παράλληλα με τα εκατομμύρια των αγνών και μη εγωιστικών καρδιών που πρόσφεραν τη νιότη τους σε ένα ιδανικό, η Γερμανία είχε, όπως και όλοι οι άλλοι, το μερίδιό της σε απεχθή γεγονότα ανεπίτρεπτης βίας. Αλλά ποια χώρα δεν το είχε;

Δεν ήταν η Γαλλία της Γαλλικής Επανάστασης που εφηύρε την τρομοκρατία, τη γκιλοτίνα και τις εκτελέσεις με πνιγμό μέσα στον Loire; Ο Ναπολέων δεν έκανε ανθρώπους κρατούμενους, αλλά δεν στρατολόγησε με τη βία εκατοντάδες χιλιάδες πολιτών από τις καταχτημένες χώρες, οι οποίοι στάλθηκαν να πεθάνουν για τη δόξα του; Ήταν 51.000 από το Βέλγιο μονάχα! Αυτό το νούμερο σημαίνει περισσότερους Βέλγους απ' όσους απωλέσθησαν στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο ή στα στρατόπεδα συγκεντρώσεως του Τρίτου Ράιχ!

Πιο κοντά στον καιρό μας, το 1941 και 1945, κάποιος Ντε Γκωλ δεν πρωτοστάτησε της σφαγής δεκάδων χιλιάδων αντιπάλων, οι οποίοι είχαν χρισθεί «συνεργάτες»; Ακόμα πιο πρόσφατα, στην Ινδοκίνα και στην Αλγερία, η Γαλλία δεν φυλάκισε εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους σε εξαιρετικά σκληρά στρατόπεδα συγκεντρώσεως, από τα οποία δεν εξέλειπαν οι σαδιστές; Σ' αυτούς τους ανθρώπους δεν περιλαμβάνονταν, όχι μόνο οι επαναστάτες και αυτοί που αρνιούνταν να υποταχθούν, αλλά και πρόσφυγες και συνηθισμένοι πολίτες, στοιβαγμένοι σε μεγάλα νούμερα; Ένας Γάλλος στρατηγός έκανε κιόλας μια δημόσια ευλογία των μαρτυρίων.

Και η Βρετανία, με τους βομβαρδισμούς των ανοχύρωτων πόλεων, όπως η Κοπενχάγη, την εκτέλεση των Sepoys δεμένων στα στόμια κανονιών, τη συντριβή των Boers και τα στρατόπεδα συγκεντρώσεώς της στο Transvaal, όπου χιλιάδες γυναικόπαιδα απωλέσθησαν μέσα σε απερίγραπτη μιζέρια; Και τι για τον Churchill που εξεπέλυε τους σιχαμερά φρικιαστικούς βομβαρδισμούς του πάνω στον αστικό πληθυσμό του Ράιχ, που τους έκαιγαν μέσα στα υπόγειά τους με φώσφορο και εξόντωσε περίπου διακόσιες χιλιάδες γυναικόπαιδα μέσα σε μια νύχτα στο γιγαντιαίο κρεμματόριο της Δρέσδης; Χρησιμοποιώ τη λέξη «περίπου», διότι μόνο μια κατά προσέγγιση εκτίμηση μπορεί να γίνει, υπολογίζοντας το βάρος των σταχτών!

Και τι σχετικά με τις Ηνωμένες Πολιτείες; Δεν αναδείχθηκαν σε δύναμη χάρις στην τρομερή δουλεία εκατομμυρίων μαύρων, οι οποίοι μαρκάρονταν σαν ζώα και χάρις στη σχεδόν ολοκληρωτική εξολόθρευση των ερυθρόδερμων Ινδιάνων, οι οποίοι ήταν οι πραγματικοί ιδιοκτήτες της εποφθαλμιούμενης περιοχής; Δεν ήταν η ρίψη της ατομικής βόμβας το 1945; Ακόμα και χθες, δεν αριθμούσε αναμφίβολους βασανιστές ανάμεσα στα στρατεύματά της στο Βιετνάμ;

Και δεν έχουμε ακόμη καν μιλήσει για τις δεκάδες των εκατομμυρίων των θυμάτων της τυραννίας της ΕΣΣΔ ή στα γκούλαγκ της σήμερον. Φοβάμαι πολύ ότι κανένας δεν θα πει λέξη σχετικά μ' αυτά κατά τη διάρκεια της επικείμενης επίσκεψής σας στο «ανακαινισμένο» στρατόπεδο του Auschwitz, το οποίο συγκεκριμένα έχει υπάρξη κενό για δεκαετίες!

Κανείς δεν θα αρνηθεί ότι η ζωή στο Auschwitz ήταν δύσκολη και μερικές φορές πολύ σκληρή. Στα στρατόπεδα των νικητών του 1945, ωστόσο, οι σαδιστές και οι βασανιστές άνθισαν γρήγορα σε ίσους αριθμούς. Έγινε δε αυτό με λιγότερη πρόφαση, αν κανείς δεχθεί ότι ένας παγκόσμιος πόλεμος είναι ικανός να παρέχει προφάσεις...

Δεν θέλω να χαλάσω, Πανάγιε Πατέρα, την ευχαρίστηση που πρόκειται να έχετε στην ξανανακάλυψη της χώρας σας. Αλλά πρέπει να επισημάνω τα ακόλουθα! Υπήρξατε ένθερμος στο να επιδείξετε την ηθική εξύψωση της ανδρείας πατρίδας σας σαν μέγιστο πλεονέκτημα, δοξάζοντας τον αξιοθαύμαστο πατρώνα της Άγιο Στανισλάβ. Δεν έχει γνωρίσει λοιπόν και η χώρα σας **επίσης** περιόδους εγκλημάτων και χαμερπείας; Όταν θα έρθει η ώρα

να πατήσετε το πολωνικό έδαφος του Auschwitz, το οποίο είναι τόσο προκλητικό για την τελευταία εβραϊκή τραγωδία, θα ήταν λάθος – αν κανείς ήθελε να είναι δίκαιος – να αναλογισθείτε τους πολυάριθμους άλλους Εβραίους, οι οποίοι θανατώθηκαν παλαιότερα σε τρομερά πογκρόμ, τα οποία συνέβαιναν στην ίδια σας ακριβώς την πατρίδα για αιώνες; Αυτοί οι Εβραίοι βασανίστηκαν, τους κόπηκαν οι λαιμοί και κρεμάστηκαν από τους δικούς σας αγρότες. Παρ' όλο που ήταν Καθολικοί, δεν ήταν και πάντοτε παρά πολύ αγγελικοί!

Ακόμα, μπορεί να ακούσω τον Αποστολικό Πρέσβη στις Βρυξέλλες να μου λέει, στο εξαίρετο τραπέζι του, το πώς οι Πολωνοί χωριάτες συνήθιζαν να σταυρώνουν Εβραίους πάνω στις πόρτες των αποθηκών τους. Είχε προηγουμένως υπάρξη πρέσβης στη Βαρσοβία και αργότερα επρόκειτο να γίνει Καρδινάλιος της Micara.

***«Αυτά τα εβραϊκά γουρούνια!»** αναφωνούσε ο λιπαρός ιεράρχης με ένα πνεύμα το οποίο μόλις αντανακλούσε τα κουτσομπολιά. Πιστέψτε με, αυτές οι λέξεις ειπώθηκαν ακριβώς έτσι.*

*Ήταν η εκκλησία η ίδια, Πανάγιε Πατέρα, πάντοτε τόσο ευαίσθητη! Ακόμη και στα μέσα του δεκάτου ογδόου αιώνα συνήθιζε να καίει Εβραίους με λαμπρές πομπές και τελετές και μάλιστα, ακριβώς στο κέντρο της πόλεως της Μαδρίτης. Η εκκλησία, ωστόσο, συνήθιζε να τους καίει **ζωντανούς**! Η Ιερά Εξέταση δεν ήταν μαντρί προβάτων. Οι σφαγές των Albigenses διεπράχθησαν κάτω από την αιγίδα του Αγ. Θωμά της Aquinas. Η σφαγή της παραμονής του Αγ. Βαρθολομαίου ήταν η χαρά και η ηδονή της καρδιάς του Πάπα του προκατόχου σας, ο οποίος σηκώθηκε στο τέλος της νύχτας για να γιορτάσει αυτό το ευτυχές γεγονός. Κανόνισε ακόμη και να το μνημονεύσει κόβοντας ένα μετάλλιο. Και τι σχετικά με τις 30.000 ονομαζόμενες μάγισσες, οι οποίες κάηκαν πάνω σε πασσάλους σε ολόκληρη την Χριστιανοσύνη: Ακόμα και τον τελευταίο αιώνα η Παποσύνη εξακολουθούσε να επιβάλει το γκέτο στη Ρώμη.*

Ουσιαστικά, Πανάγιε Πατέρα, αξίζουμε πολύ λίγο, είτε είμαστε Πάπες ή Αγιατολλάχ, είτε Παριζιάνοι ή Πρώσσοι, Σοβιετικοί ή Νεοϋορκέζοι. Δεν υπάρχει τίποτα να δοξάσουμε στο μη πρέπον. Έχουμε όλοι υπάρξη στις κακές μας στιγμές, τόσο βάρβαροι όσο ο καθένας. Το γεγονός ότι όλοι είμαστε εξισωμένοι δεν δικαιώνει τίποτα και κανένα, αλλά παραταύτα μας υποχρεώνει να μη μεταχειριζόμαστε τους αφορισμούς ή τις αφέσεις αμαρτιών μας με τόση πολλή παραφορά ή «φιλανθρωπία».

Η ανθρώπινη βαρβαρότητα μπορεί να οπισθοχωρήσει μονάχα απαντώντας στο μίσος με αδελφοσύνη. Το μίσος αφοπλίζεται από μόνο του, όπως οτιδήποτε αφοπλίζεται από μόνο του, αλλά όχι με το να του σερβίρονται ασταμάτητα ολοένα και πιο πικάντικες «σάλτσες», ούτε με το να παροξύνεται, όπως στην περίπτωση του Auschwitz, με ένα σωρό από φρενοβλαβείς υπερβολές, ψέμματα και ψευδείς «απολογίες». Οι τελευταίες συσσωρεύθηκαν με κραυγαλέες αντιφάσεις και αποσπάθησαν με βασανιστήρια και τρομοκρατία και στις δύο, σοβιετικές και αμερικανικές, φυλακές.

Μερικοί άνθρωποι πιθανόν να έχουν σκεφθεί ότι οι λεηλάτες του εκθεσιασμού των στρατοπέδων συγκεντρώσεως και οι πλαστογράφοι που έχουν μετατρέψει τα «Έξι εκατομμύρια Εβραίοι» στην πλέον λυσιτελή οικονομική απάτη του αιώνα, επρόκειτο επιτέλους να βάλουν ένα τέλος σ' αυτή την εκμετάλλευση.

*Μια επιβλητική θρησκευτική τελετή, όμως, πρόκειται να εκτυλιχθεί με την παρουσία σας, εν τω μέσω της ψευδούς σκηνής του Auschwitz. Χάρις σ' όλη της τη μεγαλοπρέπεια, πρόκειται να γίνει μια μεγάλη προσπάθεια, με την έννοια ενός γιγαντιαίου μπαράζ από την τηλεόραση και τον Τύπο, να σας μετατρέψουν σ' έναν αναμφίβολο οπισθογράφο επιταγών μίσους. Το όνομά σας αξίζει το βάρος του σε χρυσάφι για όλους αυτούς τους γκάνγκστερς. Σαν να μην ήταν αρκετό το πρώτο **Ολοκαύτωμα**, πρόκειται να προβληθεί σ' ολόκληρο τον κόσμο ένα **Ολοκαύτωμα Νο 2**. Δεν πρόκειται να κοστίσει χίλια εκατομμύρια δολάρια αυτή τη φορά, αφού η Αγιοσύνη σας θα έχει προμηθεύσει τους χαλκοπρόσωπους παραγωγούς με τα πλέον πολυτελή εξτρά απολύτως δωρεάν!*

*Όποια και αν ήταν η κυκλοφορία του και η απήχησή του ανάμεσα στα θύματα της απάτης, το **Ολοκαύτωμα Νο 1** δεν ήταν τίποτε άλλο παρά ένας θύροβος σπάνιας χυδαιότητας. Στόχευε πάνω απ' όλα στο να αδειάσει τις τσέπες εκατοντάδων εκατομμυρίων παραπληροφορημένων θεατών. Η ζημιά του παρ' όλα αυτά θα μπορούσε να είναι μονάχα προσωρινή, διότι γρήγορα θα ήταν αναγκασμένος κανείς να παρατηρήσει τη γελοία φύση των υπερβο-*

λών του. Δεν θα άντεχαν στην ευσυνείδητη εξέταση ενός ιστορικού.

Από την άλλη μεριά, Πανάγιε Πατέρα, αυτό το δικό σας **Ολοκαύτωμα** πρόκειται να παραχθεί με μεγαλοπρεπή τελετουργία στο ίδιο το Auschwitz. Αυτό πρόκειται να γίνει από έναν Πάπα παρόντα, με σάρκα και οστά, ντυμένο μ' όλη του την ποντιφιακή μεγαλοπρέπεια και βαπτισμένο με φιλαλήθεια. Στα μάτια μιας Χριστιανοσύνης εξαπατημένης από ιερόσυλους χειριστές, αυτό το **Ολοκαύτωμα Νο 2** με έναν Πάπα να αντικρύζει έναν ιερό βωμό, διατρέχει σοβαρό κίνδυνο να φανεί σαν μια τρόπο τινά θεία επιβεβαίωση ολόκληρης της προπαγάνδας της μηχανορραφημένης από πωλητές μίσους και τοκογλύφους. Αυτό δε, θα συμβαίνει κυρίως κατά τη διάρκεια της θυσίας.

Η αναφορά σας στον Πόλεμο μπροστά στους πολωνικούς τάφους στο Monte Casino ήδη θορύβησε αρκετούς από τους πιστούς. Εάν κανείς πιστέψει τι είπε ο τύπος εκείνο τον καιρό, φαίνεται ότι έχετε διατηρήσει ορισμένες αποσπασματικές και παρτιζάνικες όψεις του. Η επιδεικτική σας εμφάνιση στο Auschwitz, Πανάγιε Πατέρα, μπορεί μονάχα να θορυβήσει ακόμη περισσότερους, διότι δεν υπάρχει αμφιβολία ότι πρόκειται να σας «πάρουν για μια γύρα» όπως η λαϊκή γλώσσα λέει. Είναι φανερό.

Αυτή η θρησκευτική τελετή, σίγουρα κατά τη στιγμή της ιερουργίας, μπορεί να φαίνεται στο μυαλό σας σαν να είναι μονάχα μια έκκληση για να αντικαταστήσει επιτέλους η συνδιαλλαγή, το μίσος των ανθρώπων. Οι λεηλάτες του τύπου και της οθόνης όμως, έχουν σταθερά αποφασίσει να σας κάνουν να βουτήξετε, η μίτρα σας πρώτα και το ολοκαίνουργιο λευκό σας ράσο ύστερα, μέσα στη χάσκουσα παγίδα του Auschwitz.

«Homo homini lupus» λένε οι αιρετικοί.

«Homo homini Frater» λέει κάθε Χριστιανός που δεν είναι υποκριτής. Είμαστε όλοι αδέλφια: ο κρατούμενος που υποφέρει πίσω από το αγκαθωτό σύρμα και ο κάτισχνος στρατιώτης στο μέτωπο πίσω από το ημιαυτόματο όπλο του. Όλοι εμείς που επιβιώσαμε από το 1945, πρέπει να συγχωρούμε και να αγαπάμε: εσείς το καταδιωκόμενο άτομο που γίνατε Πάπας, εγώ ο πολεμιστής που έγινα καταδιωκόμενος και όλα τα εκατομμύρια των ανθρωπίνων όντων που επιζήσανε μέσα από την κολοσσιαία τραγωδία του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, με τα ιδανικά μας, τις αδυναμίες μας και τα σφάλματά μας. Η ζωή δεν έχει καμία άλλη έννοια. Ο Θεός δεν έχει καμία άλλη έννοια.

Λοιπόν, τι άλλο έχει σημασία τελικά:

Παρ' όλη την πνευματική αναίδεια που μπορεί να είναι ανακατεμένη με έναν Πάπα που παίρνει θέσεις σε αξεκαθάριστα ιστορικά ζητήματα και παρ' όλο τους γεμάτους μίσους φανατικούς που θα εκμεταλλευτούν τη δραματική φύση του έπους σας χωρίς καθυστέρηση, θα προσθέσω — από την απομόνωση της μακρινής μου εξορίας — την αφοσίωσή μου σε σας κατά τη μέρα που θα ιερουργείτε στο Auschwitz.

Είμαι, Πανάγιε Πατέρα, ταπεινά δικός σας.

Léon Degrelle

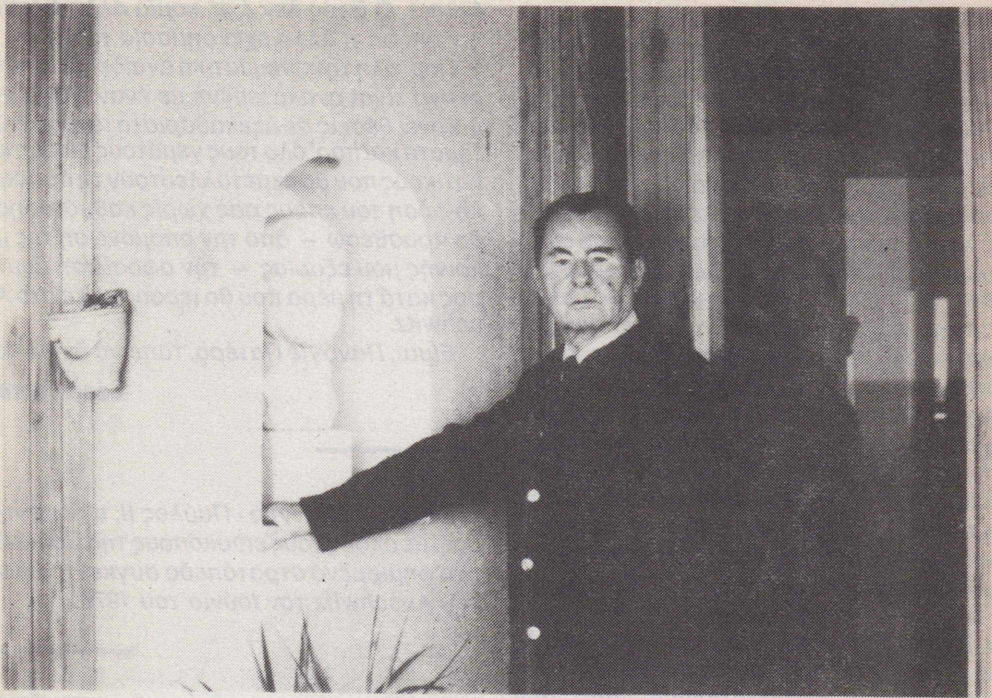
Ο Πάπας Ιωάννης - Παύλος ΙΙ, ιερούργησε μαζί με όλους τους επισκόπους της Πολωνίας στο φημισμένο στρατόπεδο συγκεντρώσεως του Auschwitz τον Ιούνιο του 1979.

Δεν θα χρησιμοποιηθεί αυτή η παπική πρωτοβουλία για να γίνει πιστευτό ότι το Βατικανό επίσης υποστηρίζει την πασίγνωστη ιστορία «Έξι εκατομμύρια Εβραίοι»;

Ήταν πραγματικά τα θύματα μιας γιγαντιαίας εξολόθρευσης με αέριο ZyKLon - B; Ή ήταν μια γιγαντιαία απάτη; Ήταν η ταινία ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ μια κακόγουστη φάρσα; Υπάρχει η πρόθεση να γίνει πιο αποδεκτό χρησιμοποιώντας τον Πάπα και τους Πολωνούς επισκόπους σαν δωρεάν έξτρα σε ένα ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ Νο 2;

Ο Léon Derelle απαντάει σ' αυτές τις ερωτήσεις — και θέτει άλλες — στο ΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΠΑ.

ΣΗΜ. Μετ.: Αν είχαν οι Γερμανικές αρχές σχεδιάση μια τέτοια μέθοδο εξόντωσης, τότε αναμφισβήτητα θα χρησιμοποιούσαν ένα μη τοξικό αέριο, όπως το nitrogen, για να τους προκαλέσει ασφυξία.

15 juin 1986 : quatre-vingts ans !

Eh oui, 80 ans ! Mais la passion de lutter reste identique. En face de moi s'étend toujours le grand paysage ensoleillé des conquêtes vivifiantes, offertes, partout, aux coeurs intrépides.

A vous, mon souvenir fidèle ! Demain, comme hier, au combat, dans la foi et dans la joie !

Degrelle

15 juin 1986.

O Leon Degrelle στο σπίτι του στην Ισπανία όπου ζει εξόριστος από το 1944, συνεχίζοντας όμως να αγωνίζεται για την ιδέα της ενιαίας Ευρώπης των λαών.

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ ΝΙΤΣΕ
«Μαθήματα για την Παιδεία»

«Θα ήθελα να έβλεπα την Ευρώπη να δημιουργείται μέσω μιας νέας κάστας που θα κυβερνούσε με μια μοναδική θέληση, φοβερή, ικανή να ακολουθεί ένα σκοπό επί χιλιάδες χρόνια, ώστε να θέσει τέρμα στην κωμωδία της μικροπολιτικής και στις μικρόψυχες και αναρίθμητες δυναστικές ή δημοκρατικές θελήσεις. Ο καιρός της μικροπολιτικής πέρασε, ήδη ο αιώνας που αναγγέλλεται δείχνει την πρόβλεψη της μάχης για την κυριαρχία του κόσμου. Και την ακαταμάχητη ώθηση προς τη μεγάλη πολιτική».

Φ. ΝΙΤΣΕ: «ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΛΟ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΚΟ»

Ανάμεσα στις χιλιάδες των άχρηστων βιβλίων που παράγει η βιομηχανία της «κουλτούρας» και που μας κατακλύζουν με την ασημαντότητά τους και την κενότητα των συγγραφέων τους, κυκλοφόρησε πρόσφατα ένα βιβλίο του μέγιστου των νεωτέρων φιλοσόφων, του Φρειδερίκου Νίτσε. Περιέχει τις διαλέξεις που έδωσε για τα θέματα της Παιδείας, το 1872 στην πόλη της Βασιλείας, στο πανεπιστήμιο της οποίας ήταν καθηγητής.

Το βιβλίο έτυχε αρκετής προβολής από τον Τύπο, αφού ο Γερμανός φιλόσοφος θεωρείται και σήμερα σαν ένα από τα πλέον φωτεινά και πρωτοπόρα πνεύματα της Ευρώπης, αλλά συγχρόνως και σαν «αντιδραστικός», ανατροπέας της αστικής ηθικής, εχθρός της δημοκρατίας, του ισοπεδωτισμού και των συγχρόνων αξιών. Για αυτό και οι κριτικές του βιβλίου που έγιναν στον Τύπο περιείχαν την προειδοποίηση προς τους αναγνώστες να «προσέχουν» διότι ο φιλόσοφος θεωρείται ότι ενέπνευσε τα σύγχρονα ολοκληρωτικά καθεστώτα που «αιματοκύλισαν την ανθρωπότητα». Βέβαια, η ίδια «κατηγορία» μπορεί να εκτοξευθεί εναντίον όλων των πνευματικών κορυφών του ευρωπαϊκού στοχασμού, από τον Πλάτωνα μέχρι τον Χάιντεγκερ, αλλά συνήθως επιλέγεται ο Νίτσε σαν ο πλέον ακραιφνής, για να σηκώσει και τις «αμαρτίες» των άλλων, διότι αλλιώς η Ευρωπαϊκή διανόηση θα έμενε μόνο με τους σύγχρονους πνευματικούς νάνους. Η εποχή του ισοπεδωτισμού και της κυριαρχίας της μετριότητας μπορεί μεν να είναι ανίκανη να αναδείξει πραγματικούς φιλοσόφους, αναγνωρίζει όμως ακόμη την αξία της μεγαλοφυίας και προσπαθεί να την πλησιάσει σαν κάτι που βρίσκεται πολύ ψηλά και για τούτο προκαλεί ανάμικτα αισθήματα θαυμασμού και φόβου. Και ποιος φιλόσοφος άλλος από τον προφήτη του υπερανθρώπου θα μπορούσε να σαγηνεύει και συγχρόνως να απωθεί, να ανυψώνει και να κατακρημνίζει το αναιμικό πνεύμα του σύγχρονου ανθρώπου, κλείνοντάς του τους εύκολους δρόμους της λογικής και του ηθικού συμβιβασμού και προσφέροντάς του ανεξερεύνητα πεδία όπου ο άνθρωπος μπορεί να δημιουργήσει αλλά και να καταστραφεί, προσπαθώντας να ξεπεράσει τον εαυτό του;

Ο Νίτσε είναι ο κατ' εξοχήν Ευρωπαίος φιλόσοφος με την έννοια ότι από μέσα του ξεπηδάει πάλι ζωντανή και δημιουργική, ζωογόνος αλλά και καταλυτική, η αρχέγονη Αρία παράδοση, εμπλουτισμένη με τις ανατάσεις και τις αντιφάσεις μιας μεγαλυφυίας. Η λατρεία του αρχαίου Ελληνικού και Ρωμαϊκού πολιτισμού, η θεωρία της αιώνιας επιστροφής, η άρνηση του δυαδισμού, η μη γραμμική εξέλιξη της ιστορίας, η έννοια του υπερανθρώπου που αντιστοιχεί στον αρχαίο ήρωα - ημίθεο, η αγάπη του για κάθε τι εύρωστο, χαρούμενο και δημιουργικό, η πολεμική του κατά του χριστιανισμού σαν τη θρησκεία των αδυνάτων και της ανατροπής των αληθινών αξιών, η ανάγκη για μια νέα αριστοκρατία βασισμένη στις αξίες του αγώνα, της τιμής, της περιφρόνησης του συμφέροντος, της πεποίθησης ότι για να ξέρεις να ζεις πρέπει να ξέρεις και να πεθαίνεις. Στο βιβλίο «Μαθήματα για την παιδεία», ο Νίτσε αναφέρεται στην αληθινή αποστολή της παιδείας κάνοντας κριτική στο σύγχρονό του εκπαιδευτικό γερμανικό σύστημα. Την εποχή εκείνη η ανεξέλεγκτη βιομηχανική ανάπτυξη μετέβαλλε (όπως και σήμερα σε πιο μεγάλο βαθμό) τα εκπαιδευτικά ιδρύματα σε τόπους παραγωγής ειδικευμένων υπαλλήλων, προσλαμβάνοντας μια τελείως χρησιμοθηρική κατεύθυνση. Αυτός ο περιορισμός της γνώσης σε επιστημονική κατάρτιση απομάκρυνε τους επιστήμονες από μια σφαιρική αντίληψη των πραγμάτων και άφηνε αυτόν τον χώρο σε αναξιόπιστα πρόσωπα. Γράφει ο Νίτσε: *«Και έτσι έχουμε φθάσει στο σημείο ο άνθρωπος της επιστήμης να μην έχει πια λόγο για τα πιο σοβαρά γενικότερα προβλήματα, προπαντός να μην του πέφτει λόγος για τα πιο μεγάλα ζητήματα της φιλοσοφίας· και αντίθετα, εκείνη η κοινωνική ομάδα που παρεμβλήθηκε σαν γλοιώδης κόλλα ανάμεσα στις επιστήμες, δηλαδή οι εφημεριδογράφοι, να πιστέψουν ότι βρήκαν εδώ τον προορισμό τους».*

Ο ρόλος των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων δεν είναι για τον Γερμανό φιλόσοφο η απλή μετάδοση

γνώσεων (πολυμάθεια), αλλά η ανάπτυξη των πνευματικών δυνάμεων του μαθητή (παιδεία). Και ο κύριος παράγοντας για αυτή την ανάπτυξη είναι ο σωστός χειρισμός της γλώσσας που πρέπει να αντιμετωπίζεται σαν κάτι το ζωντανό και με συναίσθηση του χρέους για το παρόν και το μέλλον της. Και η ανώτερη αποστολή των ιδρυμάτων είναι να βοηθήσουν ώστε από τα σπλάχνα του λαού να ξεπηδήσουν οι μεγάλες εκείνες προσωπικότητες, οι Δημιουργοί, *«που έχουν την αρματωσιά για έργα μεγάλα, προορισμένα να διαρκέσουν»*.

Αντίθετος, στην ανεξέλεγκτη διάδοση της «μόρφωσης» που καταστρέφει τους αμυντικούς μηχανισμούς κάθε λαού, απομακρύνοντάς τον από τα θρησκευτικά του ένστικτα, τα έθιμά του, τη γλώσσα και τους μύθους του κατηγορεί εκείνους που την επιδιώκουν ότι *«καταμάχονται τη φυσική ιεραρχία στη σφαίρα του πνεύματος, καταστρέφουν από τη ρίζα τις πιο υψηλές και πιο ευγενικές παιδευτικές δυνάμεις που αναδύονται από τα ασύνειδα βάθη της λαϊκής ψυχής, τις δυνάμεις που έχουν τον μητρικό προορισμό να κυοφορήσουν τον Διαλεχτό, να του δώσουν τη σωστή αγωγή, να τον φροντίσουν»*.

Αυτή η πολύ σύντομη παρουσίαση του βιβλίου και του δημιουργού του, που συνιστούμε στους αναγνώστες μας να το διαβάσουν προσεχτικά για να ανακαλύψουν τη φιλοσοφία απ' όπου πηγάζουν οι ιδέες αυτές για την παιδεία, θα κλείσει με μια σημείωση του Νίτσε για αυτές τις διαλέξεις: «Το βιβλίο αυτό προορίζεται για αναγνώστες γαλήνιους, για ανθρώπους που δεν τους έχει ακόμη παρασύρει η ιλιγγιώδης σπουδή της εποχής μας, μιας εποχής που κατρακυλάει, για ανθρώπους που εξακολουθούν να μην αισθάνονται καμιά ειδωλολατρική ευχαρίστηση από την εμπλοκή στους τροχούς του τώρα, επομένως για ανθρώπους που δεν έχουν συνηθίσει ακόμη να μετρούν την αξία των πραγμάτων ανάλογα με την εξοικονόμηση ή τη σπατάλη του χρόνου. Τούτο σημαίνει για πάρα πολύ λίγους ανθρώπους».

ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Σύμφωνα με τον εθνικοσοσιαλιστικό ορισμό, επιστήμη είναι η επί του φυλετικού αρχετύπου αξιωματικά θεμελιωμένη, αλλά διηνεκώς εξελισσόμενη γνώση του ανθρώπου για τις αιτίες των φαινομένων και τους καθολικούς νόμους που διέπουν τον Κόσμο, τη Φύση και τη Ζωή. Εφεξής, ο ορισμός αυτός θα αποδίδει το περιεχόμενο της εθνικοσοσιαλιστικής επιστήμης, που έχει παραδοσιακό χαρακτήρα και αντιπαρατίθεται στη συμβατική σύγχρονη επιστήμη, που έχει χαρακτήρα ωφελιμιστικό, χρησιμοθηρικό και ατομιστικό και την οποία εφεξής θα αποκαλούμε εβραιοφιλελεύθερη επιστήμη.

Οι βασικές διακρίσεις ανάμεσα στην παραδοσιακή εθνικοσοσιαλιστική επιστήμη και τη σύγχρονη εβραιοφιλελεύθερη, είναι οι εξής:

1. Η παραδοσιακή επιστήμη δέχεται την κατά φυσική νομοτέλεια, συμμετοχή του υποκειμένου - παρατηρητή στα κοσμικά δρώμενα. Έτσι, το υποκείμενο - παρατηρητής αλληλοεπιδρά διηνεκώς με το παρατηρούμενο αντικείμενο. Συνεπώς, η αιτιακή σχέση δεν είναι παρά μια αναγκαστική υπεραπλούστευση που γίνεται για να σμικρυνθεί ο κόσμος στα ανθρώπινα μέτρα και δεν αποδίδει καμιά «αντικειμενική» πραγματικότητα, όπως η σύγχρονη επιστήμη αποφαίνεται.

Στην εξέλιξη της αιτιακής σχέσεως, είναι αδύνατη η απομόνωση του διπόλου «αίτιο - αποτέλεσμα» από τον λοιπό κόσμο, ο οποίος παρεμβαίνει αποφασιστικά στην αιτιότητα μέσω της παρουσίας του υποκειμένου - παρατηρητή. Αλλά και όταν δεν υπάρχει υποκείμενο, τον ρόλο του υποκαθιστά ο διηνεκώς αλληλεπιδρών με το υπό εξέλιξη φαινόμενο κόσμος.

Μ' ένα λόγο: Ενώ για τη σύγχρονη επιστήμη είναι δυνατή η «αντικειμενική» αιτιότητα, δηλαδή η μελέτη της αλληλουχίας «αίτιο - αποτέλεσμα», για την παραδοσιακή επιστήμη αντίστοιχη υπό μελέτη αρμονική αλληλουχία οφείλει να είναι: «αίτιο - κόσμος - αποτέλεσμα». Έτσι, ένα πείραμα μέσα στο αυτό εργαστήριο δεν μπορεί να επαναληφθεί με ακρίβεια δύο φορές, γιατί στο μεταξύ τα άστρα (ο κόσμος) έχουν αλλάξει θέση. Κατά τον ίδιο τρόπο δεν μπορεί το ίδιο πείραμα να λάβει χώρα με ακρίβεια σε δύο διαφορετικά εργαστήρια, διότι οι χωροχρονικές συνθήκες, αλλά και τα παρατηρούντα υποκείμενα διαφέρουν.

2. Η πρώτη ανωτέρω διάκριση οδηγεί στη διαπίστωση ότι το υποκείμενο - παρατηρητής μπορεί, υπό ορισμένες συνθήκες, να παρέμβει ως καταλύτης στην υπό εξέλιξη αιτιακή σχέση ή πείραμα και να την επηρρεάσει προς μια κατεύθυνση, επικαλούμενο τον Κοσμικό Λόγο. Η αρχή αυτή ήταν θεμελιώδης σε παραδοσιακές επιστήμες, όπως η Αστρολογία (Μεταφυσική της Αστρονομίας), η Μαγεία (Μεταφυσική της Φυσικής) και η Αλχημεία (Μεταφυσική της Χημείας), τις οποίες η «αντικειμενική» σύγχρονη επιστήμη τόσο επιπόλαια και τόσο εγωιστικά αρνείται απόλυτα. Η ανέλιξη των επιστημών αυτών εδραιώθηκε σε μια χαμένη σήμερα αίσθηση του ανθρώπου, τη ΔΙΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΕΝΟΡΑΣΗ, που είναι η αξιώτερη θεραπαινίδα της παραδοσιακής γνώσεως.

3. Η παραδοσιακή επιστήμη είναι γνωστική και αρμονική, διότι διαθέτει ένα μεταφυσικό χαρακτήρα, που της χαρίζει την προοπτική του όλου, δηλαδή μια συνολική σύλληψη του κοσμικού Γίγνεσθαι και τη συνείδηση ότι κάθε υπό μελέτη αντικείμενο είναι αναπόσπαστο μέλος ενός οργανικού συνόλου, το οποίο με τη σειρά του ανήκει σε έτερο οργανικό σύνολο και έτσι είναι αδύνατη η μεμονωμένη θεώρησή του ανεξάρτητα από την οργανική ολότητα στην οποία συμμετέχει. Στην παραδοσιακή επιστήμη, κάθε άνθρωπος, κάθε όν, κάθε φαινόμενο έχει την κοσμική - βιολογική του ταυτότητα, την οργανική του θέση μέσα στον Κόσμο.

Αντίθετα, η σύγχρονη επιστήμη - υπηρέτης του ισοπεδωτικού πολιτισμού και των νόθων απαξιών του κυρίαρχου συστήματος, δεν έχει γνωστικό χαρακτήρα, αλλά χρησιμοθηρικό και ωφελιμιστικό. Επί πλέον, είναι αναλυτική, δηλαδή ενδιαφέρεται μόνο για το υπό εξέταση φαινόμενο, που αποκόπτει από την οργανική του ενότητα με τον Κόσμο, την οποία και αμελεί. Η επιστήμη του καιρού μας δεν είναι τίποτε περισσότερο από τεχνική πρόοδος, δηλαδή ανάπτυξη της τεχνολογίας. Ο ακατάσχετος ρυθμός τεχνολογικής ανάπτυξης ολοένα επιταχύνεται χωρίς μέτρο και συνείδηση των αληθινών αναγκών του ανθρώπου και των περιοριστικών όρων που επιβάλλουν οι φυσικοί νόμοι. Η σημερινή επιστήμη είναι άβουλος δεσμώτης του οικονομικού δόγματος, του καταναλωτισμού και των νόμων της αγοράς. Η ανεξέλεγκτη τεχνολογική ανάπτυξη, οδηγεί στην ακραία τεχνική εξειδίκευση, που με τη σειρά της παράγει την τεχνο-

κρατία και το είδωλο της κοινωνίας μας: τον τεχνοκράτη. Ο τεχνοκράτης είναι ο ψυχρός και αδίστακτος επιστήμονας της εποχής μας, που έχει αποπροσανατολίσει την επιστήμη από τον φυσικό της προορισμό.

Χωρίς κοσμοθεωρητική και φιλοσοφική ενατένιση του κόσμου, απογυμνωμένοι από αξίες και αρετές, αδυνατώντας να παρακολουθήσει τις εκφάνσεις της ηθικής συνείδησης, αυτός ο άξεστος των θαυμάτων θέτει τις εξειδικευμένες τεχνικές γνώσεις του στην υπηρεσία κάποιων αφεντικών, που τις αγοράζουν και τις πωλούν μέσω του χρήματος. Ο τεχνοκράτης είναι ο αστός - μαζάνθρωπος, που γεύεται την επιστημονική γνώση, αλλά αγνοεί την παιδεία και την παράδοση. Έτσι δεν δημιουργεί χάριν της επιστήμης και των αρχών της, αλλά παράγει χάριν της κατανάλωσης και των αφεντικών της. Ο τεχνοκράτης είναι το πλέον επικίνδυνο προϊόν του κυρίαρχου συστήματος, διότι κατασκευάστηκε έτσι ώστε να κατέχει το όπλο της επιστημονικής γνώσης και ταυτόχρονα να αγνοεί τον λόγο της επιστήμης.

4. Η σύγχρονη επιστήμη διέπεται από μια αφελή οίηση, γέννημα ενός απροσμέτρητου εγωισμού, διότι της διαφεύγει η τραγική προοπτική του χρόνου, δηλαδή ακριβώς εκείνη η παράμετρος που χαρακτηρίζει την παραδοσιακή επιστήμη. Η σύγχρονη επιστήμη, με ζωή δύο εκατονταετηρίδων, είναι τόσο κατακυριευμένη από την αλλαζονεία της αυθεντίας της, ώστε θεωρεί ότι δύναται να περιφρονεί και να χλευάζει μια συσσωρευμένη παραδοσιακή γνώση πολλών αιώνων. Έτσι, λοιδορεί παραδοσιακές επιστήμες όπως η Αστρολογία, η Μαγεία, η Αλχημεία, η εσωτερική φιλοσοφία, που αν μη τι άλλο έχουν να επιδείξουν ζωή δεκάδων αιώνων, αναγόμενες στις απώτατες καταβολές της ανθρώπινης ύπαρξης και στις πηγές του μύθου της ζωής.

Μέσα στην αχαλίνωτή της υπεροψία, δεν υποψιάζεται καν την πιθανότητα να έχει απελπιστικά αστοχήσει στην αξιωματική της θεμελίωση, ώστε να είναι τα δικά της πορίσματα ανεπαρκή για την κατανόηση και την ερμηνεία του εμπειρικού αποστάγματος της παραδοσιακής σοφίας. Αν για παράδειγμα η σύγχρονη φυσική αδυνατεί να ερμηνεύσει την λεπτοφυή επιρροή των πλανητών και των άστρων στη ζωή του ανθρώπου, δεν δικαιούται να διακωμωδεί την αστρολογία, που έχει ζωή και παράδοση 50 αιώνων, αλλά αντίθετα υποχρεούται να θέσει υπό αμφισβήτηση τις αρχές και την αξιωματική της θεμελίωση και πιθανόν να αναθεωρήσει τα πορίσματά της, με στόχο την κατάκτηση της αληθούς γνώσεως.

6. Η σύγχρονη επιστήμη θεωρεί ότι η εξέλιξη της γνώσεως είναι γραμμική. Δηλαδή ότι το επίπεδο των γνώσεων που κατέχει σήμερα η επιστήμη στη γη, είναι ανώτερο από το αντίστοιχο κάθε προηγούμενης ιστορικής περιόδου και κατώτερο από εκείνο κάθε μελλοντικής. Η θέση αυτή, προϊόν υπέρμετρης αλλαζονείας και εγωισμού, θεωρείται αφελής και ξεπερασμένη από την παραδοσιακή επιστήμη, η οποία πιστεύει ότι ακριβώς αυτή η πεποίθηση αποδεικνύει πως η σύγχρονη επιστήμη διέρχεται τη νηπιακή της ηλικία χωρίς ελπίδα να ανδρωθεί, όσο παραμένει δέσμια του εβραιοφιλελευθερισμού.

Για την παραδοσιακή επιστήμη υπήρχαν προηγούμενοι πολιτισμοί πάνω στη γη, που ήταν πολύ πιο προηγμένοι επιστημονικά. Εκχειλίζουσα ανάμνηση αυτών των πολιτισμών είναι η παραδοσιακή γνώση που πλανάται μέσα στους αιώνες και αναμένει από την παραδοσιακή επιστήμη, αφού την αναγνωρίσει και την οικειωθεί, να την αποκαλύψει ξανά στον κόσμο.

Για να λάβουμε μια πρακτική εικόνα της διάστασης μεταξύ παραδοσιακής εθνικοσοσιαλιστικής και σύγχρονης εβραιοφιλελεύθερης επιστήμης, θα αναφερθούμε σε μερικά παραδείγματα:

1. Παραθέτουμε κλάδους της παραδοσιακής επιστήμης, άγνωστους στην εποχή μας ή επιδεικτικά παραμελημένους και απαγορευμένους:

Φυλετική Ανθρωπολογία.
Κοινωνική Βιολογία.
Λαϊκή Ψυχολογία.
Συγκριτική Γλωσσολογία.
Κοσμολογία - Κοσμοσοφία.
Εσωτερική Φιλοσοφία.
Μαγεία και Αλχημεία.
Αστρολογία.
Ευγονική
Βοτανολογία.
Ανθρωπο - φυσιολογία.
Στατιστική Υγιεινολογία.
Γεωπολιτική.

2. Η σύγχρονη ιατρική απομονώνει ένα πάσχον όργανο του ανθρώπινου οργανισμού, παραδείγματος χάριν το συκώτι και χρησιμοποιεί για τη θεραπεία κοινή φαρμακευτική αγωγή, συνήθως χημική, στηριζόμενη στην αρχή: «όλα τα συκώτια είναι ίδια». Η σύγχρονη ιατρική δεν θεωρεί τον άνθρωπο πάσχοντα, αλλά το συκώτι του.

Αντίθετα φυσική αγωγή χρησιμοποιεί η παραδοσιακή ιατρική, που θεωρεί ότι το συκώτι είναι όργανο ενός ανθρώπινου όντος ριζικά διάφορου από οποιαδήποτε άλλο ανθρώπινο ον. Ενός ατόμου με ιδιαίτερη κοσμική - βιολογική ταυτότητα, μέρους ενός οργανικού όλου που λέγεται λαϊκή κοινότητα και φυλή.

Για την παραδοσιακή ιατρική όλα τα συκώτια **δεν** είναι ίδια, ώστε κάθε πάσχων άνθρωπος να τυγχάνει ιδιαίτερης θεραπευτικής αγωγής, ανάλογης προς την ιδιοσυγκρασία του και όχι προς το είδος της διαγνωσμένης ασθένειάς του.

3. Είναι γνωστό πως ο εθνικοσοσιαλιστής επιστήμονας Όττο Χαν, ήταν ο πρώτος επιστήμονας που διέσπασε το άτομο. Μαζί με τον διάσημο Βέρνερ Χάιζενμπεργκ μελέτησαν τη διάσπαση του ατόμου, αλλά έμειναν κατάπληκτοι βλέποντας μετά το τέλος του πολέμου την κατεύθυνση της εβραιοφιλελεύθερης επιστήμης που κατασκεύασε την ατομική βόμβα. Όπως διαβεβαίωσαν τους δυτικούς επιστήμονες, καίτοι ήταν πολλά βήματα εμπρός, δεν θα κατεύθυναν ποτέ τις έρευνές τους ως εθνικοσοσιαλιστές προς την κατασκευή ατομικής βόμβας, ακριβώς διότι είχαν διαγκώνει τις τραγικές συνέπειες της χρήσης της ατομικής ενέργειας για το ανθρώπινο γένος και το φυσικό περιβάλλον γενικότερα. Αυτή η ευαισθητοποίηση ως προς τον φυσικό τρόπο ζωής είναι η ουσιαστικότερη διάσταση της εθνικοσοσιαλιστικής βιοθεωρίας και καμιά επιστημονική διαστροφή ή πολιτική και υλική σκοπιμότητα δεν θα μπορούσε να την αναιρέσει, ακόμα ούτε και το αντάλλαγμα της νίκης στον μεγάλο πόλεμο.

4. Η εμβίωση των εθνικοσοσιαλιστικών αξιών απαγορεύει τη χρήση της ατομικής ενέργειας με τα αμφίβολα ωφέλη της. Η παραδοσιακή επιστήμη αρνείται τη χρησιμότητα της ατομικής ενέργειας, έστω και για «ειρηνικούς» σκοπούς, διότι γνωρίζει πως στο παρελθόν ήταν η αιτία μαζικής εξοντώσεως γήινων πολιτισμών. Η εβραιοφιλελεύθερη επιστήμη την ενθαρρύνει με όλους τους τρόπους, χάριν του καταναλωτισμού και του ατομοκεντρικού ωφελιμισμού.

5. Το πείραμα με την ανάπτυξη των τηλεκατευθυνόμενων βλημάτων καθυστέρησε σημαντικά και ίσως αποφασιστικά εξ αιτίας των ερευνών των εθνικοσοσιαλιστών επιστημόνων, γι' αυτό που χλευαστικά ονομάστηκε από τους δυτικούς ως «αντίδραση του ουρανού».

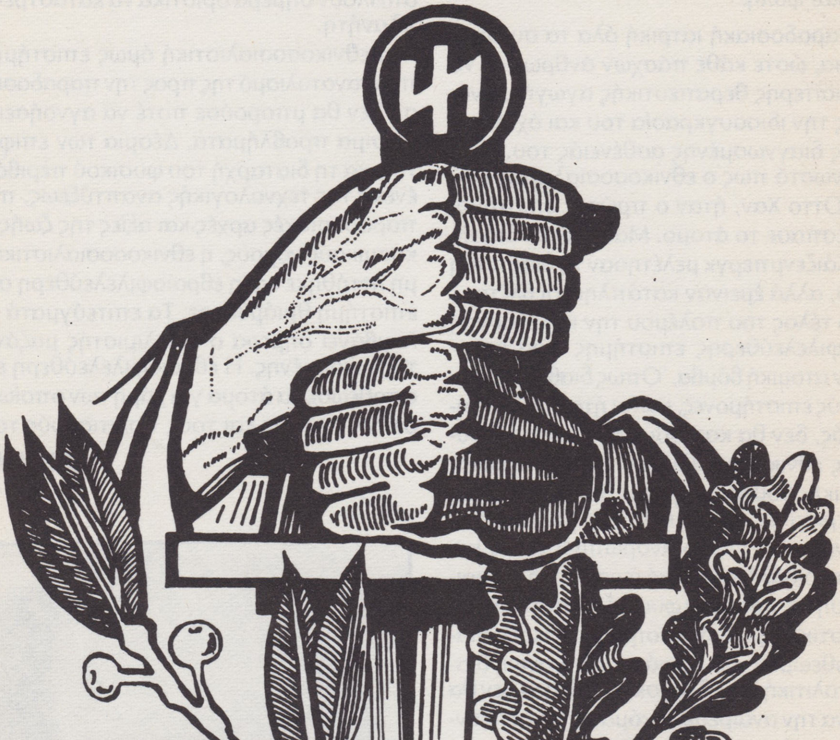
Στην πραγματικότητα οι εθνικοσοσιαλιστές ήθελαν να ελέγξουν τις τυχόν διαταραχές του φυσικού περιβάλλοντος από τις τροχιές των βλημάτων αυτών και την καύσιμη ύλη τους, που πιθανόν θα μόλυνε καθοριστικά τη στρατόσφαιρα. Για τέτοιου είδους προβλήματα η εβραιοφιλελεύθερη επιστήμη αδιαφορούσε. Έως ότου προέκυψε η βαριά και σχεδόν αναντίστρεπτη μόλυνση του περιβάλλοντος, η τρύπα του όζοντος και όλα τα υποπαράγωγα της αλόγιστης τεχνολογικής ανάπτυξης που απειλούν σήμερα οριστικά να καταστρέψουν τον πλανήτη.

Η εθνικοσοσιαλιστική όμως επιστήμη, με τον προσανατολισμό της προς την παραδοσιακή γνώση δεν θα μπορούσε ποτέ να αγνοήσει αυτά τα κρίσιμα προβλήματα. Δέσμια των επιφυλάξεών της για τη διαταρχή του φυσικού περιβάλλοντος ένεκα της τεχνολογικής αναπτύξεως, πιστή στις παραδοσιακές αρχές και αξίες της ζωής και τους κοσμικούς νόμους, η εθνικοσοσιαλιστική επιστήμη ηττήθηκε και η εβραιοφιλελεύθερη σύγχρονη επιστήμη θριάμβευσε. Τα επιτεύγματά της απολαμβάνει σήμερα ο ωφελιμιστής μαζάνθρωπος της οικουμένης. Η εβραιοφιλελεύθερη επιστήμη αποθέωσε τα άτομα για χάρη των οποίων σκότωσε τους λαούς και τους πολιτισμούς τους.

ΙΩΝ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Ο Heisenberg, ένας εθνικοσοσιαλιστής επιστήμων.

'ΤΙΜΗ ΜΑΣ Η ΠΙΣΤΙΣ'

ΝΕΑ ΑΠ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΑΛΛΙΑ

● Το πιο δυναμικό εθνικιστικό κίνημα στη χώρα αυτή και κατά τη γνώμη μας ένα από τα 3-4 καλύτερα στον κόσμο, είναι το P.N.F.E. - Γαλλικό και Ευρωπαϊκό Εθνικιστικό Κίνημα, του οποίου ηγείται ο παλιός αγωνιστής του O.A.S. Claude Cornilleau. Το P.N.F.E. έχει κατορθώσει μέσα σε δύο μόνο χρόνια υπάρξεως να αποτελέσει πόλο συσπειρώσεως της γαλλικής νεολαίας σε βαθμό που να ανησυχεί τους κυβερνητικούς κύκλους και ιδιαίτερα τον αριστεριστή υπουργό της αστυνομίας Joxe, ο οποίος ηγείται της εκστρατείας για την απαγόρευση του P.N.F.E. Τελευταία, μάλιστα, απαγόρευσε συγκέντρωση και πορεία του Κινήματος στις 14 Μαΐου, ημέρα της Jeanne d' Arc, με την ελπίδα ότι τα πιο ενθουσιώδη μέλη του θα αψηφούσαν την απαγόρευση και θα του δινόταν έτσι η ευκαιρία να τα συλλάβει και να ενισχύσει ακόμα περισσότερο τη θέση του για απαγόρευση του P.N.F.E. Με εκπληκτική όμως πειθαρχία και παρά τις εκτεταμένες προετοιμασίες τους για τη μέρα αυτή, τα μέλη και οι υποστηρικτές του P.N.F.E. δεν προέβησαν σε καμιά πράξη βίας, αλλά διοργάνωσαν μια πολύ επιτυχημένη συγκέντρωση σε κλειστό χώρο, στην οποία συμμετείχαν και αντιπροσωπείες από το Βέλγιο, την Ολλανδία και την Ελβετία.

Εκείνο που κάνει το P.N.F.E. να ξεχωρίζει, είναι η επιτυχία των πολιτικών του εκδηλώσεων, επιτυχία που δεν αποβαίνει εις βάρος της ιδεολογικής καθαρότητας του Κινήματος. Ο Claude Cornilleau παρουσιάζει ξεκάθαρα τον προσανατολισμό του Κινήματος στην πανηγυρική του ομιλία για τη δεύτερη επέτειο του P.N.F.E. στις 2 Απριλίου αυτού του χρόνου:

«...Ήμουν και είμαι πεπεισμένος ότι ένας διεθνής εχθρός πρέπει να αντιμετωπίζεται με μια διεθνή δύναμη. Ο Εθνικισμός μόνο για τη Γαλλία, ο Εθνικισμός του Maurras, είναι σήμερα τελείως αναχρονιστικός. Μπροστά στον διεθνή Εβραίο ο οποίος παρουσιάζεται με τη διπλή μορφή του απάτριδος καπιταλισμού και του μπολσεβικισμού, μπροστά σε ένα τέτοιο τερατώδες εγχείρημα διεθνοποιήσεως, είμαστε αποφασισμένοι να αντιτάξουμε την ένωση όλων των εθνικισμών της Ευρώπης, την ένωση όλων των εθνικιστικών κομμάτων των φυλετικών αδελφών μας και αυτό συμπεριλαμβάνει και αυτούς των ΗΠΑ και της Νοτίου Αφρικής! (...).

»...Σε τι συνίσταται λοιπόν ο δικός μας ο εθνικισμός; Δεν είναι μια ετικέττα για να μπούμε στην πολιτική. Δεν είναι μια απλή πολιτική θεωρία που βολεύει όλους και που ικανοποιεί όλους. Ο δικός μας εθνικισμός είναι ένα πλήρες και τέλειο όραμα του κόσμου, στην πραγματικότητα είναι μια αληθινή νέα θρησκεία...».

Επιφυλασσόμεθα να γράψουμε περισσότερα για το P.N.F.E. στο άμεσο μέλλον. Για όσους θέλουν να επικοινωνήσουν μαζί τους ή να εγγραφούν συνδρομητές στο μηνιαίο όργανο του κινήματος «Tribune Nationaliste», η διεύθυνσή τους είναι: B.P. 135, 77490 Chelles - Les - Coudreaux, France.

● Οι θέσεις των εβραίων για την ιστορία του Β' Παγκ. Πολέμου καταρρέουν καθώς όλο και περισσότεροι προβληματισμένοι πολίτες διαπιστώνουν ότι τα περί φούρνων και ολοκαυτωμάτων είναι ασύστολα ψεύδη. Οι αντιδράσεις των εβραίων σε κάθε τέτοια διαπίστωση, αντιδράσεις υστερίας που ενορχηστρώνονται από ψυχοπαθείς τύπου Wiesenthal και Kahane, φαίνεται ότι βλάπτουν ακόμη περισσότερο τους ίδιους και εξωθούν το κοινό στη μελέτη των αναθεωρητών ιστορικών που, με την καθαρή, αντικειμενική και ολόπλευρη έρευνα του Β' Παγκ. Πολέμου και του Εθνικοσοσιαλισμού προσφέρουν μια προσέγγιση απείρως ελκυστικότερη από τα τηλεοπτικά σκουπίδια του τύπου «άνεμοι του πολέμου», τα οποία δεν

πείθουν πια ούτε τα μικρά παιδιά. (Για του λόγου το αληθές μπορεί κανείς να ρίξεις μια ματιά στα ποσοστά ακροαματικότητος του εν λόγω «σήριαλ»).

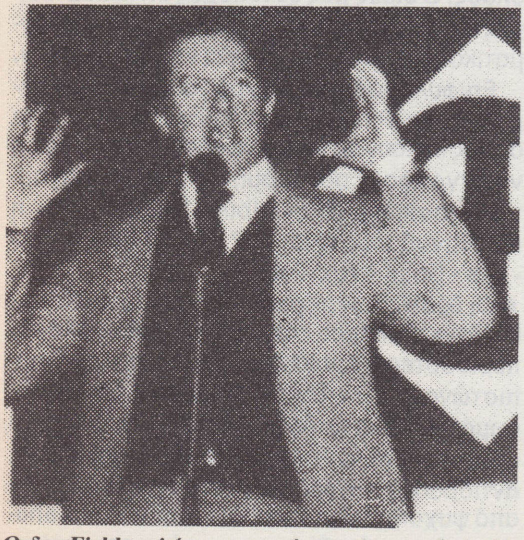
Πρόσφατα (5 Απριλίου) στη Γαλλία μια δημοσκόπηση του κοινού πάνω στο θέμα του ιστορικού αναθεωρητισμού πάνω σε μεγάλο δείγμα (3.418 ερωτηθέντες), έδωσε τα εξής αποτελέσματα:

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αυτοί που αρνούνται την ύπαρξη των θαλάμων αερίων είναι παραχαράκτες της ιστορίας;
ΝΑΙ: 38%, ΟΧΙ: 59%, Άλλη γνώμη: 3%

ΕΡΩΤΗΣΗ: Υποστηρίζετε αυτούς που ισχυρίζονται ότι πρέπει να μιλάμε χωρίς συνθήματα και κραυγές για τον Αδ. Χίτλερ;
ΝΑΙ: 68%, ΟΧΙ: 31%, Άλλη γνώμη: 1%.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τι σας προξενεί η προσωπικότητα του Αδ. Χίτλερ;
Μίσος: 37%, Μου είναι αδιάφορος: 16%, ΜΕ ΓΟΗΤΕΥΕΙ: 47%.

Φαίνεται ότι παρά τις αδιάκοπες προσπάθειες πλύσεως εγκεφάλου, η Ευρώπη αρχίζει να ξυπνά...

Ο δρ. Fields μιλά στη συγκέντρωση στο Pulaski.

ΗΠΑ

● Το Pulaski της πολιτείας Tennessee είναι μια μικρή και μάλλον αδιάφορη πόλη, αλλά είναι πασίγνωστη στις ΗΠΑ και πιο πέρα ακόμη γιατί εκεί, τον Δεκέμβριο του 1865, πέντε αξιωματικοί του στρατού των Νοτίων, με επικεφαλής τον στρατηγό Nathan Bedford Forest ίδρυσαν την Ku Klux Klan και έτσι έσωσαν τον Νότο από κυριολεκτική γενοκτονία. Τον Δεκέμβριο της χρονιάς που πέρασε, πατριώτες των ΗΠΑ συγκεντρώθηκαν στο Pulaski για να διαδηλώσουν την αντίθεσή τους στην καθιέρωση εθνικής αργίας για τον Martin Luther King. Παρά την καταρρακτώδη βροχή, 400 πατριώτες, που είχαν έρθει από άλλες πόλεις και περισσότεροι από 1.000 κάτοικοι του Pulaski παρέμεναν όρθιοι ώρες ολόκληρες για να ακούσουν μερικούς από τους πιο εμπνευσμένους ρήτορες του αγώνα για την υπεράσπιση των Λευκών στις ΗΠΑ, όπως ο αιδεσιμώτατος Richard Buter και ο δρ. Fields, εκδότης της μηνιαίας εφημερίδας Truth at Last.

● Οι ΗΠΑ είναι ένα κράτος που φαίνεται ότι διαλύεται πλέον οριστικά. Καθώς τα πυροτεχνήματα της οκταετίας του κλόουν - προέδρου σβήνουν, ο διάδοχός του φαίνεται να μην ξέρει από πού ν' αρχίσει και πού να τελειώσει: ανεργία, νέο κύμα φτώχειας (το 10% των Αμερικανών υποσιτίζεται!), AIDS, ναρκωτικά, διάλυση των πόλεων. Αυτό το τελευταίο παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον: οι πόλεις που έχουν μη Λευκό δήμαρχο απογυμνώνονται από τα καλύτερα στοιχεία του πληθυσμού τους και μεγάλες εκτάσεις τους, κάποτε γεμάτες από κτίρια και ανθρώπους που έσφυζαν από ζωή, είναι σήμερα έρημοι, γεμάτοι χαλάσματα, όπου συμμορίες νέγρων αλληλοσφάζονται για την κυριότητα του νέου μέσου συναλλαγής του «κρακ». Η πρωτεύουσα των ΗΠΑ κατοικείται κατά 71% από νέγρους και είναι – καθόλου παράξενο – και η πρωτεύουσα του εγκλήματος των ΗΠΑ και ίσως και ολόκληρης της γης. Ο νέγρος δήμαρχος της Washington παίζει ενεργό ρόλο στη διακίνηση του «κρακ»: η αστυνομία της πόλεως δεν είναι ίποτα άλλο παρά η συμμορία του δημάρχου η οποία ανταγωνίζεται άλλες συμμορίες για τον έλεγχο ευρύτερων περιοχών.

Αυτή είναι η εικόνα της Αμερικής σήμερα. Το κράτος που πίστεψε ότι μπορεί να βασιστεί πάνω σε οικονομικές συναλλαγές και όχι στην κοινότητα τους αίματος, καταρρέει. Το τελικό κτύπημα ίσως δεν αργήσει. Πιθανότατα θα είναι μια εισβολή εκατομμυρίων πεινασμένων σκουρόχρωμων πλασμάτων από το γειτονικό Μεξικό που γνωρίζει μια δημογραφική έκρη-

ξη άνευ προηγουμένου. Οι ενοπομείναντες Λευκοί θα κοιτούν σαν υπνωτισμένοι τα απομεινάρια των θεσμών και των έργων τους. Το τέλος της πάλαι ποτέ «γης της επαγγελίας». Αλλά όποιος σπέρνει ανέμους θερίζει θύελλες.

ΝΟΤΙΟΣ ΑΦΡΙΚΗ

● Στη χώρα αυτή διεξάγεται σήμερα η μεγάλη μάχη της Λευκής Φυλής. 6.000.000 Λευκοί αγωνίζονται για την επιβίωσή τους απέναντι σε 29.000.000 αλλόφυλους. Πολλά χρόνια πριν, στα 1948, το Εθνικό Κόμμα που μόλις τότε είχε συγκεντρώσει την απόλυτη πλειοψηφία, πρωτοεφάρμοσε το σύστημα του Apartheid το οποίο στόχευε στον πλήρη διαχωρισμό των Λευκών από τους αλλόφυλους σε κάθε εκδήλωση της ζωής. Δυστυχώς από τότε μέχρι τώρα πολλά άλλαξαν στο Εθνικό Κόμμα. Οι λαμπροί παλιοί ηγέτες του όπως ο δρ. Malan και ο Verwoerd δεν υπάρχουν πια. Οι Εβραίοι, οι οποίοι χρόνια τώρα καταληστεύουν τον τεράστιο ορυκτό πλούτο της χώρας, κατάφεραν σε σύντομο χρονικό διάστημα να διαβρώσουν το Εθνικό Κόμμα και να εξασφαλίσουν ακόμη μεγαλύτερη ασυδοσία. Σήμερα, η Νότιος Αφρική έχει την πιο φιλοεβραϊκή πολιτικού του κόσμου.

Μπροστά σε μια τέτοια κατάσταση και αντιμετωπίζοντας το ενδεχόμενο της παροχής δικαιώματος ψήφου στους αλλόφυλους, πράγμα που θα σήμαινε την ολοσχερή πολιτιστική και φυσική εξόντωση των Λευκών, οι Εθνικιστές της Νοτίου Αφρικής δεν μπορούσαν παρά να αντιδράσουν. Κόμματα του κοινοβουλίου όπως το H.N.P. και το Συντηρητικό Κόμμα και εξωκοινοβουλευτικοί σχηματισμοί, όπως το μεγάλο λαϊκό κίνημα του Eugene Terreblanche, το A.W.B. - Κίνημα Αντιστάσεως των Αφρικάανερς, μάχονται ότι πια για τη διατήρηση του Apartheid, το οποίο με τα σημερινά δημογραφικά δεδομένα είναι τελείως ανεπαρκές, αλλά για τη δημιουργία ενός τελείως ξεχωριστού νέου κράτου, βασισμένου στις λαμπρές παραδόσεις των Μπόερς, των πρώτων ηρωικών κατοίκων της χώρας, χωρίς νέγρους και άλλους αλλόφυλους. Κάτι τέτοιο βέβαια είναι τελείως αντίθετο με τα συμφέροντα των σιωνιστών που λυμαίνονται τη χώρα. Στόχος τους είναι να κάμψουν τελείως το φρόνημα των Λευκών για να μην παρεμποδίζονται οι δραστηριότητες των οικονομικών τους κύκλων από απαιτήσεις για εθνική ανεξαρτησία. Αλλά παρά τον έλεγχο που εξασκούν στην κυβέρνηση της χώρας, τους είναι αδύνατον να τα βάλουν κατά μέτωπο με τον Terreblanche και το A.W.B. Έτσι χρησιμοποιούν πλάγια μέσα: Διαβολές και συκοφαντίες κάθε μορφής που αφορούν την προσωπική ζωή του Terreblanche διοχετεύονται καθημερινά στον φιλοσιωνιστικό τύπο. Παράλληλα, επιχειρείται η ολοκληρωτική επαγγελματική, ψυχολογική και – γιατί όχι – φυσική εξόντωση επιφανών προσωπικοτήτων που θα μπορούσαν να παίξουν ηγετικό ρόλο στον αγώνα των Λευκών. Αυτή είναι η περίπτωση του καθηγητή Schabort και του B.B.B.

Ο Johannes Schabort, 52 ετών, γεννήθηκε στο Stellenboesch, τη μητρόπολη του Λευκού φυλετισμού. Η εντυπωσιακή πανεπιστημιακή

του καρριέρα στον τομέα της βιοχημείας, τελείωσε όταν εξαναγκάστηκε σε παραίτηση από το πανεπιστήμιο του Rand λόγω των αντισιωνιστικών θέσεών του. Από το 1985 ασχολήθηκε αποκλειστικά με το B.B.B. - Λευκό Απελευθερωτικό Κίνημα, το οποίο ίδρυσε ο ίδιος, όχι για να προσθέσει ένα ακόμη πολιτικό κόμμα στα ήδη υπάρχοντα, αλλά για να δημιουργήσει ένα βήμα από το οποίο θα γινόταν ακουστή η φωνή του Λευκού Εθνικισμού σε όλη της την καθαρότητα. Το B.B.B. (όπως και το A.W.B. εξάλλου) δεν φτιάχτηκε για ψήφους και για εκλογές· η κυριαρχία των σιωνιστών δεν θα το άφηνε να συμμετάσχει. Όπως φάνηκε τελικά όμως, οι σιωνιστές δεν άντεχαν και να το αφήσουν να υπάρχει. Οι θέσεις του για δημιουργία τελείως ανεξάρτητου Λευκού κράτους, για εκδίωξη των Εβραίων από τη χώρα, για αποδέσμευση από το χρηματιστηριακό κεφάλαιο, για αναγνώριση των βιολογικών πραγματικοτήτων, είχαν γίνει ενοχλητικά δημοφιλείς. Έτσι, με υπουργική απόφαση της 17ης Νοεμβρίου 1988 το B.B.B. κηρύσσεται παράνομο, ενώ ο Schabort τίθεται υπό περιορισμόν στο σπίτι του. Μέχρι σήμερα, ο Schabort είναι ουσιαστικά φυλακισμένος. Γύρω από το σπίτι του περιπολούν τεθωρακισμένα οχήματα και τη νύχτα φωτίζεται από δυνατούς προβολείς. Όμως τα πράγματα δεν θα είναι για πάντα έτσι. Είναι πολλοί αυτοί που βλέπουν για ποιους δουλεύουν οι ανώτεροι κρατικοί παράγοντες της Ν. Αφρικής που αφήνουν τον δολοφόνο Mandela και τους περί αυτόν, συμπεριλαμβανομένου και του πιθήκου Tutu, ελεύθερους, ενώ καταδιώκουν Λευκούς για ανύπαρκτα αδικήματα. Η πίεση για την απελευθέρωση του Schabort μεγαλώνει και η κυβέρνηση θα πρέπει να αντιμετωπίσει τη συνεχώς ογκούμενη δυσαρέσκεια των Λευκών που ίσως οδηγήσει σε ανατροπή στις επόμενες εκλογές της κυβερνήσεως του Εθνικού Κόμματος με ό,τι αυτή συνεπάγεται.

ΚΑΝΑΔΑΣ

● Η είδηση έρχεται καθυστερημένα, αλλά πιστεύουμε ότι αξίζει: το N.P.C. - Εθνικιστικό Κόμμα του Καναδά, μια οργάνωση που εδώ και πολλά χρόνια υποστηρίζει ανυποχώρητα τα δικαιώματα των Λευκών δοκίμασε για πρώτη φορά τη δύναμή του στις δημοτικές εκλογές του Καναδά που έγιναν στις 14 Νοεμβρίου του περασμένου χρόνου. Λόγω των ισχνών μέσων αποφασίστηκε η συμμετοχή μόνο στο κέντρο του Toronto και στα προάστειά του, Scarborough και East York. Όπως μας πληροφορεί η Ελληνίδα γραμματέας δημοσίων σχέσεων του N.P.C. Άννα Λαδά, τα αντίστοιχα ποσοστά που έλαβε το κίνημα ήταν 1,5%, 2% και 3%.

ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

● Νέες πραγματικότητες διαμορφώνονται υπό την πίεση των εθνικιστικών ρευμάτων στη χώρα αυτή. Σήμερα, σε κάθε στρατιωτική μονάδα της Σοβιετικής Ενώσεως, σε κάθε πολεμικό πλοίο της, σε κάθε αστυνομικό τμήμα, υπάρχει σε περίοπτη θέση το τελευταίο τεύχος ενός μικρού περιοδικού με το όνομα Pamyat (Μνήμη). Είναι το όργανο του τυπικά παράνομου εθνικιστικού ρωσικού κινήματος με το ίδιο όνομα. Πλήρης άρνηση του Σοβιετικού πολιτικού, οικονομικού και κοινωνικού συστήματος, τιμή στις παραδόσεις των τσάρων, άρνηση οτιδήποτε μη ρωσικού και μαχητικός αντιεβραϊσμός είναι τα χαρακτηριστικά του. Λέγεται ότι υποστηρικτές του κινήματος Pamyat, που κατέχουν υψηλές θέσεις, είναι αυτοί που πρωτοστατούν στην κίνηση για την εκδίωξη των ρωσοεβραίων προς τις ΗΠΑ και το Ισραήλ.

ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΣ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΜΑΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ενώ στην πατρίδα μας οι πάντες και τα πάντα ασχολούντο με τις εκλογές που έγιναν μέσα σε ένα κλίμα που πρωταγωνιστούσαν τα οικονομικά σκάνδαλα, οι γυμνές φωτογραφίες, οι αλληλοκατηγορίες και οι αθρόες προεκλογικές παροχές, ένα κλίμα που προσβάλλει κάθε κάτοικο αυτής της χώρας, οι Τούρκοι φροντίζουν να εκμεταλλευτούν αυτήν την περίοδο, όπως κάνουν πάντα σε περιόδους αναστάτωσης και σύγχυσης.

Κατ' αρχάς αθετούν τις πολυδιαφημισμένες συμφωνίες του Νταβός σχετικά με το θέμα των Ελληνικών περιουσιών στην Κωνσταντινούπολη, όπως προκύπτει από δημοσιεύματα του Τύπου σχετικά με το μυστικό διάταγμα που χρησιμοποιούν τα τουρκικά δικαστήρια για να βγάλουν τις αποφάσεις τους εις βάρος των Ελλήνων δικαιούχων, αφού βέβαια περίμεναν πρώτα να υπογράψουμε το πρωτόκολλο σύνδεσης ΕΟΚ - Τουρκίας που αποτελεί ένα μεγάλο βήμα για την είσοδό τους στην Ευρώπη.

Μεθοδεύεται η μετατροπή της εκκλησίας της Αγίας Σοφίας σε τζαμί, όπως ζήτησε σε ομιλία του ο αρχηγός της αντιπολίτευσης Ντεμιρέλ και επιμόνως ζητείται από τουρκικές εφημερίδες. Και οι δυο αυτές προκλητικές ενέργειες πέρασαν απαρατήρητες από το σύνολο του ελληνικού λαού και προκάλεσαν μόνο χλιαρές αντιδράσεις, για τους τύπους, της κυβέρνησης.

Επίσης, υποκύπτοντας στις πιέσεις των Τούρκων η «εθνικά υπερήφανη» κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με τη σιωπηλή συγκατάθεση όλης της αντιπολίτευσης, δεν θα προχωρήσει τελικά στις απολοτριώσεις τουρκικών κτημάτων στην Κομοτηνή, ούτε και θα προωθήσει το νομοσχέδιο για την επιλογή των Μουφτήδων ενώ δεν θα επιβάλλει τον φόρο των 100 δολαρίων για όσους πηγαίνουν δεύτερη φορά στη χώρα αυτή. Στην αεροπλοΐα περιόρισε το όριο ύψους του ελέγχου του εναέριου χώρου μας στα 46.000 πόδια, ενώ οι διεθνείς κανόνες ορίζουν ότι δεν υπάρχει τέτοιο όριο ύψους. Δηλαδή με αυτή την παραδοχή τα τουρκικά αεροπλάνα μπορούν να πετάνε πάνω από την Ελλάδα αρκεί να είναι πάνω από τα 46.000 πόδια! Όλοι μπορούν να καταλάβουν τι σημαίνει αυτό και πόσο επικίνδυνο είναι για την εθνική μας ασφάλεια. Πλήθος άλλων παρόμοιων παραχωρήσεων έχουν γίνει χωρίς να υπάρξει ούτε ένα αντάλλαγμα από την άλλη πλευρά στο Κυπριακό και στο Αιγαίο. Αντιθέτως οι προκλήσεις και οι απαιτήσεις γίνονται συνεχώς εντονότερες.

Στην Δ. Θράκη οι Τούρκοι εκμεταλλευόμενοι τον εκλογικό νόμο, που χάριν των κομματικών του συμφερόντων έφτιαξε το ΠΑΣΟΚ μη λαμβάνοντας υπ' όψη τον κίνδυνο αυτό, κατέβασαν υποψήφιους για να υπερασπίσουν τα συμφέροντα της μειονότητας! Στο νομό Ροδόπης μάλιστα κατέβηκαν δεδηλωμένοι πράκτορες της Άγκυρας όπως ο γιατρός Α. Σαδίκ, ο οποίος ενώ επρόκειτο να δικασθεί, ύστερα από πιέσεις Τούρκων βουλευτών όχι μόνο σταμάτησε κάθε δίωξη εναντίον του αλλά πάει και για βουλευτής. Ο μειονοτικός αυτός συνδυασμός που ονομάσθηκε «Γκιουβέν», δηλαδή «Εμπιστοσύνη» σε ανακοίνωσή του, όπου ζητάει την ψήφο των μουσουλμάνων, αναφέρει μεταξύ άλλων: «...Τα δεινά της μειονότητας που άρχισαν επί χούντας, συνεχίστηκαν και μετά το 1974 και συνεχίζονται μέχρι σήμερα. Στόχος της διοίκησης είναι να μας εκδιώξει από το **πάτριο** (!) έδαφος της Δ. Θράκης χρησιμοποιώντας σαν όργανα, άτομα σαν τον Αχμέτ Μεχμέτ... Με την βοήθεια του Θεού και την δική σας υποστήριξη, θα αναλάβουμε αγώνα εναντίον των αδικιών που υφίσταται εδώ και 20 χρόνια η μειονότητα, με παραστάσεις στα υψηλότερα κλιμάκια της κυβέρνησης και στη συνέχεια σ' όλες τις παγκόσμιες οργανώσεις με στόχο την επίλυση των χρόνιων προβλημάτων μας». Ήδη ένας μειονοτικός βουλευτής εξελέγη και ως Έλληνας υπήκοος θα χρησιμοποιεί αυτή την ιδιότητα για να διαμαρτύρε-

ται κατά της Ελλάδας στο εξωτερικό! Και ήδη έγινε η αρχή με το Πακιστάν, μουσουλμανική χώρα και φανατική σύμμαχος της Τουρκίας, που έκανε διάβημα στο υπουργείο Εξωτερικών διαμαρτυρόμενη για την «καταπίεση» της μουσουλμανικής μειονότητας. Αλλά για να αντιληφθούμε σε πιο σημείο εθνικής μειοδοσίας μπορούν να φθάσουν τα κόμματα για να κερδίσουν ψήφους, ας δούμε τι έλεγαν οι μουσουλμάνοι υποψήφιοι των κομμάτων στις εκλογές του 1985. Ο υποψήφιος της Ν.Δ. στο νομό Ροδόπης σε κείμενο που είχε διανείμει στους ομοφύλους του έγραφε: «Ψηφίστε με στις προσεχείς εκλογές αφού το ΠΑΣΟΚ α) εφήρμοσε πιεστικά οικονομικά μέτρα κατά της μειονότητας β) κλείστηκαν οι τουρκικοί σύλλογοί μας γ) τα Λύκειά μας είναι σε κατάσταση μη λειτουργίας».

Ο υποψήφιος του ΠΑΣΟΚ διακήρυσσε: «Το ΠΑΣΟΚ μετά το 1981 έφερε την αλλαγή στη μειονότητα. Ήρε την αστυνομική πίεση και τον φόβο των χαφιέδων και οδήγησε τη μειονότητά μας σε ελευθερία. Στην περίοδο που ήμουν βουλευτής εργάσθηκα για τα θέματα α) της άρσης απαγόρευσης παροχής διαβατηρίων β) της μη παροχής άδειας οδήγησης αγροτικών αυτοκινήτων και τρακτέρ γ) ενώ η Ν.Δ. δεν έδινε άδεια ούτε για την κατασκευή ενός σκαλοπατιού στο τέμενό μας, εργάσθηκα για τη μεταβολή αυτής της πολιτικής και κατόρθωσα να πάρω άδεια για την επιδιόρθωση και ανοικοδόμηση των τεμενών».

Τέτοιες παράλογες και προδοτικές καταστάσεις μόνο στη δημοκρατία μπορούν να αναπτύσσονται, να κατηγορεί δηλαδή το ένα κόμμα το άλλο ότι καταπιέζει τους μουσουλμάνους ενώ συγχρόνως να ισχυριζόμαστε σαν κράτος ότι δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα. Οι δημοκράτες πολιτικοί έχουν τόσο λίγη εθνική συνείδηση ώστε μπορούν να ψηφοθηρούν σε τέτοια κρίσιμα εσωτερικά προβλήματα εξωθώντας τη μειονότητα σε αναβρασμό και δημιουργώντας τις προϋποθέσεις για νέες εθνικές καταστροφές. Και το καταφέρουν τόσο καλά ώστε ένας δηλωμένος πράκτορας της Άγκυρας θα μπαίνει στη Βουλή!

ΔΙΑΛΥΘΗΚΕ Η ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟ ΚΟΣΚΩΤΑ

Η περιβόητη εξεταστική επιτροπή της Βουλής, η «ασφαλιστική δικλείδα» ελέγχου του κοινοβουλευτισμού η οποία υποτίθεται ότι θα εξακρίβωνε τις ευθύνες πολιτικών στο σκάνδαλο Κοσκωτά διαλύθηκε! Διαλύθηκε χωρίς να βγάλει κάποιο πόρισμα, χωρίς να διαφωτίσει σε τίποτα τον ελληνικό λαό για τις ευθύνες της πολιτικής ηγεσίας της χώρας. Παρά τους δεκάδες μάρτυρες που κάλεσε, παρά τον θόρυβο που καθημερινά προκαλείτο από τις «διαρροές» της υποτιθέμενης μυστικής επιτροπής για δήθεν στοιχεία εναντίον διαφόρων επωνύμων, όλα τελικά αποδείχθηκαν ότι γίνοντο απλώς για το θέαμα, για να αποκοιμίσουν την οργή του απλού λαού, για να προλάβουν οι ένοχοι να καλύψουν τα επιβαρυντικά στοιχεία. Ενώ οι αποδείξεις για την ενοχή των πολιτικών είναι ολοφάνερες η εξεταστική επιτροπή δεν «μπόρεσε» να βρει τίποτα. Κυβέρνηση και αντιπολίτευση έχουν από καιρό συμφωνήσει να συγκαλύψουν το σκάνδαλο αυτό, διότι και οι δυο πλευρές είναι τόσο ανακατεμένες σε βρόμικες παραπολιτικές υποθέσεις, που σε κανέναν δεν συμφέρει να μαθευτεί η αλήθεια.

Όπως πολλές φορές έχουμε γράψει στις στήλες του περιοδικού μας κανένας γνωστός πολιτικός δεν πρόκειται να πληρώσει για τις απάτες του (όπως δεν έχει πληρώσει και στο παρελθόν), και οι διάφορες εξεταστικές επιτροπές είναι για να καλύπτουν και όχι να ερευνούν (όπως έγινε και στις επιτροπές για τον φάκελο της Κύπρου και τα αρχεία της ΕΣΑ). Ο πολυδιαφημισμένος αυτοέλεγχος του κοινοβουλευτισμού που εγγυάται τη διαφάνεια, τη νομιμότητα και την αλήθεια προς το λαό αποδεικνύεται για μια ακόμη φορά αυταπάτη, όπως συμβαίνει και με τους περισσότερους θεσμούς του.

ΤΟ «ΔΙΚΑΙΩΜΑ» ΣΤΗΝ ΕΚΤΡΩΣΗ

Μία κοινωνία, στην οποία η μεγαλύτερη διαδήλωση των τελευταίων χρόνων γίνεται για να διαμαρτυρηθούν οι διαδηλωτές κατά της

απόπειρας κατάργησης της νομιμότητας των αμβλώσεων, είναι χωρίς άλλο μια άρρωστη κοινωνία. Το μισό εκατομμύριο των διαδηλωτών που συγκεντρώθηκε στην Ουάσιγκτον και έκανε πορεία προς τον Λευκό Οίκο διεκδικούσε το «δικαίωμα» της έκτρωσης. Να μπορούν δηλαδή να σκοτώνουν τα παιδιά τους, χωρίς ενοχή και τύψεις αφού πλέον θα το επιτρέπουν οι νόμοι που θα πηγάζουν από δήθεν υψηλότερα ιδανικά, όπως είναι το δικαίωμα της «προσωπικής έκφρασης του γυναικείου φύλου» και της «μη καταπίεσης της ανθρώπινης ελευθερίας». Στο σύγχρονο, παράλογο και απάνθρωπο κόσμο μας, αυτό θεωρείται ένα ακόμη βήμα για μια καλύτερη κοινωνία, μια ακόμη κατάκτηση για τα «ανθρώπινα δικαιώματα», ένα

μέτρο που απαιτεί τη συμμετοχή όλων των «προοδευτικών» και «πνευματικών ανθρώπων» για να μην νικήσει η «αντίδραση» και η «οπισθοδρόμηση». Είναι τόσο μεγάλη σήμερα η διαστρέβλωση των λέξων και η απογύμνωση του περιεχομένου τους που ενώ για αιώνες έκτρωση σήμαινε έγκλημα, προσβολή της ζωής και της Δημιουργίας, υποβιβασμός της ανθρώπινης αξίας, στη σύγχρονη καταναλωτική και εκφυλισμένη κοινωνία του λεγομένου Δυτικού κόσμου αναδεικνύεται σε ιδανικό για το

οποίο πρέπει και να αγωνισθούμε. Και σαν επιβράβευση αυτών των αγωνιστικών κινητοποιήσεων το Ανώτατο δικαστήριο των ΗΠΑ έκρινε στις 18 Μαΐου ότι μια 15χρονη κοπέλα είναι ελεύθερη να κάνει έκτρωση χωρίς να απαιτείται ούτε και η άδεια των γονειών της. Η απόφαση αυτή βασίσθηκε σε μια άλλη του 1973 όπου είχε κριθεί ότι το έμβρυο δεν έχει **νομική (!)** υπόσταση και συνεπώς η έκτρωση είναι δικαίωμα της γυναίκας και μόνον!

ΖΕΙ ΠΑΝΤΑ ΣΤΙΣ ΚΑΡΔΙΕΣ ΤΟΥΣ

Παρά τις λυσαλέες επιθέσεις και συκοφαντίες του συστήματος κατά του Εθνικοσοσιαλισμού και του Αδόλφου Χίτλερ, παρά τα αμέτρητα ψέμματα που έχουν εξαπολυθεί εναντίον της μεγαλύτερης προσωπικότητας του 20ού αιώνα, ο μύθος του ζει και αναπτύσσεται στις καρδιές των συμπατριωτών του. Σφυγμομέτρηση που έγινε από το ινστιτούτο Βίκερτ της Δ. Γερμανίας, με αφορμή των επέτειο των 100 χρόνων από τη γέννησή του, αποδεικνύει ότι η προπαγάνδα και η διαστρέβλωση της ιστορίας δεν μπορούν να σβήσουν την αγάπη και την υπερηφάνεια από τις καρδιές των συμπατριωτών του.

Σύμφωνα με την σφυγμομέτρηση το 44,5% των Γερμανών θεωρούν τον Χίτλερ μεγάλο δημόσιο άνδρα, ενώ αντίθετη γνώμη είχε το 45,5% των ερωτηθέντων. Οι περισσότεροι Γερμανοί που πρόσκεινται ευνοϊκά είναι νέοι, ηλικίας 18-30 ετών. Αλλά η έκπληξη προέρχεται κυρίως από την απάντηση στο ερώτημα «αν αυτός θέλησε τον πόλεμο», που όπως όλοι γνωρίζουμε αποτελεί την κύρια θέση των ιστορικών του συστήματος. Το 62,5% απάντησε ότι κατά την γνώμη του **ο πόλεμος επιβλήθηκε στον Χίτλερ** και δεν ήταν δική του επιλογή. Η μεγάλη πλειοψηφία όσων έδωσαν αυτήν την απάντηση έχουν ηλικία άνω των 50 ετών (είχαν δηλαδή ιδία αντίληψη των γεγονότων).

Είμαστε σίγουροι ότι μετά από αυτά τα αποτελέσματα της σφυγμομέτρησης νέο κύμα ταινιών, βιβλίων, ερευνών σχετικών με τα «εγκλήματα των Ναζί» θα κατακλύσει την Δ. Γερμανία, αλλά πλέον τα τερατουργήματα των Εβραϊκών εγκεφάλων του Χόλυγουντ πείθουν ολοένα και λιγότερους.

Η Αρχαία Ψυχή
ζει μέσα μας
Αθέλητα κρυμένη

ΕΞΩ ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΑΠΟ ΤΗ ΘΡΑΚΗ

Συμπατριώτες,

Τεράστιο θέμα μεγάλης και κρίσιμης εθνικής σημασίας έχει προκύψει στη Θράκη μας. Οι Τούρκοι, όχι μόνο επεμβαίνουν στα εσωτερικά της χώρας μας, αλλά και με θρασύτητα μιλούν και αξιώνουν «να ξαναγίνει η Θράκη τουρκική!». Για να φθάσουμε βεβαίως σε αυτό το σημείο, μεγάλη ευθύνη φέρουν οι πολιτικές ηγεσίες της μεταπολεμικής Ελλάδας, που με ηττοπάθεια και ολιγωρία αντιμετώπισαν την τουρκική πρόκληση.

Συμπατριώτες,

Ότι ρυθμίζει τις σχέσεις Ελλάδας και Τουρκίας, είναι η συνθήκη της Λωζάνης,. που καθορίζει να υπάρχουν ίσος αριθμός Ελλήνων σε Κων/πολη, Ίμβρο και Τένεδο με τον αριθμό των Τούρκων σε Ροδόπη και Ξάνθη. Όμως, οι Τούρκοι έχουν ξεριζώσει από το 1955 τους εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες από την Πόλη, την Ίμβρο και την Τένεδο και σήμερα ζουν εκεί λιγότεροι από 10.000 Έλληνες. **ΖΗΤΟΥΜΕ, ΛΟΙΠΟΝ, ΝΑ ΕΦΑΡΜΟΣΘΕΙ Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΗΣ ΛΩΖΑΝΗΣ.**

Να εκδιωχθούν από την πατρίδα μας τα φίδια που ξεσταίνουμε στον κόρφο μας και να μείνουν εδώ μόνο τόσοι, όσοι και οι Έλληνες που ζουν εκεί. Οι δε περιουσίες να δοθούν στους Έλληνες της Κωνσταντινούπολης, που η Τουρκία τους πήρε τις περιουσίες. Αυτό που ζητούμε δεν είναι ούτε παράλογο ούτε σωβινισμός, **ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ.**

Καλούμε τους πολιτικούς να ασχοληθούν σοβαρά με το κρίσιμο αυτό εθνικά θέμα, που κρύβει πολλούς κινδύνους για το μέλλον του τόπου και να πάψουν να ασχολούνται με τις κρεβατοκάμαρες των εκλογικών τους αντιπάλων.

Συμπατριώτες,

Ξυπνείστε! Το πρόβλημα με τους Τούρκους της Θράκης είναι σοβαρό. Θέλουν τη Γη μας, θέλουν την Πατρίδα μας! Σταματείστε να σκέφτεστε διορισμούς και ρουσφέτια και σκεφθείτε επιτέλους εθνικά. Ακούστε τι λένε οι Τούρκοι σε προκήρυξή τους που κυκλοφόρησε τις τελευταίες μέρες στην Ξάνθη και στην Κομοτινή.

«Οι Τούρκοι της δυτικής Θράκης θα ξεκαθαρίσουν τους λογαριασμούς μαζί σας. Είμαστε εκατομμύρια και ο Αλλάχ είναι μαζί μας. Η ώρα της νέμεσης πλησιάζει. Σας μένει λίγος καιρός για σκέψεις. Παύσατε λοιπόν την αηδιαστική σας εκστρατεία ενάντια στην πατρίδα μας, την Τουρκία».

Συμπατριώτες,

Οι καιροί δεν περιμένουν! Αγωνισθείτε για να παραμείνει η Θράκη ελληνική! Και για να γίνει αυτό πρέπει:

ΝΑ ΕΦΑΡΜΟΣΘΕΙ Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΗΣ ΛΩΖΑΝΗΣ.

ΝΑ ΦΥΓΟΥΝ ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΑΠΟ ΤΗ ΘΡΑΚΗ.

Στο επόμενο τεύχος

— Τον Ιούλιο συμπληρώνονται δεκαπέντε χρόνια από τη βάρβαρη εισβολή των Τούρκων στην Ελληνική Κύπρο. Στη θλιβερή αυτή επέτειο, που με τόση αδιαφορία αντιμετωπίζει σήμερα ο Ελληνικός λαός είναι αφιερωμένο το Κύριο Θέμα του τεύχους 47 της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ. Με τίτλο ο Τουρκικός Κίνδυνος παρουσιάζουμε το θέμα αυτό πιστεύοντας πως εκτός από την Κύπρο, που ήδη ο Τούρκος κατέχει, ανάλογη απειλή αντιμετωπίζει τόσο το Αιγαίο, όσο και η υπόλοιπη Θράκη.

— Πέρασαν είκοσι χρόνια από την ημέρα όπου δολοφονήθηκε στη Νέα Υόρκη ο Ιδρυτής και Αρχηγός του Εθνικοσοσιαλιστικού Κόμματος Αμερικής Τζώρτζ Λίνκολν Ρόκγουελ. Στην άγνωστη στο Ελληνικό κοινό φυσιογνωμία του Ρόκγουελ είναι αφιερωμένη μια εκτενής αναφορά του τεύχους 47 της εκδόσεώς μας.

ΕΤΟΣ ΜΗΔΕΝ

ΛΑΪΚΗ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΟΧΙ στην απάτη των «ποσοστών» ΜΑΥΡΟ στους πολιτικάντηδες

ΓΙΑ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΔΑ ΣΕ ΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΥΡΩΠΗ